27 ΙΟΥΝΙΟΥ - 3 ΙΟΥΛΙΟΥ 2019 · ΤΕΥΧΟΣ 708 · 210 Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ · WWW.ATHENSVOICE.GR · FREE PRESS ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ

ATHENS voice

No1 FREE PRESS ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (στοιχεία Focus Bari 2018)

4 δρόμοι στο Κέντρο

Για να περάσεις όλη σου την ημέρα έξω, από το πρωί έως το άλλο πρωί

Της ΚΡΙΣΤΥΣ ΠΕΡΡΗ

Ο ταλαντούχος κύριος Πέτρος Φιλιππίδης

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Το αθηναϊκό καλοκαίρι ζει στις ταράτσες

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ

Εκλογές 2019

CIRQUE DU SOLEIL

BAZZAR™

THE ECLECTIC LAB OF INFINITE CREATIVITY

UNDER THE BIG TOP
ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΜΕΣΑ ΣΕ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΣΚΗΝΗ

18 JULY - 4 AUGUST
18 ΙΟΥΛΙΟΥ - 4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Former Ellinikon Airport, Elliniko | Πρώην Δυτικό Αεροδρόμιο, Ελληνικό

Book now from | Κρατήσεις:

VIVA.GR & TIXBOX.COM

VIVA local sales points across Greece | VIVA Σημεία πώλησης σε όλη την Ελλάδα

Organized By
Διοργάνωση
ALCHEMY PROJECT

In Association with
Σε συνεργασία με
PIRAEUS REAL ESTATE

Supported by
Με την υποστήριξη
CITY LINK
Your link to the city's finest

Official Sponsors
Επίσημοι χορηγοί
ŠKODA

Media Sponsors
Χορηγός επικοινωνίας
COSMOTE TV

Venue Partner
Χορηγός χώρου διεξαγωγής
HELLINIKON SA

Ticketing Partners
Έκδοση Εισιτηρίων
TIX BOX
viva.gr

Enjoy special discounts on your ticket purchases with Piraeus bank's cards.
Επωφεληθείτε από εκπτώσεις αγοράζοντας τα εισιτήριά σας με τις κάρτες της τράπεζας Πειραιώς.

ATHENS VOICES

★ ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ★

Σε ουρά σε φαρμακείο συζητούν για το υποτιθέμενο λιώσιμο του 40% των πάγων της Φινλανδίας. Μια κυρία σχολιάζει:

«Φοβερό πράγμα, παιδί μου. Θα το ανεβάσω σίγουρα στο Facebook».

(Κέντρο Αθήνας, Τρίτη πρωί)

Κυρίες περπατούν στον δρόμο και ακούν ότι μπουμπουνίζει:

«Ωχ, θα βρέξει. Κι έχω δει και το Τσερνόμπιλ κι έχω χεστεί επάνω μου».

(Ακαδημίας, Δευτέρα μεσημέρι)

Συζήτηση μεταξύ γυναικών σε τουαλέτες:

-Πήγατε Μαραθώνα χτες;
-Ναι, πήγαμε, ήταν πολύ ωραία.
-Να σου πω;Έχεις βάλει ρουζ ή ξέχασες να βάλεις αντηλιακό;

(Ελευσίνα, Κυριακή μεσημέρι)

«Ελάτε λίγο πιο κοντά μου... έστω με το μυαλό σας!»

(Η Roisin Murphy στην Πλατεία Νερού, Κυριακή βράδυ)

«Κάτσε, θα σου δείξω πώς είχα κόψει τα μαλλιά μου. Είναι σε σέλφι, δεν σε πειράζει, ε;»

(Κορίτσια συζητούν σε cafe, Μαρούσι, Σάββατο πρωί)

-Σύνταξη παίρνετε καλή;
-Ναι αμέ, καλή.
-Να προσέχετε εκεί στα νοσοκομεία που πάτε, μη σας κάνουν καμιά ένεση και σας πεθάνουν. Θέλουν να μας ξεκάνουν εμάς τους συνταξιούχους.

(Γιαγιά και παππούς, συνομιλία στον Ηλεκτρικό, Άγιος Νικόλαος, Δευτέρα μεσημέρι)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

➜ *panikoval500@gmail.com*

Η αγαπημένη στήλη **Athens Voices** στα ηχεία και τα ακουστικά σας. Οι φωνές της Αθήνας, όσα κρυφακούει ο Γιάννης Νένες στο δρόμο, στο Μετρό, στο γραφείο, σε γνωστά, πολυσύχναστα μέρη αλλά και απίθανα σημεία, κάθε μέρα στο **Athens Voice Radio 102.5**

ATHENS VOICE RADIO 102.5

24 ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Dog's bar

Τα συγχαρητήρια μας σε όσους δημιουργούν «οάσεις δροσιάς» για τα αδέσποτα της ζεστής μας πόλης. Ας τους μιμηθούν όλοι οι καταστηματάρχες.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο **Κωνσταντίνος Τόλης**. Γεννήθηκε στα Ιωάννινα το 1966. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα. Από το 1998 είναι μέλος του Επιμελητηρίου Εικαστικών Τεχνών Ελλάδος. Διδάχθηκε Αγιογραφία με δασκάλους τον Χρ. Λιόνδα και τον Ι. Καρούσο. Ανέλαβε την αγιογράφηση ναών εδώ και στο εξωτερικό. Αυτό τον καιρό δουλειά του μπορείτε να δείτε στην ομαδική έκθεση «Μια παραλία μέσα στην πόλη» που παρουσιάζει ο Εικαστικός Κύκλος Sianti *(Βασ. Αλεξάνδρου 2, πίσω από Εθνική Πινακοθήκη)* έως 15/7.

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

Η ΝΕΑ ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Άνοιξε επιτέλους για το κοινό στο ΚΠΙΣΝ και θα είναι ανοιχτή και τα Σάββατα. Η είδηση που μας έφτιαξε τη διάθεση.

ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΑΕ

Η εταιρεία με τις παραδοσιακές βιολογικές καλλιέργειες στη Β. Εύβοια στο περίφημο «Κτήμα Καρυδιές» παράγει την καλύτερη ελληνική καρυδόψιχα (με φυσική αποξήρανση). Δεν πετάς ούτε ψίχουλο. Όπου τα βρείτε, αγοράστε τα με κλειστά μάτια.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΕΤΟΚΟΥΝΜΠΟ

Είσαι ό,τι δεν καταφέραμε να φτάσουμε. Είσαι το ανέφικτο όνειρο όλων μας. Είσαι ένα τζακ ποτ με σάρκα και οστά.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗ ΕΙΚΟΝΑ

Soft παγωτό σερβιρισμένο σε ένα σύννεφο από μαλλί της γριάς. Ένα overdose ζάχαρης!
(στο κέντρο της Αθήνας)

ΑΚΟΥΣΤΗΚΕ

Πότε ήμουν 25, πότε 35, πότε πήγα 45, πότε ξαναπήγα 35, χαμπάρι δεν πήρα.

ΝΕΑ ΜΑΣΤΙΓΑ

Φθορές και κλεμμένα στο Airbnb.

ΤΟ ΜΑΛΛΙΟΤΡΑΒΗΓΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Εσάς σας άρεσε ή όχι ο Bob Wilson στην Επίδαυρο;

ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΑ 1

«Γνωρίζεις ότι... Η Έμυ έχει επισκεφτεί πάνω από 500 λαϊκές σε όλη την Ελλάδα;»
(από το προεκλογικό φυλλάδιο της Έμυς Λιβανίου)

ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΑ 2

«Γνωρίζεις ότι... έχει βαφτιστεί στον Ιορδάνη ποταμό;»
(από το ίδιο με το παραπάνω προεκλογικό φυλλάδιο)

ΦΙΛΤΡΑ ΓΑΤΑΚΙΑ ΣΕ SELFIES

Γενικά, αν είστε πάνω από 12, καλό είναι να τα αποφεύγετε.

ΤΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Καταστροφέας εγγράφων. Δουλεύει υπερωρίες λίγες ημέρες πριν τις εκλογές.

ΑΘΗΝΑ•ID

ΓΙΩΡΓΟΣ **ΜΑΝΤΑΣ**

(Blend Mishkin)

Επιμέλεια: Γιώργος Δημητρακόπουλος

Το πρώτο σου διαμέρισμα; Στο Μετς, κοντά στην πλατεία Βαρνάβα, 40 τ.μ. και πολλά λέω, απόλυτη μιζέρια με θέα έναν τοίχο. Δεν έκλεισα ούτε χρόνο εκεί.

Η πιο τρελή αθηναϊκή ιστορία που έχεις ακούσει; Έχω ακούσει ότι στα 90ς υπήρχε μια θεατρική παράσταση που οι ηθοποιοί έπαιζαν επίτηδες χάλια και οι θεατές τους πετούσαν γιαούρτια που αγόραζαν στο μπαρ.

Ο αγαπημένος σου αθηναϊκός ήχος; Καταιγίδες, βροχή, αστραπές και βροντές.

Τι είναι αυτό που κάνει κάποιον Αθηναίο; Το σθένος του για επιβίωση στην Αθήνα, μόνος, τον Αύγουστο.

Το καλύτερο σύνθημα που έχεις δει σε αθηναϊκό τοίχο; Μαρία είσαι εδώ;

«Αθηναϊκές» λέξεις που δεν υπάρχουν πια; Μπαγάσας, Μόρτης, Χαλβάς, Σακαφιόρα, Ούφο.

Ποιο είναι το πρώτο αθηναϊκό στιγμιότυπο που θυμάσαι; Το Μινιόν στην Πατησίων στα μέσα της δεκαετίας του '80 γεμάτο παιχνίδια τα Χριστούγεννα.

Πώς φαντάζεσαι την Αθήνα σε 50 χρόνια; Έρημη, σαν σκηνικό του «Walking Dead». Όπως το δεκαπενταύγουστο, αλλά με ζόμπι.

Τα 3 πράγματα που σου αρέσουν περισσότερο στην πόλη; Το πρωινό φως, η αγορά γύρω από τη Βαρβάκειο και η αίσθηση της γειτονιάς ακόμη και στα πιο κεντρικά της σημεία.

Τα 3 πράγματα που αν έλειπαν θα έκαναν την Αθήνα λίγο ομορφότερη; Η κίνηση στους δρόμους, οι διαφημιστικές ταμπέλες και τα σκουπίδια.

Ποιο είναι το πρώτο πράγμα που θα έκανες αν ήσουν δήμαρχος για μια μέρα; Καφέ στο Da Capo με το entourage μου.

Ποιο είναι το αγαπημένο σου εστιατόριο στην Αθήνα; Αγαπημένο εστιατόριο δεν έχω, υπάρχουν αρκετά καλά εστιατόρια που μπορώ να σκεφτώ. Σε ότι αφορά στο street food στο τοπ 3 του chart έχω το Guarantee στο Κουκάκι για sandwich, τον Λευτέρη Πολίτη για σουβλάκια και αμέσως δίπλα του τη Στάνη για γλυκά.

Ο μεγαλύτερος αθηναϊκός φόβος σου; Η κόρνα από το πίσω αυτοκίνητο στο φανάρι.

Ένα επίθετο που χαρακτηρίζει ακριβώς τους Αθηναίους; Αγεωγράφητος.

Ένα επίθετο που δεν ταιριάζει καθόλου στους Αθηναίους; Υπομονετικός.

Τι σου λείπει από την Αθήνα της παιδικής σου ηλικίας; Μου λείπει ο τρόπος που αντιλαμβανόμουν την πόλη με άλλη ματιά.

Ποιος μουσικός δικαιούται να γράψει το σάουντρακ της Αθήνας; Ο Larry Gus.

Αγαπημένη σου πλατεία; Ο πεζόδρομος της Φωκίωνος Νέγρη, που δεν είναι πλατεία αλλά έχω μείνει σε ένα διαμέρισμά του και έχω ωραίες αναμνήσεις.

Τι θα πρωτοέδειχνες στην πόλη σε έναν ξένο καλεσμένο σου; Τον Εθνικό Κήπο και από εκεί όλη την περιοχή κάτω από το Σύνταγμα προς Μοναστηράκι και Ψυρρή.

Αν η Αθήνα ήταν ένα πρόσωπο, ποιο θα ήταν αυτό; Της μεγάλης Καλουτά, βαμμένη για βράδυ Σαββάτου.

Ο Γ.Μ. (Blend Mishkin) είναι παραγωγός και DJ. Το καλοκαίρι έχει μια σειρά από συναυλίες και DJ sets σε Φεστιβάλ σε πολλά μέρη σε Ελλάδα, Κύπρο και Βαλκάνια.

ΦΩΤΟ: ΝΙΚΟΣ ΖΑΡΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ **ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ** ΤΟΥ **FORREST GUMP**

Από τον **ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ**

(Μέλος της συλλογικότητας για την τοποθέτηση προειδοποιητικής σήμανσης στις λιμνούλες των πεζοδρομίων που δημιουργούνται από τις σταγόνες των air condition)

«Άγιε» των Σεπολίων, Γιάννη Αντετοκούνμπο, σταματήστε να μας εκθέτετε!

Αρκετά πια! Σταματήστε να μας φέρνετε σε δύσκολη θέση. Εμείς ζούμε μια χαρά τις ζωές μας, όπως έχουμε διαλέξει. Κι έρχεστε ξαφνικά εσείς, να μας τα κάνετε όλα μπάχαλο. Ούτε βαλτός να ήσασταν. Λες και δεν μάθατε τίποτα τόσα χρόνια στην Ελλάδα.
Τώρα είμαστε αναγκασμένοι να νιώσουμε υπερήφανοι για εσάς. Και για να σας πω την αλήθεια, δεν έχουμε καμία όρεξη να το κάνουμε κατά βάθος. Γιατί για να το πετύχουμε πρέπει να ξεχάσουμε ποιοι πραγματικά είμαστε.

Και αν θέλετε να ξέρετε, όλα αυτά τα πρωικά που είπατε στον λόγο σας, μόλις ανακοινώθηκε ότι είστε ο MVP της χρονιάς, τα ξέρουμε απ' έξω και ανακατωτά. Και τα λέμε συνέχεια. Σε κάθε μια από τις άπειρες επετειακές εκδηλώσεις που συνηθίζουμε να διοργανώνουμε για να πάρουμε μια ακόμα πρέζα από το παρελθόν μας, ώστε να κάνουμε πιο υποφερτό το παρόν. Δηλαδή, και για τα υψηλά ιδανικά της αλληλεγγύης και της ομαδικότητας μιλάμε και τους σεμνούς παριστάνουμε και όλα. Με μια διαφορά όμως. Εμείς δεν τα εννοούμε όπως τα εννοούσατε εσείς! Είναι μια σιωπηρή συμφωνία που έχουμε κάνει μεταξύ μας –από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας μέχρι τον τελευταίο παραγοντίσκο– να τα ανεχόμαστε ως αναγκαία ψέματα. Και κυρίως να τα χρησιμοποιούμε για το παρελθόν. Γιατί το παρελθόν είναι ασφαλές. Το έχουμε φτιάξει έτσι ώστε να μας βολεύει όλους. Δεν μας ενοχλεί και δεν το ενοχλούμε.
Όσο για τον Θεό που εσείς ευχαριστήσατε για το ταλέντο που σας έδωσε, εμείς τον χρησιμοποιούμε κυρίως όπως ο εθνικός μας προπονητής, ο Άγγελος Αναστασιάδης. Για να δικαιολογούμε τις ήττες μας. Αν είναι δηλαδή να πιστεύεις κάπου, ας σου φανεί και λίγο χρήσιμο.

Και μια που μιλάμε για την ευχαριστήρια ομιλία σας... Τι ήταν πάλι αυτό με τα δάκρυα; Εντάξει, όλοι μας το παίζουμε λίγο Φώσκολοι όταν πρέπει να καλοπιάσουμε τον όχλο. Αλλά για άλλη μια φορά, εσείς το εννοούσατε! Κανονικά! Ξέρετε πόσο ανατριχιαστικά είναι τα δάκρυα όταν είναι αληθινά; Και σε πόση αμηχανία φέρνουν τους άλλους; Γιατί από success stories έχουμε χορτάσει. Δεν χρειαζόμαστε καινούρια.
Και κυρίως δεν χρειαζόμαστε αυτά τα αυθεντικά, που έχουν μια παγκόσμια διάσταση. Που ανακατεύουν μέσα μεταναστευτικό (δεν το πολυσυζητάμε, καταλαβαίνετε, φαντάζομαι, γιατί), Αμερική (γενικά δεν τους γουστάρουμε, να το ξέρετε...) και άλλες επιτυχίες ξένων. Ειδικά ξένων όπως εσείς και η οικογένειά σας, που λίγα μόλις χρόνια πριν τους είχαμε για να μας κάνουν τις δουλειές που δεν καταδεχόμασταν οι ίδιοι. Αλλά που όταν τα παιδιά των ξένων ήθελαν να κρατήσουν σημαία ή να παίξουν στην ομάδα που έπαιζαν τα ελληνόπουλα, τότε οι Έλληνες γονείς απειλούσαν δασκάλους και προπονητές (ναι, τα θυμόμαστε, μη βλέπετε που τα έχουμε απωθήσει...).
Και τώρα η επιτυχία σας είναι δυο φορές δυσβάσταχτη για αυτούς. Πρώτον, γιατί τους θυμίζει ότι ο τρόπος για να παίξεις στην ομάδα δεν είναι να απειλείς τον προπονητή, αλλά να γίνεσαι καλύτερος. Και δεύτερον –και χειρότερο– τώρα είναι αναγκασμένοι να αποκαλούν και εσάς «Ελληνόπουλο». Με βαριά καρδιά βέβαια, αλλά μπροστά στον πειρασμό να πάρουν και αυτοί λίγη από τη δόξα σας, καταπίνουν την ντροπή. Όμως σα να μην έφταναν όλα αυτά, εσείς το κάνετε ακόμα χειρότερο. Καμία κακία. Ούτε ένα τόσο δα υπαινιγμό για το παρελθόν. Μόνο μια απδιαστική θετικότητα. Από πού να πιαστούμε, δηλαδή, για να αρχίσουμε να μιλάμε για αχαριστία, για «καβαλημένα καλάμια», για κάτι κακό τέλος πάντων; Μπας και σας μειώσουμε κάπως για ανυψώσουμε λίγο το ηθικό μας.
Αφήστε που δεν έχετε καμία δουλειά να μας υπενθυμίζετε κι εσείς και ο Τσιτσιπάς και ο Λάνθιμος ότι υπάρχει ζωή και πέρα από τα σύνορα της χώρας. Μια χαρά είμαστε εδώ, στον μικρόκοσμό μας. Να ασχολούμαστε με τον τελευταίο καβγά στο Twitter, με την Ελένη Μενεγάκη και τις διακοπές της και με τις μικροπολιτικές ίντριγκες της γειτονίτσας μας. Δεν θέλουμε να πάμε παρά έξω. Γιατί τότε θα μάθουμε ότι αυτοί που μισούμε μπορούν να οργανώσουν το καλύτερο πρωτάθλημα του κόσμου π.χ. Την ίδια στιγμή που εμείς δεν μπορούμε καλά-καλά να οργανώσουμε πρωτάθλημα.

Δεν είναι κομψό να μας τα θυμίζετε όλα αυτά. Πώς να σας το δώσω να καταλάβετε; Δεν είναι σωστό να μας θυμίζετε ότι εμείς δεν ξέρουμε καλύτερα ότι εκεί έξω υπάρχει κι άλλος κόσμος που μας ξεπερνάει, ότι κάποιος μπορεί να πετύχει προσπαθώντας και βελτιώνοντας τον εαυτό του... Και κυρίως ότι μπορείς να κάνεις σχέδια για το μέλλον αντί να τσακώνεσαι και να θάβεις τους άλλους...
Δηλαδή, επιδείξατε ό,τι πιο ανθελληνικό υπάρχει. Με την έννοια ότι είναι αντίθετο σε όλες τις σύγχρονες αξίες μας. Και σε εμάς τους ίδιους!
Εύχομαι να είστε ευχαριστημένος για την αχαριστία σας.

Υ.Γ. Η μόνη μου παρηγοριά είναι ότι αν δεν σας μεγαλώναμε και αν δεν σας εκπαιδεύαμε μέσα σε ένα τόσο τοξικό περιβάλλον, όσο αυτό της σύγχρονης Ελλάδας, δεν θα είχατε αναπτύξει τόσες αντοχές, προκειμένου να ανταπεξέλθετε. Και ούτε θα δουλεύατε με τόση επιμονή για να απομακρυνθείτε οριστικά από αυτό.
Υ.Γ. 2 Και μη νομίσετε ότι η επιτυχία είναι όλη δική σας. Την είχε προβλέψει ο Άγιος Παΐσιος, αν θέλετε να ξέρετε. Που είχε πει ότι «θα έχετε Έλληνα MVP του NBA και θα είναι σα να μην έχετε...».

ATHENS voice

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσιρμάς

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρους

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης
Αρχισυντάκτης Γιάννης Τσάκαλος, Έρρικα Ρούσσου

Συντακτική ομάδα: Δ. Αλικάκος, Ν. Αργυροπούλου, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Φ. Δημητριάδη, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Σ. Ζιώγου, Κ. Καϊμάκης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Μ. Κοντοβά, Ε. Κυριακίδου, Μ. Μαρμαρά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μπλάτος, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένες, Ευτ. Παλλήκαρης, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαηλιού, Γ. Παυριανός, Κ. Περρή, Κ.Ρήγος, Ε. Συναδινού, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Ευ. Τσαβδάρη, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Λ. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Εικονογραφήσεις Θοδωρής Μπαργιώτας, Β. Γκογκτζιλάς, art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάτσης, Γιάννης Οικονόμου

Digital Advertising Director Εύα Βαγγέλη
Advertising Manager Ντέπυ Αραπλή

Direct Market Μαρίνα Β. Γεωργοπούλου, Στεφανία Μουστάκη, Βασίλης Ζαφειρούλης, Κρύστα Φωτεινοπούλου
Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
marketing@athensvoice.gr
Digital Advertorial Coordinator Έφη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καραχοντζίτη, Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Athens Voice Radio 102.5: 210 3648. 213
Αγγελίες: 210 3617. 369
Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr
Αν δεν βρίσκετε την Α.V. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

ATHENS voice
Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΤΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ

SWATCH.COM/BIGBOLD

SWATCH STORES: ΑΘΗΝΑ: ΠΛΑΚΑ, 210 3310548 | ΣΥΝΤΑΓΜΑ, 210 3313833 | ΚΟΛΩΝΑΚΙ, 210 7239708 | ΟΜΟΝΟΙΑ, 210 3213328 | ΜΑΡΟΥΣΙ: THE MALL, 210 6197472 | ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ, 210 5789720 | ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: 2310 284988

swatch
SWISS MADE

ΑΣΦΑΛΩΣ, ΝΟΙΑΖΟΜΑΣΤΕ!

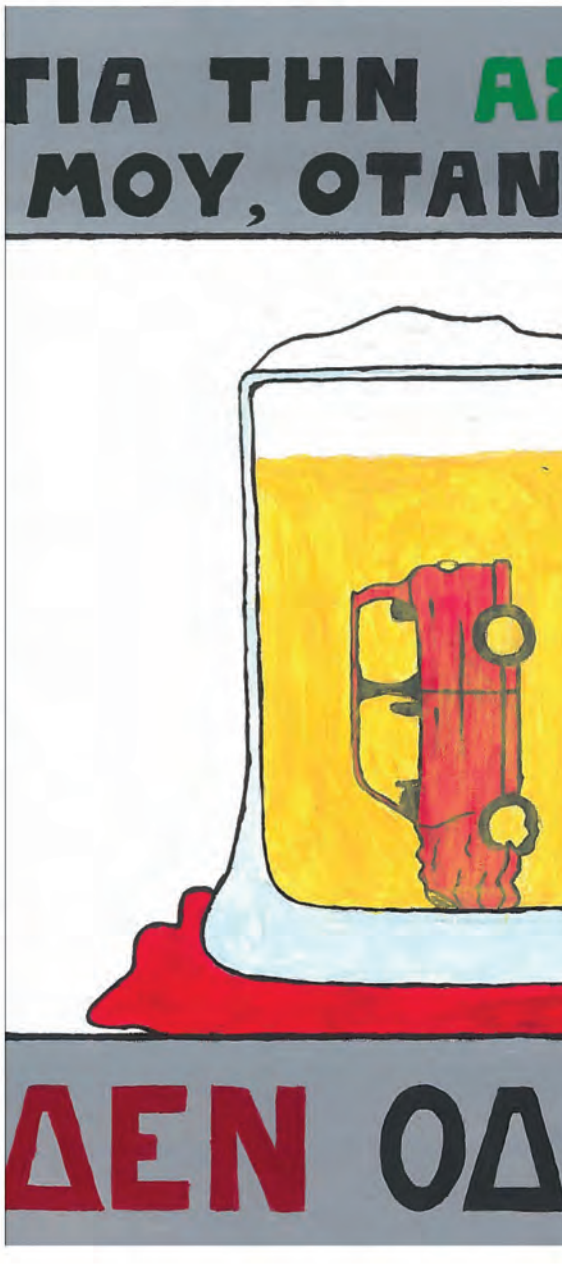
Η ετήσια Ημέρα Ασφάλειας από την **ΕΔΑ Αττικής,** για το προσωπικό της εταιρείας

1ο βραβείο

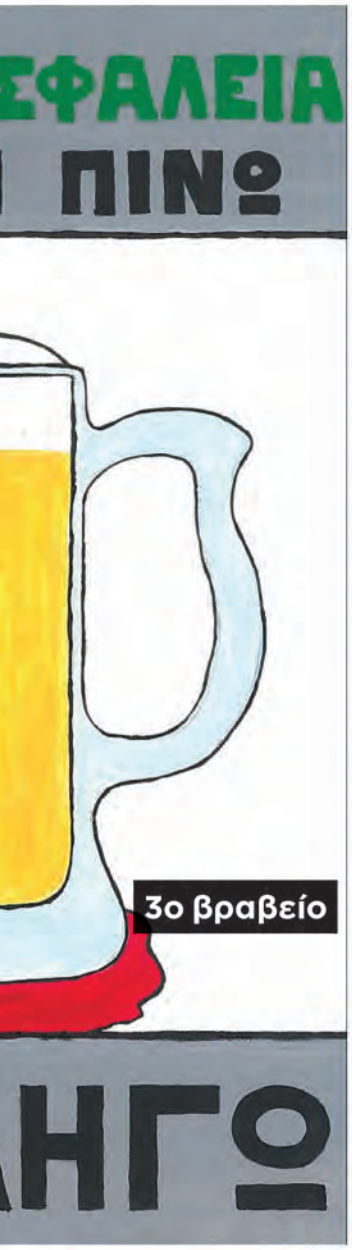
2ο βραβείο

διανομή αερίου
αττικης
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΑΕΡΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ Α.Ε.

ADVERTORIAL A.V.

Σημαντική αξία για την Εταιρεία Διανομής Αερίου (ΕΔΑ) Αττικής είναι η **υγεία και η ασφάλεια** των εργαζομένων της και των ενδιαφερόμενων μερών που επηρεάζονται από τις δραστηριότητές της. Για το λόγο αυτό, επιπλέον των απαραίτητων μέτρων ασφαλείας που λαμβάνονται, πραγματοποιούνται **δράσεις ενίσχυσης της κουλτούρας ασφάλειας.**

Η εταιρεία αναγνωρίζει ότι μόνο μέσω της καλλιέργειας μιας ισχυρής κουλτούρας οι εργαζόμενοι και τα ενδιαφερόμενα μέρη (μέτοχοι, συνεργάτες κ.λπ.) συμπεριφέρονται υπεύθυνα και πέραν του εργασιακού τους χώρου με σκοπό την προσωπική τους ασφάλεια, αλλά και την ασφάλεια των γύρω τους. Στις 20 Ιουνίου 2019 πραγματοποιήθηκε για έκτη συνεχόμενη φορά η **Ημέρα Ασφάλειας για το προσωπικό της εταιρείας.** Η Ημέρα Ασφάλειας, ως θεσμός για την ΕΔΑ Αττικής, αποτελεί ορόσημο μέσα στο έτος για την ενίσχυση του στόχου της εταιρείας, καθώς και μια γιορτή του οράματός της για **μηδενικά ατυχήματα** και **μηδενικές διαρροές.** Το σύνθημα της εκδήλωσης επισφραγίζει τη φιλοσοφία της εταιρείας στον τομέα της ασφάλειας **«Ασφαλώς, νοιαζόμαστε!».**
Στην εκδήλωση συμμετείχε όλο το προσωπικό, εκπρόσωποι του μετόχου, των αναδόχων κατασκευαστικών έργων, εμπορικοί και λοιποί συνεργάτες.
Στην έναρξη της εκδήλωσης απεύθυναν χαιρετισμό ο Γενικός Διευθυντής, Δημήτριος Παπακώστας, η Κυριακή Καρακίτσου, εκ μέρους του μετόχου, ΔΕΠΑ, ο Τεχνικός Διευθυντής, Χρήστος Σκουλίδας και ο Πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων της ΕΔΑ Αττικής, Γρηγόρης Παπαδόπουλος. Οι συμμετέχοντες είχαν την ευκαιρία να ενημερωθούν επί θεμάτων υγείας και ασφάλειας στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων της εταιρείας, να ανταλλάξουν εμπειρίες και ιδέες αλλά και να συζητήσουν για την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση των κινδύνων.

Στο πρώτο μέρος της εκδήλωσης οι καλεσμένοι είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν αποσπάσματα εργασιών στο εργοστάσιο του φωταερίου, εστιασμένα στις δύσκολες, σε θέματα ασφάλειας και υγείας, συνθήκες εργασίας. Αμέσως μετά ακολούθησε βίντεο με πρωταγωνιστές σημερινούς εργαζόμενους να μιλούν για την Ασφάλεια.

Γενικός Διευθυντής Δημ.Παπακώστας

Τεχνικός Διευθυντής
Χρήστος Σκουλίδας

Διευθυντής Ανάπτυξης
Υποδομών Ιωάννης Ντρούκας

Διευθυντής Λειτουργίας
& Συντήρησης Δικτύου
Βασίλειος Βασιλείου

Διευθύντρια Ασφάλειας
Περιβάλλοντος & Φύλαξης
Νικολέττα Αργυροπούλου

Πριν το τέλος του πρώτου μέρους πραγματοποιήθηκε η απονομή αναμνηστικών συμμετοχής και βραβείων στους νικητές του **«Καλλιτεχνικού Διαγωνισμού Αφίσας Ασφάλειας»** με θέμα: **«Στην ΕΔΑ Αττικής δίνουμε προτεραιότητα στην ασφάλεια!»**

Στο δεύτερο μέρος αναπτύχθηκαν οι παρακάτω θεματολογίες, με εσωτερικούς και εξωτερικούς εισηγητές:

- **«Διαβάζοντας» τον δρόμο**
  - ***Γεώργιος Καραμέρης,*** *Ινστιτούτο Οδικής Ασφάλειας «Πάνος Μυλωνάς»*
- **Safety pass: Το διαβατήριό σου στην ασφάλεια**
  - ***Ιωάννης Ντρούκας,*** *Διευθυντής Ανάπτυξης Υποδομών*
- **Είμαι θλιμμένος, έχω κατάθλιψη;**
  - ***Δημοσθένης Παναγιώτου,*** *Ψυχολόγος, the psy lab*
- **Τελικά υπάρχουν ατυχήματα;**
  - ***Ιάκωβος Ρήγος,*** *Επιθεωρητής Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας*
- **Άσκηση ετοιμότητας «Αερόπη 2019»**
  - ***Βασίλειος Βασιλείου,*** *Διευθυντής Λειτουργίας & Συντήρησης Δικτύου*

Στο τρίτο μέρος της εκδήλωσης δόθηκε η δυνατότητα στους εργαζόμενους της εταιρείας να συμμετέχουν στον προσομοιωτή οδήγησης του **Ινστιτούτου Οδικής Ασφάλειας «Πάνος Μυλωνάς»** σε διάφορα σενάρια οδήγησης ή να λάβουν μέρος σε δια -δραστικό πρόγραμμα **«Κυνήγι Θησαυρού»** απαντώντας σε ερωτήσεις ασφάλειας.

Τα βασικά μηνύματα της Ημέρας Ασφάλειας είναι τα εξής:

- Η ετήσια Ημέρα Ασφάλειας συνεχίζει να αποτελεί μία ημέρα ορόσημο για την εταιρεία, καθώς μετουσιώνει στην πράξη το όραμά μας για **μηδενικά ατυχήματα** και **μηδενικές διαρροές.**
- Ασφάλεια σημαίνει πρόληψη γι' αυτό και συνεχώς προσπαθούμε να εδραιώσουμε την **κουλτούρα πρόληψης** στην εταιρεία.

Κλείνοντας, επισημαίνεται ότι η Ημέρα Ασφάλειας επιδιώκει να δώσει βάση για συνεχή συζήτηση και βελτιστοποίηση ενός καλύτερου εργασιακού περιβάλλοντος με γνώμονα την Ασφάλεια και την ενεργό συμμετοχή όλων.

ΜΠΟΥΡΚΙΝΙ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΔΕΣ ΚΥΡΙΕΣ

Της **ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ**

FACEBOOK.COM/ALLIANCECITOYENNE38

Το κίνημα των γυναικών από το 1789 μέχρι τη δεκαετία του 1970 κατέληξε στη μοναδική επανάσταση που πέτυχε τους στόχους της. Δεν θα επεκταθώ σ' αυτό: σημειώνω μόνο ότι, στις φιλελεύθερες δημοκρατίες, όπως και στις σοβιετικές που δεν υπάρχουν πια, η ισονομία μεταξύ των φύλων μετατόπισε την ισότητα στην ατομική στάση: στο αν κάθε πολίτης σέβεται τους νόμους και προσπαθεί να αποτινάξει τον πατροπαράδοτο (και μητροπαράδοτο) σεξισμό του, είτε είναι άνδρας, είτε είναι γυναίκα, είτε βρίσκεται σε φάση μετάβασης από το ένα φύλο στο άλλο. Το φεμινιστικό κίνημα του δεύτερου και του τρίτου κύματος, σηκώνει πολλή συζήτηση· χωρίς να είναι ομοιογενές, φέρει αναπόφευκτα το βάρος του παρελθόντος: διεκδικεί τα δικαιώματα των ανδρών –με αποτέλεσμα να μιμείται ακόμα και τις χειρότερες μορφές άσκησης αυτών των δικαιωμάτων– και βλέπει τις γυναίκες σαν θύματα, με αποτέλεσμα να οργανώνει αγώνες γύρω από τον άξονα της καταπιεσμένης μειονότητας. Αλλά οι γυναίκες δεν είναι μειονότητα, είναι πλειονότητα· κι αυτό το δεδομένο είναι μόνο ένα από τα θεμελιώδη σφάλματα του φεμινισμού.

Το τέταρτο φεμινιστικό κύμα, το οποίο εκτυλίσσεται σήμερα, έχει εμπλουτιστεί από τις gender studies (που συμβάλλουν στο ταυτοτικό παραλήρημα) και από την πολιτική ορθότητα που συγκροτήθηκε για να απαντήσει στην άξεστη γλώσσα της άκρας δεξιάς και κατέληξε στον σκοταδιστικό πουριτανισμό στον οποίον κατέληξε. Εν πάση περιπτώσει, αυτό το φεμινιστικό κύμα παρουσιάζει πολλά φιλοσοφικά προβλήματα τα οποία οδηγούν σε εκδηλώσεις «αλληλεγγύης» υπέρ της μπούρκας ή του μπουρκίνι – εναντίον των οποίων αγωνίζονταν παλιότερα οι ακτιβίστριες του φεμινισμού και οι γυναίκες γενικότερα. Ο εχθρός σήμερα είναι το κράτος και οι νόμοι του, όχι οι φασιστοειδείς ιδεολογίες και θρησκείες.

Στη Γαλλία δεν μπορείς να μπεις σε δημοτική πισίνα φορώντας μπουρκίνι. Όπως δεν μπορείς να μπεις φορώντας βερμούδα και φανελάκι: χρειάζεσαι μαγιό και σκουφί. Και βεβαίως δεν μπορείς να μπεις με κοστούμι ή με ταγέρ και γόβες. Όμως, παρότι αναφέρομαι σ' αυτές τις ενδύσεις πόλης, το μπουρκίνι δεν είναι ένδυση σαν τις άλλες. Είναι, όπως και το νικάμπ, όπως η μπούρκα, ένα πολιτικό μανιφέστο, μια δήλωση διαφοράς. Οι μουσουλμάνες που το φοράνε –που το επιδεικνύουν– συμμορφώνονται σε μια ντιρεκτίβα· στην ντιρεκτίβα των σαλαφιστών που κηρύσσουν τον ισλαμικό εξτρεμισμό στα τζαμιά και στις γειτονιές: ο στόχος είναι η «θεαματικότητα» του Ισλάμ στον δημόσιο χώρο· η υπογράμμιση ότι το Ισλάμ κρατάει τις γυναίκες του μακριά από τη μόλυνση της χειραφέτησης. Αλλά οι Γαλλίδες δεν πιάνουν το υπονοούμενο: τις ενοχλεί η απαγόρευση· απαγορεύεται το απαγορεύεται, πλην όμως μόνο αν προέρχεται από το γαλλικό κράτος. Όλες οι άλλες απαγορεύσεις είναι νόστιμες· έχουν γούστο.

Ο πολιτικο-θρησκευτικός φανατισμός δεν είναι πια φυλετικός, όπως ήταν στον 20ό αιώνα. Ούτε ο εθνικισμός ορίζεται εδαφικά· το διακύβευμα είναι η περιβόητη «ταυτότητα» για την οποία μέρος του φεμινιστικού κινήματος δείχνει ιδιαίτερη ευαισθησία. Τουτέστιν, αν προέρχομαι από τα σκοτεινά βάθη της βαρβαρότητας είναι ωραίο να σέβομαι τις ρίζες μου· κι αν αυτή η βαρβαρότητα απορρίπτει και επιτίθεται σε άλλες ιδέες και ταυτότητες –στις δυτικές αξίες ας πούμε– έχω «δικαίωμα» να την υπερασπίζομαι· είναι «δική μου», είναι ένας εαυτός που δεν θέλω ν' αλλάξω. Μοιάζει σαν να κρατάω τη μύτη μου μέχρι να γίνω μπλε.

ΤΟ ΜΠΟΥΡΚΙΝΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΔΑ ΟΠΩΣ ΙΣΩΣ ΝΟΜΙΖΟΥΝ ΟΙ ΓΑΛΛΙΔΕΣ ΚΥΡΙΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΙΔΕΑ ΑΠΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ: ΟΠΩΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ «ΓΝΩΜΗ» Ο ΙΣΛΑΜΙΚΟΣ ΕΞΤΡΕΜΙΣΜΟΣ.

Υπό αυτή την έννοια, ό,τι συμβαίνει στις μη-δημοκρατικές χώρες –διώξεις, βασανισμοί, αποκεφαλισμοί– δεν θα έπρεπε να μας απασχολεί: ο πολιτιστικός σχετικισμός μπορεί να φτάσει στην αποδοχή όλων των κοινωνιών εφόσον η καθεμιά έχει την παράδοση και την ταυτότητά της. Ωστόσο, μπροστά σ' αυτόν τον σχετικισμό κάτι σκιρτά μέσα μας: πώς να μην εξεγερθεί κανείς μπροστά στην αδικία και στη βία;

Αλλά να που δεν εξεγείρεται. Το μπουρκίνι δεν σημαίνει μόνο την απαγόρευση της αυτοδιάθεσης του γυναικείου σώματος· σημαίνει ότι το γυναικείο σώμα είναι επαίσχυντο και ότι, στην καλύτερη περίπτωση, ανήκει σε έναν άνδρα ο οποίος ίσως το σιχαίνεται, ίσως όχι – σε κάθε περίπτωση, επιβάλλει την απόκρυψή του. Η οποία, το επαναλαμβάνω, είναι μια απόκρυψη θεαματική. Το μπουρκίνι δεν είναι μόδα όπως ίσως νομίζουν οι Γαλλίδες κυρίες που δεν έχουν ιδέα από ολοκληρωτισμό στην καθημερινότητα: όπως δεν είναι «γνώμη» ο ισλαμικός εξτρεμισμός. Στην πραγματικότητα, είτε το παραδέχονται είτε όχι, πίσω από αυτή την αλλοπρόσαλλη στάση της «αλληλεγγύης» υπάρχει το σύμπλεγμα της ηθικής υπεροχής, η επιδειξιομανία της απόλυτης, της άνευ ορίων και ταυτοχρόνως επιλεκτικής, ανεκτικότητας. Α

Έτσι θα είναι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Ο Κ. Μητσοτάκης δεσμεύθηκε. Θα συγκροτήσει ένα Υπουργικό Συμβούλιο με 14 υπουργούς και μία Γενική Γραμματεία Μαξίμου που θα ισοδυναμεί με ένα υπουργείο, με αντικείμενο τον εκσυγχρονισμό της Δημόσιας Διοίκησης και την ψηφιακή αναβάθμιση της χώρας.

Συμπέρασμα πρώτο. Απών θα είναι ο Γιάννης Στουρνάρας, ο οποίος εξέφρασε την επιθυμία να μη συμμετάσχει στη νέα κυβέρνηση. Ο για λίγους ακόμη μήνες Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος έχει δύο δρόμους μπροστά του. Μία σημαντική διεθνή θέση στο ευρωπαϊκό οικοδόμημα ή και αλλού, ή τη δυνητικά γοητευτική περιπέτεια της συμμετοχής στην ηγεσία της σύγχρονης ελληνικής Κεντροαριστεράς υπό νέους όρους και συνθήκες.

Συμπέρασμα δεύτερο. Θα μείνουν εκτός κυβέρνησης γνωστά ονόματα της παράταξης που έστησαν καριέρες σε συνθήκες κομματικού θερμοκηπίου. Πιθανώς να «βολευτούν» σε άλλες θέσεις της Διοίκησης. Πιθανώς και όχι.

Η στενή ομάδα των υπουργικών στελεχών δεν αφήνει περιθώρια σε προσδοκίες. Ο μαγικός αριθμός «14» είναι απόλυτα περιοριστικός.

Έχουμε, λοιπόν, και λέμε: Ο **Κώστας Χατζηδάκης**, πιθανώς με υφυπουργό τη **Νίκη Κεραμέως** η οποία είναι αναβαθμισμένη εσχάτως και έχει θετικές αντιδράσεις στην εκλογική της περιφέρεια, φέρονται να οδεύουν προς το Υπουργείο Παιδείας. Η επιλογή αυτή έχει γίνει εδώ και καιρό και δεν αποτελεί προϊόν κάποιας καραμπόλας.

Ο **Μιχάλης Χρυσοχοΐδης**, πρώην ΠΑΣΟΚ, έχει ήδη συζητήσει δύο φορές με τον Κυριάκο Μητσοτάκη. Το ρεπορτάζ επιμένει πως έκτοτε ο Μιχάλης Χρυσοχοΐδης προσέλαβε ειδικό συνεργάτη με τον οποίο επεξεργάστηκε σχέδια και προτάσεις περί των ζητημάτων ασφαλείας που απασχολούν τη χώρα. Ο πρώην υπουργός φέρεται να αναλαμβάνει τόσο το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης όσο και εκείνο της Μεταναστευτικής Πολιτικής.

Το Υπουργείο Άμυνας αποτελεί γρίφο. Ο μεν **Βασίλης Κικίλιας** είναι αναμφισβήτητα ένα όνομα που έρχεται και επανέρχεται. Οι σχέσεις του με την Πρεσβεία των ΗΠΑ είναι καλές. Ωστόσο, οι συνθήκες που επικρατούν στην περιοχή καθιστούν τη θέση αυτή ιδιαιτέρως απαιτητική. Ενδεχομένως την ύστατη στιγμή να υπάρξει ένας συνδυασμός αρμοδιοτήτων. Σημειώνεται πως την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν έχουν επισήμως ή ανεπισήμως πραγματοποιηθεί επαφές και δεν έχουν διεξαχθεί συζητήσεις επί πραγματικών σεναρίων και επιλογών μεταξύ της ηγεσίας της ΝΔ και των μεγάλων πρεσβειών στην Αθήνα.

Για το Υπουργείο Εξωτερικών ακούγεται τα τελευταία εικοσιτετράωρα –και μάλιστα με ένταση– το όνομα του **Νίκου Δένδια**. Εκ του ρεπορτάζ εντός της ΝΔ προκύπτει πως ενδεχομένως να είναι το περιβάλλον του Νίκου Δένδια που «διέρρευσε» αυτή την πιθανή επιλογή. Ωστόσο, άλλες πληροφορίες από την Πειραιώς επιμένουν πως πιθανότατα το όνομα του κ. Δένδια κυκλοφόρησε για να «καεί». Κύκλοι της Νέας Δημοκρατίας εξηγούν πάντως πως η τοποθέτηση του Νίκου Δένδια στο ΥΠΕΞ δεν σηματοδοτεί τίποτε το διακριτό, ιδιαίτερα σε περιόδους όπως η σημερινή με τις εντάσεις στην περιοχή και ανοικτά ζητήματα. Ο Νίκος Δένδιας μπορεί να είναι έμπειρο πολιτικό στέλεχος αλλά δεν έχει ποτέ διαχειριστεί τους πολύπλοκους φακέλους της εξωτερικής πολιτικής.

Ο **Άδωνις Γεωργιάδης** φλερτάρει με τον συνδυασμό Υπουργείου Ανάπτυξης και Ενέργειας (για το οποίο έχει εκδηλώσει έντονο ενδιαφέρον). Κατά τα φαινόμενα έχει ήδη προκριθεί. Ο φάκελος ΔΕΗ τον περιμένει. Ο φάκελος ΕΛΠΕ, επίσης.

Στο Υπουργείο Οικονομικών αναμένεται να εγκατασταθούν **Σταϊκούρας** και **Τσακλόγλου**.

Στο Υπουργείο Δικαιοσύνης ο κ. **Παναγιώτης Πικραμμένος** καλείται να αποκαταστήσει υπό εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες το κύρος της Δικαιοσύνης, που έχει βάναυσα τρωθεί. Διαθέτει τα απαιτούμενα προσόντα και το κύρος.

Στο Υπουργείο Εσωτερικών φέρεται να οδεύει ένας ακόμη πανεπιστημιακός. Ο καθηγητής κ. **Γεραπετρίτης**, προσωπικός σύμβουλος του Κυριάκου Μητσοτάκη.

Κάποιο υπουργείο πρέπει να δοθεί στον **Κώστα Καραμανλή** τον νεότερο. Πρόκειται για ευαίσθητο ζήτημα. Προφανώς θα επιλεγεί ένα «παραγωγικό», που να έχει σχέση με τις Μεταφορές – από εκεί άρχισε την καριέρα του προ αμνημονεύτων και ο ιδρυτής της παράταξης. Όταν «ξήλωσε» το τραμ.

Οι υποχρεώσεις δεν τελειώνουν. Η **Όλγα Κεφαλογιάννη** προορίζεται για το παρεξηγημένο, πολύπαθο και εν πολλοίς μη παραγωγικό Υπουργείο Πολιτισμού, που πολιτισμό δεν παράγει μεν πλην όμως ελέγχει τους... «παραγωγούς» του. Όμως η κυρία Κεφαλογιάννη θα αναλάβει παράλληλα και το Υπουργείο Τουρισμού. Δύο σε ένα. Αυτά σύμφωνα με τον σχεδιασμό στην Πειραιώς.

Σειρά έχει το Υπουργείο Εργασίας. Υπό τις παρούσες συνθήκες (και τις μελλοντικές) πρόκειται για ένα υπουργείο πρώτης σειράς. Πολλές οι ελπίδες του **κ. Βρούτση**, αλλά η καραμπόλα έχει πολλά μυστικά και κόντρες.

Το Υπουργείο Υγείας είναι και το λεγόμενο «ματιασμένο υπουργείο». Από τη Novartis στα εμβόλια και από τις ΜΕΘ στην κατάντια των δημόσιων νοσοκομείων. Πρόκειται για υπουργείο σε συνθήκες πολέμου. Ο Κυριάκος Μητσοτάκης θα τοποθετήσει ετοιμοπόλεμο στέλεχος που οφείλει να αποκαταστήσει την τιμή της διοίκησής του. Ο Πολάκης αφήνει βαρύ το στίγμα πίσω του. Ακούγονται ονόματα, τίποτε σίγουρο. Δύσκολη η επιλογή.

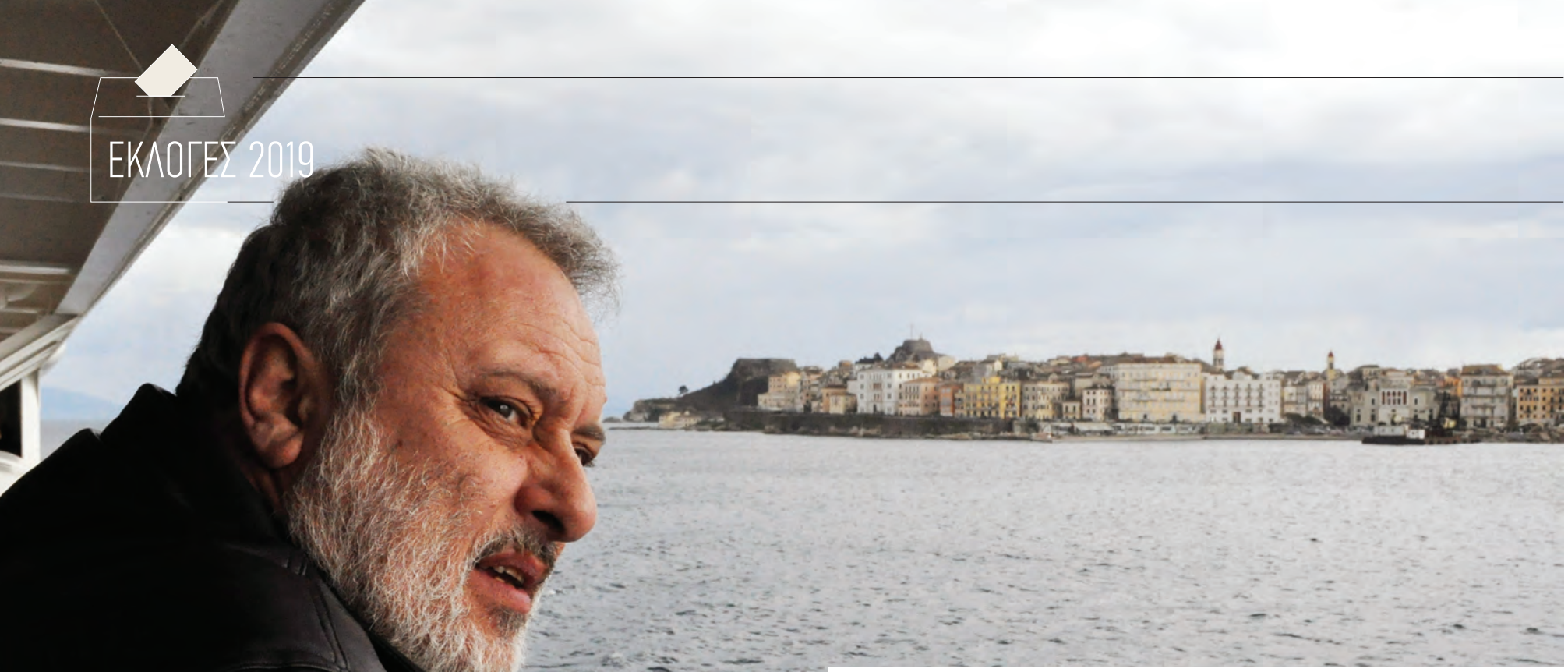
Αν τελικά ο **Γιώργος Κουμουτσάκος** δεν αναλάβει το ΥΠΕΞ ή δεν δεχθεί να είναι υφυπουργός στο ΥΠΕΞ, τότε ενδεχομένως να του ανατεθεί το Υπουργείο Ναυτιλίας (ως εναλλακτική πρόταση θα το επιθυμούσε) δεδομένου ότι το Brexit, η κατάρρευση του City του Λονδίνου, καθώς και οι νέοι κανονισμοί της διεθνούς ναυτιλίας καθιστούν εξαιρετικά ενδιαφέρον το υπουργείο στον Πειραιά. Είναι και ο σχεδιασμός για την ανάπτυξη του λιμανιού, είναι και τα projects για την αναβάθμιση της πόλης.

Ακούγεται εκ νέου το όνομα της **Άννας Διαμαντοπούλου**. Χωρίς περαιτέρω ρεπορτάζ.

Ο **Αντώνης Σαμαράς** φαίνεται πως μεταναστεύει. Ως Επίτροπος και ως Αντιπρόεδρος. Η Κομισιόν τον αναμένει. Πρόκειται για μία άνετη και ενδιαφέρουσα αποστρατεία επί τιμή. Γλιτώνει και ο Κυριάκος Μητσοτάκης την καθημερινή γκρίνια.

Κάποια στελέχη θα τοποθετηθούν στο Εθνικό Συμβούλιο Ασφαλείας που θα συσταθεί σε δεύτερο χρόνο. Στο Μαξίμου (η Γενική Γραμματεία της κυβέρνησης και μεταρρυθμιστικής και ψηφιακής πολιτικής) καθώς και σε αυτό το Συμβούλιο Ασφαλείας που επιτέλους θα συγκροτηθεί διότι είναι απολύτως απαραίτητο, θα κληθούν να συνδράμουν και εξωκοινοβουλευτικοί παράγοντες. Το σύστημα θα λειτουργήσει εν είδει πρωθυπουργικού –μίνι– Λευκού Οίκου. Το Μαξίμου θα είναι ισχυρότερο από ποτέ. Μάλλον δεν θα τους χωρέσει. A

Γρηγόρης Ψαριανός «Ξεφεύγω κάποιες φορές, αλλά η υπερβολική δόση κορεκτίλας σκοτώνει»

Ο βουλευτής με τους φανατικούς θαυμαστές, που κάποιοι λατρεύουν να μισούν, μιλάει έξω από τα δόντια για τους μύθους που γκρεμίστηκαν από την πρώτη φορά Αριστερά, τη γνωριμία με τον Κυριάκο Μητσοτάκη, τα προβλήματα του Νότιου Τομέα, αλλά και για τα δικά του λάθη... χωρίς φόβο και με πολύ πάθος.

Της **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ**

Θεωρεί ότι η ζημιά που έκανε η κυβέρνηση είναι ανυπολόγιστη, αλλά της αναγνωρίζει ένα «καλό». Ότι «διέλυσε όλους τους μύθους της ιδεολογικής επικυριαρχίας της αριστεράς, του ηθικού της πλεονεκτήματος και της δήθεν κοινωνικής ευαισθησίας της». Όσο για τον εαυτό του θεωρεί ότι «έχασα πολύτιμο χρόνο προσκολλημένος σε απάτες και αυταπάτες, παραμύθια της Χαλιμάς και παρωχημένα ιδεολογήματα. Αδειανά πουκάμισα, που λέει ο ποιητής ή κενά κιβώτια που λέει ο Άρης Αλεξάνδρου». Κατεβαίνει υποψήφιος στον Νότιο Τομέα της δύσκολης Β Αθήνας και πολλοί ανυπομονούν να τον δουν ξανά στη Βουλή, διότι κάνει κάτι που τολμούν ελάχιστοι. Μιλάει έξω από τα δόντια, λέει αυτό που πιστεύει, όπως θα το έλεγε ένα βράδυ στην παρέα και συχνά επικρίνεται για αυτό. Ο ίδιος πιστεύει ότι «και εγώ έχω ξεφύγει κάποιες φορές, αλλά και η υπερβολική δόση κορεκτίλας σκοτώνει. Πρόκειται για υποκρισία και δηθενιά που υποκρύπτει εκτός των άλλων κι ένα βαθύ συντηρητισμό».

Γιατί με τον Κυριάκο Μητσοτάκη; Με τον Κυριάκο Μητσοτάκη γνωρίζομαι όλα αυτά τα χρόνια που είμαι στη Βουλή. Έχουμε μιλήσει πολλές φορές, δεν υπήρχε ωστόσο κάποια ιδιαίτερη σχέση μεταξύ μας. Είχα γνωρίσει από κοντά και είχα συζητήσει πολύ με τον πατέρα του, τον οποίο ανακάλυψα δυστυχώς αρκετά αργά. Όσο για τον ίδιο τον Κυριάκο, του έχω εμπιστοσύνη. Εκτιμώ ότι αυτά που λέει τα εννοεί και βεβαίως έχει το προφίλ ενός φιλελεύθερου Ευρωπαίου δημοκράτη. Είμαι βέβαιος.

Η άποψή σας για τον Αλέξη Τσίπρα ποια είναι; Δεν θέλω να πω τίποτα επ' αυτού. Έχουν ειπωθεί όλα, νομίζω, αλλά ποτέ δεν ξέρεις τι άλλο μπορεί να μάθουμε κάποτε. Είναι κρίμα, γιατί κάποιο ταλέντο το είχε.

Τι αφήνει πίσω της η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ; Είναι κλισέ, κάθε κυβέρνηση έλεγε πως η προηγούμενη της άφησε καμένη γη, εδώ όμως είναι πραγματικά καμένη η γη. Εντελώς καμένη σε όλα τα επίπεδα. Η ζημιά που έκανε η κυβέρνηση Συριζανέλ στη χώρα είναι δυστυχώς ανυπολόγιστη.

Υπάρχει κάτι καλό που έκανε; Βεβαίως. Διέλυσε όλους τους μύθους της ιδεολογικής επικυριαρχίας της αριστεράς, του ηθικού της πλεονεκτήματος και της δήθεν κοινωνικής ευαισθησίας της. Και δυσφήμισε τον αγώνα αγνών ανθρώπων που πίστεψαν στην αριστερά και τώρα αισθάνονται ένα τεράστιο κενό. Μία τεράστια απογοήτευση, για να μην πω αγανάκτηση. Περίπου όπως το είχε περιγράψει ο Λουκιανός σε ένα δικό του πένθιμο εμβατήριο, στο «Εμβατήριο της Σιωπής«.

Τι απαντάτε σε όσους σας κατηγορούν για τη μετακίνησή σας από το ένα κόμμα στο άλλο; Έχω ήδη πει ότι τα κόμματα μετακινήθηκαν. Εγώ υποστηρίζω σταθερά τα ίδια πράγματα για πάνω από δέκα χρόνια, που αφορούν στη διασφάλιση της ευρωπαϊκής πορείας της χώρας, στην ορθολογική λειτουργία του κράτους σε μια ευνομούμενη ευρωπαϊκή πολιτεία. Αναφέρομαι συνεχώς στην ανάγκη να μετατραπεί η Ελλάδα σε μια κανονική ευρωπαϊκή χώρα. Φύγαμε από τον ΣΥΡΙΖΑ για να υλοποιήσουμε αυτή την πολιτική. Η ΔΗΜΑΡ, που δημιουργήθηκε τότε από αυτή την ανάγκη, διά του Φώτη Κουβέλη, αποφάσισε τη σταδιακή επιστροφή της μέσα στον ΣΥΡΙΖΑ. Εμένα αυτό το σχέδιο ουδέποτε με περιελάμβανε. Τα ίδια λάθη περίπου σε μικρότερη κλίμακα επανέλαβε το Ποτάμι. Γι' αυτό και τα δύο αυτά κόμματα από το 7% πήγαν στον... άσο μπαστούνι. Αυτά λοιπόν μετακινήθηκαν, εγώ τα ίδια λέω. Είμαι σταθερά απέναντι στον λαϊκισμό, στηρίζοντας φιλελεύθερες ευρωπαϊκές λύσεις αλλά και την αστική κοινοβουλευτική δημοκρατία.

Ποια ήταν η πιο δύσκολη στιγμή στην πολιτική σας διαδρομή; Εννοείτε εκτός από τη σημερινή, αυτό δηλαδή που περνάμε τώρα; Να σας πω. Ήταν η αποχώρηση της ΔΗΜΑΡ από την τρικομματική κυβέρνηση το καλοκαίρι του '13, η μη ψήφιση του Σταύρου Δήμα για ΠτΔ τον Νοέμβριο του '14 που μας έριξε στη μαύρη τρύπα των Συριζανέλ αλλά και η συνειδητοποίηση της αδυναμίας να συγκροτηθεί ο μεσαίος συνεπής κεντρώος μεταρρυθμιστικός φιλοευρωπαϊκός χώρος, όταν ναυάγησε το εγχείρημα των 58 ή η συνεργασία με το Ποτάμι και την Ώρα Αποφάσεων.

Θεωρείτε ότι κάποιες στιγμές έχετε ξεφύγει στα σχόλιά σας ή θεωρείτε ότι οι υπερβολικές δόσεις πολιτικής ορθότητας πολλές φορές οδηγούν στην υποκρισία; Και τα δύο είναι σωστά. Και εγώ έχω ξεφύγει κάποιες φορές, αλλά και η υπερβολική δόση κορεκτίλας σκοτώνει. Πρόκειται για υποκρισία και δηθενιά που υποκρύπτει εκτός των άλλων κι ένα βαθύ συντηρητισμό.

Υπάρχει κάτι για το οποίο μετανιώνετε; Δεν θα έλεγα ακριβώς ότι μετανιώνω, αλλά είναι αλήθεια ότι έχασα πολύτιμο χρόνο προσκολλημένος σε απάτες και αυταπάτες, παραμύθια της Χαλιμάς και παρωχημένα ιδεολογήματα. Αδειανά πουκάμισα, που λέει ο ποιητής, ή κενά κιβώτια, που λέει ο Άρης Αλεξάνδρου.

Ποια είναι τα πρώτα βήματα που πρέπει να κάνει η ΝΔ εάν σχηματίσει κυβέρνηση; Θα χρειαζόμουν πολλές σελίδες να τα περιγράψω, αλλά εάν δείτε το δημοσιευμένο στο διαδίκτυο πρόγραμμα της ΝΔ τα αναφέρει σαφώς και επακριβώς. Ελπίζω ότι θα τα κάνει κιόλας. Άλλωστε, γι' αυτό είμαστε εδώ. Εν συντομία, θα έλεγα πως τα πρώτα που πρέπει να γίνουν είναι ο μετασχηματισμός της δομής του κράτους, οι μεγάλες αλλαγές που αναφέρονται στην υγεία, στην παιδεία, στη δικαιοσύνη, στο οικονομικό και στο φυσικό περιβάλλον, καθώς και σε ό,τι αφορά στην ασφάλεια της πόλης και του πολίτη. Και βεβαίως η εκ βαθέων συνταγματική αναθεώρηση. Καταλαβαίνετε, νομίζω, τι εννοούμε. Έχουμε πολύ δρόμο μπροστά μας.

> *Τα πρώτα που πρέπει να γίνουν είναι ο μετασχηματισμός της δομής του κράτους, οι μεγάλες αλλαγές στην υγεία, την παιδεία, τη δικαιοσύνη, το οικονομικό και φυσικό περιβάλλον, καθώς και σε ό,τι αφορά στην ασφάλεια*

Είστε υποψήφιος στα ψηφοδέλτια της ΝΔ στον Νότιο Τομέα της Β΄Αθήνας. Ποιες προτεραιότητες βάζετε για την περιοχή; Δεν πρόκειται για μια ομοιογενή περιοχή. Κατά συνέπεια, αντιμετωπίζει πολλά και διαφορετικά προβλήματα. Περιλαμβάνει από τις φτωχογειτονιές του Ταύρου, του Μοσχάτου ή της Καισαριανής και του Βύρωνα ως και τις γειτονιές ιδιαίτερα υψηλών εισοδημάτων. Για μένα, το πιο βασικό είναι η διαμόρφωση του θαλάσσιου μετώπου από το Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας μέχρι και τις ακτές της Ανατολικής Αττικής. Σήμερα μοιάζει σαν να έχει γυρίσει η πόλη την πλάτη στην θάλασσα, ενώ θα μπορούσε να μεταμορφωθεί στην ωραιότερη ακτογραμμή της Ευρώπης με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη ζωή των πολιτών, την τουριστική ανάπτυξη και όχι μόνο. Και μέσα σε όλο αυτό, πρώτη προτεραιότητα είναι η αξιοποίηση της μεγαλύτερης εν αναμονή επένδυσης στην Ευρώπη. Μιλάμε ασφαλώς για την επένδυση του Ελληνικού. Έχει αναφερθεί συγκεκριμένα σε αυτήν και ο ίδιος ο Κυριάκος Μητσοτάκης και έχει δεσμευτεί για την άμεση προώθησή της.

Και κλείνοντας... Συνειρμικά με την υποψηφιότητά μου, θα έκλεινα τη συνέντευξη αυτή προσθέτοντας μερικά τραγουδάκια. Όπως το «Πάμε Νότια», του φίλου μου του Γιώργου Ζήκα, ή «Εδώ στον Νότο» του Λαυρέντη και βέβαια να θυμίσω και με έναν... Σταυρό του Νότου, στο κάτω μέρος του ψηφοδελτίου. ●

Κώστας Ζαχαριάδης

Ο 35άρης που βγαίνει πάντα μπροστά, είναι διαβασμένος και ετοιμόλογος και δίνει επιτυχώς όλες τις δύσκολες μάχες του ΣΥΡΙΖΑ

Της **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ**

Στην τηλεόραση αντιμετωπίζουμε συχνά ένα πρόβλημα. Όταν προκύπτει μία πολιτική κρίση τα περισσότερα στελέχη του κόμματος που περνάει την κρίση κρύβονται. Όταν πρόκειται για τον ΣΥΡΙΖΑ, η σίγουρη λύση σε αυτή την περίπτωση είναι ο Κώστας Ζαχαριάδης. Ο μόλις 35 ετών πολιτικός που εντάχθηκε ως φοιτητής στον ΣΥΡΙΖΑ και από τότε τολμάει πάντα να βγει μπροστά, να βρεθεί αντιμέτωπος ακόμα και με τους πιο δύσκολους συνομιλητές και να δώσει τη μάχη για όσα στηρίζει. Αυτό ετοιμάζεται να κάνει και τώρα ως υποψήφιος βουλευτής στο Βόρειο Τομέα της Β΄ Αθήνας.

Διάβασα σε συνέντευξή σας που αναφέρατε ότι «δεν πάμε ούτε να χάσουμε με αξιοπρέπεια, ούτε να μειώσουμε τη διαφορά. Πάμε να κερδίσουμε μια δύσκολη μάχη». Γιατί λέτε ότι οι πολίτες θα πρέπει να σας εμπιστευτούν μία ακόμη τετραετία; Η σύγκριση του τι παραλάβαμε το 2015 και πώς ολοκληρώνουμε τη διακυβέρνησή μας στα μακροοικονομικά μεγέθη και συνολικά στους κοινωνικούς δείκτες σήμερα, είναι ενδεικτική της προσπάθειας που έγινε αυτά τα χρόνια. Θέλουμε εντολή συνέχισης της διακυβέρνησής μας για μια ακόμη τετραετία, για να προχωρήσουμε στην εφαρμογή του προγράμματος και των δεσμεύσεών μας. Για να συνεχίσουμε να έχουμε σταθερότητα και ανάκαμψη στην οικονομία. Για να συνεχίσουμε να μειώνουμε την ανεργία και να ενισχύουμε την πλήρη και καλά αμειβόμενη απασχόληση. Για να συνεχίσουμε και να ολοκληρώσουμε όλα όσα ξεκινήσαμε το 2015 – από τον ολοκλήρωση του κτηματολογίου μέχρι την πλήρη μετάβαση στο ψηφιακό δημόσιο και τις στοχευμένες φορολογικές ελαφρύνσεις. Είναι πράγματι μια δύσκολη μάχη, είναι μια μάχη για το αύριο του τόπου εκτός μνημονίων πλέον. Είναι η πρώτη φορά μετά από δέκα χρόνια που η ελληνική κοινωνία καλείται να ψηφίσει ένα πρόγραμμα και μια κυβέρνηση που θα εφαρμόσει την ατζέντα της χωρίς μνημονιακές δεσμεύσεις. Κι εάν καταφέραμε σημαντικά πράγματα εντός μνημονίου, όταν οι προηγούμενες κυβερνήσεις και μας χρεοκόπησαν και διαχειρίστηκαν τη χρεοκοπία με έναν άθλιο και πλήρως αναποτελεσματικό τρόπο, είναι βέβαιο ότι με τα «χέρια λυμένα», εκτός ασφυκτικής δημοσιονομικής επιτροπείας, μπορούμε να κάνουμε πολλά περισσότερα.

Το μήνυμα που βγήκε από το εκλογικό αποτέλεσμα ποιο ήταν κατά τη γνώμη σας σε σχέση με τον ΣΥΡΙΖΑ; Ότι χρειάζεται να δούμε λάθη, αστοχίες και παραλείψεις μας, να δούμε σε ποιους τομείς καθυστερήσαμε και γιατί, και να βελτιώσουμε τις αδυναμίες μας. Είναι μια διαδικασία την οποία ήδη προχωράμε, και αυτό αποτυπώνεται και από το περιεχόμενο και τις δεσμεύσεις που παρουσίασε ο πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας για την επόμενη τετραετία. Η κοινωνία είναι ταλαιπωρημένη, πολύ ταλαιπωρημένη, και το κατανοούμε απόλυτα. Και για αυτόν ακριβώς το λόγο αυξάνουμε την ένταση της δουλειάς μας για να μπορέσουμε να οικοδομήσουμε ένα συμβόλαιο ειλικρίνειας και εμπιστοσύνης με τον ελληνικό λαό.

Το βασικό δίλημμα που θέτει ο ΣΥΡΙΖΑ είναι «με τους πολλούς ή με τις ελίτ». Ωστόσο, θεωρείτε ότι το συμμερίζονται οι πολίτες δεδομένου ότι στις εκλογές είδαμε ότι η ΝΔ νίκησε σε όλες τις ηλικιακές κατηγορίες και σε όλες τις επαγγελματικές ομάδες; Η ΝΔ κέρδισε με διαφορά μεγαλύτερη του 9%, είναι λογικό να είναι πρώτη παντού, όμως η δεξιά όπου κυβέρνησε, και στην Ελλάδα και διεθνώς, όξυνε τις κοινωνικές ανισότητες και απέτυχε στο να δημιουργήσει συνθήκες κοινωνικής ομαλότητας και κοινωνικής ειρήνης, η στρατηγική της δεξιάς είναι ο κοινωνικός κανιβαλισμός και ο ακραίος, εξοντωτικός κανιβαλισμός. Το πρόγραμμα της ΝΔ έχει ανεδαφικές παραδοχές γι' αυτό ή υποκρύπτει κρυφή ατζέντα ή είναι ανεφάρμοστο. Ας δούμε όμως και τα δικά μας λάθη. Είναι ανάγκη να κάνουμε μεγαλύτερη προσπάθεια σε ζητήματα που δεν παίρνουμε καλό βαθμό, όπως η καταπολέμηση της γραφειοκρατίας, η ενίσχυση και στήριξη των μεσαίων στρωμάτων και η βελτίωση της ποιότητας της εργασίας, των μισθών και των εργασιακών δικαιωμάτων. Αυτό είναι για εμάς το μήνυμα της κάλπης, και αυτά τα θέματα προσπαθούμε να «τρέξουμε», με ολοκληρωμένη στόχευση και πλάνο. Εκεί που δεν τα έχουμε πάει καλά να δουλέψουμε πιο αποτελεσματικά, εκεί που είμαστε στη σωστή κατεύθυνση να επιταχύνουμε.

Ποια είναι τα 3 πρώτα μέτρα που πρέπει να ληφθούν από μία επόμενη κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ; Παρουσιάσαμε το πρόγραμμά μας για την επόμενη τετραετία, το οποίο περιλαμβάνει δώδεκα (12) δεσμεύσεις. Εκεί θα εστιάσουμε, και πάνω σε αυτούς τους άξονες θα «απλωθεί» η πολιτική μας: ο στόχος για 500.000 νέες και ποιοτικές δουλειές (με βάση την πρόοδο που έγινε από το 2015 ως σήμερα με δημιουργία 380.000 νέων θέσεων εργασίας), «ούτε μία ώρα απλήρωτη εργασία», αύξηση του κατώτατου μισθού κατά 7,5% το 2020 και 7,5% το 2021, μόνιμες προσλήψεις 10.000 ατόμων στην Υγεία και 15.000 στην Παιδεία, θέση σε βρεφονηπιακούς σταθμούς για όλα τα παιδιά, Πράσινη Ανάπτυξη (32% παραγωγή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και 32,5% εξοικονόμηση έως το 2030), καθώς επίσης και επενδύσεις με στόχο τον διπλασιασμό Ξένων Άμεσων Επενδύσεων και αύξηση εξαγωγών στο 50% του ΑΕΠ έως το 2025. Επίσης, στους βασικούς μας στόχους είναι η μείωση προκαταβολής φόρου στο 50%, η κατάργηση της εισφοράς αλληλεγγύης για εισόδημα έως 20.000 ευρώ, ενώ στοχεύουμε και σε ένα πλήρως ψηφιοποιημένο δημόσιο και στην καθιέρωση του πολιτικού γάμου για ομόφυλα ζευγάρια.

> *Το πρόγραμμα της ΝΔ έχει ανεδαφικές παραδοχές γι' αυτό ή υποκρύπτει κρυφή ατζέντα ή είναι ανεφάρμοστο*

Εάν μετά τις εκλογές προκύψει ένα κακό αποτέλεσμα για τον ΣΥΡΙΖΑ, θα τεθεί θέμα ηγεσίας; Πάμε να δώσουμε μια μεγάλη και δύσκολη εκλογική μάχη με ηγέτη τον Τσίπρα. Ακόμα και στο σενάριο που ο λαός επιλέξει για εμάς την αντιπολίτευση, ο Τσίπρας θα είναι ο ηγέτης μας. Η συμβολή του στη μετάβαση από ένα κόμμα του 4% σε κόμμα μεγάλο και κυβερνητικό είναι αναντικατάστατη. Ο Τσίπρας είναι ένας νέος άνθρωπος, ένας πολιτικός με διεθνές κύρος, ένας πολιτικός αρχηγός που έχει πολλά να δώσει στο πολιτικό σύστημα της Ελλάδας αλλά και στο προοδευτικό στρατόπεδο στην Ευρώπη. Επιτρέψτε μου να θεωρήσω όμως τη συζήτηση λίγο άκαιρη. Αυτό που μας απασχολεί είναι η καλύτερη δυνατή επίδοση στις εκλογές, η επικοινωνία του προγράμματός μας στην κοινωνία και η καθημερινή επαφή με τον κόσμο.

Ένα από τα βασικά συνθήματα του κόμματός σας είναι να ξεμπερδεύουμε με το παλιό. Σε αυτό το πλαίσιο έχει γίνει μεγάλη συζήτηση για τα άτομα από το ΠΑΣΟΚ που εντάξατε στο κόμμα. Για παράδειγμα, ο κ. Μωραΐτης, η κ. Ξενογιαννακοπούλου, ο κ. Τζουμάκας ή ο κ. Κοτσακάς δεν ανήκουν στο «παλιό»; Δεν είναι αποκλειστικά θέμα προσώπων, αλλά κυρίως πολιτικών επιλογών. Των πολιτικών επιλογών που μας οδήγησαν στη χρεοκοπία και στα μεγάλα αδιέξοδα, και των ηγεσιών που διαχειρίστηκαν με τρόπο αναποτελεσματικό και κοινωνικά ανάλγητο τις τύχες της χώρας. Με αυτά ξεμπερδεύουμε, «παντρεύοντας» παράλληλα τη νεότερη με την παλαιότερη γενιά, ενσωματώνοντας και πρόσωπα από το χώρο της σοσιαλδημοκρατίας που θέλουν να ενισχυθούν οι προοδευτικές δυνάμεις και δεν χωρούν σε μια ιδιότυπη κεντροαριστερά που αποτελεί συχνά δεκανίκι των πιο ακραίων νεοφιλελεύθερων πολιτικών και ιδεών.

Είσαστε μόλις 35 ετών, τι σας έλειψε από την ανεμελιά των νεανικών χρόνων εξαιτίας της ενασχόλησης με την πολιτική; Δεν θεωρώ ότι μου έχει λείψει κάτι. Η ενασχόληση με την πολιτική είναι πηγή έμπνευσης και χαράς. Δεν γίνεται αλλιώς. Όπως έλεγε και ο Μιχάλης Παπαγιαννάκης, «η ενασχόληση με τα πολιτικά και τα κομματικά είναι εθελοντική». Είναι, λοιπόν, επιλογή που μέχρι στιγμής με γεμίζει και μου ανοίγει νέους ορίζοντες. ●

Θόδωρος Ρουσόπουλος
Η μοτοσικλέτα, το όνειρο και το παιχνίδι

Του **ΒΑΣΙΛΗ ΓΑΒΑΛΑ**

Μια μέρα των αρχών της δεκαετίας του '80, σ'ένα κτίριο της οδού Ομήρου, στέγη τότε της αρχαιότερης σχολής δημοσιογραφίας στη χώρα, ένας νέος έμοιαζε, με μια πρώτη ματιά, δυσαρεστημένος. Ο διευθυντής της σχολής είχε μόλις μπει στο μάθημα και είχε προσφέρει σε δύο φοιτητές τη δυνατότητα να διεκδικήσουν τη δημοσιογραφική τους φήμη. Οι δύο φοιτητές θα δούλευαν για την «Ελευθεροτυπία» και, προς δική σας έκπληξη, βασική προϋπόθεση πρόσληψης δεν ήταν το ταλέντο της γραφής, παρά μάλλον η κατοχή μιας μοτοσικλέτας.

Ο νέος της ιστορίας μας ούτε είχε ούτε μπορούσε να οδηγήσει, τότε, μηχανή. Είχε όμως κάτι σημαντικότερο: τη διάθεση, την εργατικότητα, το πάθος των ανθρώπων που περιέγραψε ο Τζακ Κέρουακ «Στο δρόμο»: «Αυτών που τρελαίνονται να ζήσουν, τρελαίνονται να μιλήσουν, τρελαίνονται να σωθούν, που ποτέ δεν χασμουριούνται ή λένε έστω και μία κοινοτοπία, αλλά που καίγονται, καίγονται, καίγονται σαν τα μυθικά κίτρινα ρωμαϊκά κεριά». Αυτή είναι η γνώμη μας και ίσως σας φαίνεται υπερβολική. Ίσως το γεγονός ότι ο νέος της ιστορίας μας, παρότι δεν τηρούσε την τυπική προϋπόθεση της μοτοσικλέτας, ήταν τελικά αυτός που προσλήφθηκε, αφήνοντας πίσω τους δύο συμφοιτητές του, δεν είναι αρκετό για να σας πείσει. Βέβαια, ο νέος της ιστορίας μας έχει μεγαλώσει. Έχει διαπρέψει ως δημοσιογράφος, πανεπιστημιακός, πολιτικός. Και στο τέλος αυτού του άρθρου, ανεξαρτήτως αν συμφωνείτε ή διαφωνείτε με τις απόψεις που εξέφρασε, στοιχηματίζω ότι θα θέλετε, αν όχι να τον εμπιστευτείτε, σίγουρα να τον ακούσετε προσεκτικά.

Στις αρχές της δεκαετίας του '90, ο Κωνσταντίνος Καραμανλής δεν έμοιαζε σε τίποτα με εκείνο τον 20χρονο με κορμοστασιά Γκάρι Κούπερ, που πόζαρε μαζί με το άλογό του σαν σε παλιό γουέστερν, όπως στη φωτογραφία που περιγράφει στο κλασικό πια βιβλίο του, ο φίλος του Τάκης Λαμπρίας. Ήταν ένας πολιτικός συμβολικά ισοδύναμος της μεταπολεμικής Ελλάδας, ασκούσε τη δεύτερη θητεία του ως Προέδρου της Δημοκρατίας και δεν δίσταζε να γίνει σκληρός, απότομος, ίσως εξουθενωτικός. Ήταν τότε που κάλεσε τον Θόδωρο Ρουσόπουλο στο γραφείο του. Εκείνη τη μέρα, ο Καραμανλής δεν έδειξε σκληρότητα, αλλά εκτίμηση. Του είπε ότι ο λόγος που τον κάλεσε ήταν επειδή προηγήθηκε η δημοσιογραφική του φήμη. Θα μπορούσαμε να πούμε, ίσως καθ' υπερβολή, ότι η αυτή η φήμη άρχισε κάπου στην εφηβεία του, όταν μαθητής ακόμα, έφτιαξε μια σχολική εφημερίδα. Την έστειλε στον Φρέντυ Γερμανό. Κι ο Γερμανός αφιερώνει στον μαθητή και τη δουλειά του ένα οκτάστυλο στην «Ελευθεροτυπία».

Καταλάβατε σωστά. Ο Θόδωρος Ρουσόπουλος ήθελε να γίνει δημοσιογράφος, από μικρός. Όχι επειδή ήταν περίεργος, όπως γίνεται συνήθως. Μάλλον, όπως μου λέει, επειδή πίστευε στο λειτούργημα που βοηθάει την κοινωνία να προοδεύει, ενισχύοντας τη Δημοκρατία, τις ίσες ευκαιρίες και την αξιοκρατία. Άλλωστε, ήταν αυτές οι δημοκρατικές αρχές που του επέτρεψαν να γίνει ό,τι έγινε. Παιδί πολύτεκνης οικογένειας, χωρίς ιδιαίτερη οικονομική άνεση, έπρεπε να ριχτεί ολόκληρος στη δουλειά, για να κερδίσει το μέλλον του.

Η πρώτη του δουλειά ήταν, όπως είπαμε, στην «Ελευθεροτυπία», όπου σε χρόνο ρεκόρ γίνεται πολιτικός συντάκτης. Σε χρόνο ρεκόρ, επίσης, παίρνει το πρώτο του παράσημο: βρίσκεται ο υπουργός που ζητά την απόλυσή του. Έπειτα συμμετέχει, ως μέλος της επιτροπής προγράμματος, στο πείραμα της ελεύθερης ραδιοφωνίας, με την ίδρυση του πρώτου μη κρατικού ραδιοφωνικού σταθμού στην Ελλάδα, του «Αθήνα 9,84». Γίνεται μέλος της ομάδας που έφτιαξε τον πρώτο ιδιωτικό τηλεοπτικό σταθμό, το Mega. Αρχισυντάκτης πολιτικού ρεπορτάζ, πολιτικός αναλυτής, παρουσιαστής της εκπομπής 7+7. Ένα από τα πιο ενδιαφέροντα προνόμια του δημοσιογράφου είναι η δυνατότητα να ζει καταστάσεις που οι άλλοι άνθρωποι βλέπουν μόνο στην τηλεόραση. Υπό αυτή την έννοια, σε σχέση με όλους εμάς, ο Θόδωρος Ρουσόπουλος έχει ζήσει λίγο (ή πολύ) περισσότερο.

Συνάντησε μεγάλους ηγέτες. Μαντέλα, Γκορμπατσόφ, Θάτσερ, Μιτεράν και όλους τους νεοέλληνες πολιτικούς της μεταπολίτευσης, από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή έως τον Ανδρέα Παπανδρέου, κάλυψε τον πόλεμο της Γιουγκοσλαβίας, έφτασε στον απόμακρο αρκτικό κύκλο και στην παράξενη ζούγκλα της Νοτίου Αφρικής. Ήταν ο πρώτος δημοσιογράφος που πέταξε στη στρατόσφαιρα με αστροναύτες της ESA (European Space Agency), σε συνθήκες έλλειψης βαρύτητας.

Εντυπωσιασμένος και ταυτόχρονα αφελής, τον ρωτώ τι έμαθε από όλη αυτή την πορεία. Περίμενα να απαντήσει μονολεκτικά: «Τα πάντα». Θα το έκανε, αν η πορεία του είχε σταματήσει εκεί. Μπαίνοντας, όμως, στην πολιτική είδε και την «αθέατη πλευρά του λόφου».

Για τον Θόδωρο Ρουσόπουλο, η ενασχόληση με την πολιτική δεν ήταν κάτι τυχαίο. Ούτε κάτι βεβιασμένο ή ευκαιριακό. Σε εκείνο, άλλωστε, το εφηβικό ερωτηματολόγιο για το οποίο σας μίλησα παραπάνω, υπήρχε μια ακόμη ερώτηση του τύπου «αναφέρετε ένα άπιαστο όνειρο». Η απάντησή του μικρού Θοδωρή: «να γίνω πολιτικός».

Όση αθωότητα έχει η απλή εικόνα ενός παιδιού που συνθέτει φαντασιακά τον μελλοντικό του εαυτό, τόση αμηχανία και συνάμα τόλμη έχει η στιγμή που ο ενήλικας καλείται να πραγματώσει το παιδικό του όνειρο.

Ήταν 2 Ιουνίου 2000. Ραντεβού με τον Κώστα Καραμανλή, στο γραφείο του στην οδό Πλουτάρχου. Προτείνει στον Θόδωρο Ρουσόπουλο να γίνει εκπρόσωπός του. Στα πρώτα λεπτά της συζήτησης αποδέχεται την πρόταση. Συζητάνε ακόμη για σχεδόν δύο ώρες. Ήθελε οπωσδήποτε να του εξηγήσει την ταλαιπωρία και τις δυσκολίες που έχει η πολιτική. Μάλλον δεν άκουσε εκείνο το μέρος της συζήτησης. Δεν νόμιζω, βέβαια, να του είχε αλλάξει γνώμη. Είχε γίνει ό,τι ήθελε, τώρα έπρεπε να κυνηγήσει το όνειρο που κάποτε θεωρούσε άπιαστο. Ο Θόδωρος Ρουσόπουλος θυμάται κάθε λεπτομέρεια εκείνης της ημέρας. Όχι μόνον γιατί καθόρισε διαφορετικά ολόκληρη τη ζωή του αλλά γιατί ήταν η μέρα που η Μάρα, ο μεγάλος του έρωτας, έπαθε αποκόλληση όντας έγκυος στο δεύτερο παιδί τους. Θυμάται ότι τον έψαχνε ματαίως στο κινητό, το οποίο είχε κλείσει για να συζητήσει με τον Καραμανλή. Η Μάρα βρέθηκε στο νοσοκομείο συνοδευόμενη από κάποιον συνάδελφό της. Δεν συζήτησαν τίποτα για εκείνο το πρωί, ούτε για την πρόταση που είχε ούτε για το ότι την είχε ήδη αποδεχθεί. Περίμενε πολλές μέρες να αποκατασταθεί το πρόβλημα και να συνεχιστεί η κύηση.

Η κύηση συνεχίστηκε, η Άννα γεννήθηκε και ο Θόδωρος Ρουσόπουλος ήταν πια πολιτικός. Εκπρόσωπος τύπου της ΝΔ στην αρχή, υπουργός Επικρατείας και κυβερνητικός εκπρόσωπος στη συνέχεια. Τον Οκτώβριο του 2008, μετά από 8 χρόνια στενής συνεργασίας με τον Κώστα Καραμανλή (στην πραγματικότητα, πολλοί θα τους έλεγαν partners in power), ο Θόδωρος Ρουσόπουλος παραιτείται από τη θέση του υπουργού Επικρατείας, προκειμένου να υπερασπιστεί τον εαυτό του στην υπόθεση Βατοπεδίου.

Απαλλάσσεται οριστικά τον Νοέμβριο του 2010, όταν όλα τα κόμματα της αντιπολίτευσης και σχεδόν 30 βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, που τότε είχε την πλειοψηφία στη Βουλή, ψήφισαν υπέρ της απαλλαγής του. Είχαν αντιληφθεί, όπως μου λέει, το παιχνίδι που παίχθηκε εις βάρος του, με αποτέλεσμα να μην τον παραπέμψουν στο επόμενο βήμα, που αποτελούσε προθάλαμο ειδικού δικαστηρίου. Θυμάται ότι ήλθαν στο σπίτι δύο ζευγάρια φίλων, παρακολούθησαν μαζί τη συζήτηση στη Βουλή και τα μεσάνυχτα που θα άρχιζε η ψηφοφορία, τους προέτρεψε ευγενικά να φύγουν και να πάνε όλοι για ύπνο. «Θα μάθουμε το αποτέλεσμα το πρωί», τους είπε. Μην καταλαβαίνοντας αν το βλέμμα του έκρυβε απάθεια ή σιγουριά, τον κοίταξαν περίεργα, αρνούμενοι να φύγουν. Οι φίλοι του έμειναν εκεί. Ούτε ο γιος του, μαθητής τότε, ήθελε να πάει για ύπνο. Συζητούσαν όλοι μαζί έως τα ξημερώματα, και όταν η απόφαση της μη παραπομπής του έγινε επιτέλους γνωστή, πήγαν, με μια πρωτόγνωρη αίσθηση δικαίωσης, να ξεκουραστούν.

Ο Θόδωρος Ρουσόπουλος βγήκε απ' αυτό πιο έμπειρος και πιο ώριμος, σίγουρα όχι όμως χωρίς δυσκολίες. Στην οικογένειά του προκάλεσε θλίψη και ταλαιπωρία ετών. Στη δημόσια ζωή, άφησε μιαν ατμόσφαιρα δίωξης. Άλλωστε, η επανεμφάνισή του στην πολιτική σκηνή, μετά από 10 χρόνια ενασχόλησης με την πανεπιστημιακή διδασκαλία και την εταιρική επικοινωνία έχει, όπως μου λέει, και μια διάσταση ηθικής δικαίωσης.

Ο Θόδωρος Ρουσόπουλος πιστεύει ότι τα πάντα σήμερα αναθεωρούνται. Μετά τη βιωματική επιβεβαίωση της καταστροφικής φύσης των λαϊκιστικών πολιτικών, που μας έδωσε απλόχερα η εμπειρία του ΣΥΡΙΖΑ, η σταθεροποίηση της οικονομίας και η ανάπτυξη συνδυασμένη με ασφάλεια που δίνει προοπτικές είναι, όπως λέει, τα μεγαλύτερα διακυβεύματα για τη χώρα μας. Μου λέει ότι η χώρα αλλάζει, όταν αλλάζουμε κι εμείς. «Οι προτεραιότητες τώρα είναι να βγούμε από την κρίση και την κοινωνική μιζέρια που μας κληροδότησε. Να σκεφτούμε τη λαμπερή Ελλάδα που πολλές φορές ξεχώρισε στο παρελθόν μέσα από δύσκολες συνθήκες. Ένα στοίχημα που πρέπει να κερδηθεί».

> ***Μου λέει ότι η χώρα αλλάζει, όταν αλλάζουμε κι εμείς. «Προτεραιότητα τώρα είναι να βγούμε από την κρίση και την κοινωνική μιζέρια που μας κληροδότησε».***

Πρόσφατα, τον άκουσα να μιλά για τις προκλήσεις των νέων τεχνολογιών, σε μια εκδήλωση του ΚΕΑΣΜ. Επιμένει στο υπερβολικό κόστος του ίντερνετ κινητής τηλεφωνίας. Πιστεύει ότι δεν νοείται η αποτελεσματική μετάβαση στην Τέταρτη Βιομηχανική Επανάσταση για τις γενιές των νέων, εάν δεν τους δώσουμε την ευκαιρία να το αξιοποιήσουν στο έπακρο. Κι αυτό αφορά, όπως τονίζει, «τη διασύνδεση και τις ευκαιρίες που δίνει στο επιχειρείν, στην εργασία, στην οικονομία, στις πρωτοπόρες ιδέες, ώστε αυτές να διαχυθούν ευκολότερα».

Ο Θόδωρος Ρουσόπουλος δεν μιλά για τους νέους μόνο όταν μπαίνουν στη συζήτηση θέματα του προνομιακού τους πεδίου, της τεχνολογίας. Αν κάτι μένει σε όποιον μπει για πρώτη φορά στο γραφείο του, είναι το ότι η πλειοψηφία των συνεργατών του είναι γύρω στα 25. Ήταν αυτοί οι εικοσιπεντάρηδες, άλλωστε, η αφορμή και για τη δική μας γνωριμία. Ο Γιάννης, ο Ιάσωνας, ο Βασίλης και τόσοι άλλοι που, όπως μου λέει, τους λείπουν οι ευκαιρίες αλλά από την συνεργασία μαζί τους βλέπει ότι είναι έτοιμοι να τις δημιουργήσουν. Θυμάται πως ήταν τότε που προσπαθούσε να μπει στη ζωή με αξιοπρέπεια, να διεκδικήσει όσα έβλεπε ότι μπορούσε να του προσφέρει ο κόσμος και οι ικανότητές του. «Όταν ένας νέος δηλώνει παρών στη ζωή, τότε η χώρα έχει μέλλον. Εάν παραιτηθεί επειδή ακούει από τους γονείς του ότι όλοι είναι ίδιοι και όλα είναι χάλια, τότε το παιχνίδι χάθηκε», λέει.

Εντέλει, δεν ξέρω αν το παιχνίδι θα χαθεί. Γνωρίζετε όμως, ανεξάρτητα αν συμφωνείτε ή όχι με τις απόψεις και τις επιλογές του, ότι ο Θόδωρος Ρουσόπουλος κάνει τα πάντα όχι μόνο για να κερδηθεί, αλλά και για να είναι ενδιαφέρον. ●

HANSAPLAST

Ο καλύτερός μας φίλος στο σπίτι και στις διακοπές

Δεν υπάρχει σπίτι ή κουτί πρώτων βοηθειών που να μην έχει Hansaplast, δείγμα της εμπιστοσύνης όλων μας στο εξαιρετικό αυτό προϊόν, που μας προστατεύει από τις κακοτοπιές. Εκτός από τα γνωστά σε όλους μας επιθέματα, που ευτυχώς είναι ανθεκτικά και στο νερό, στα φαρμακεία και στα σούπερ μάρκετ θα βρούμε, επίσης, την κρέμα επούλωσης πληγών αλλά και σπρέι για τις πληγές! Ειδικά τώρα που είναι καλοκαίρι, που τα παιδιά όλο και σε κάποια εξοχή θα τρέξουν και που στην κουζίνα κάποιο μικροατύχημα μπορεί να παρουσιαστεί, τα προϊόντα αυτά μας βγάζουν από μπελάδες. Το σπρέι για αντισηπτικό καθαρισμό προστατεύει από μολύνσεις, ενώ η κρέμα επούλωσης, για τραύματα και ουλές του δέρματος, επιταχύνει τη φυσική διαδικασία της επούλωσης και βοηθά στη μείωση των ουλών. Έτσι, μπορούμε να έχουμε ένα περισσότερο ξένοιαστο καλοκαίρι!

ADVERTORIAL A.V.

Κωστής Χατζηδάκης
«Χρειαζόμαστε μια επανάσταση της κοινής λογικής»

Η πιο δύσκολη και η πιο χαρούμενη στιγμή της πολιτικής του διαδρομής, η είδηση που τον έκανε να κλάψει από χαρά, οι πρώτες αναμνήσεις από τον Κ. Μητσοτάκη, όσα συμβαίνουν πίσω από τις κλειστές πόρτες του 3ου ορόφου στον πρωινό καφέ της Πειραιώς και η μεγάλη αλλαγή από την εργένικη ζωή στον γάμο και τη γέννηση του Γιάννη.

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Παλιά είχε δυσκολία στο πρωινό ξύπνημα, εδώ και χρόνια,όμως, ξυπνάει κάθε πρωί στις 7. Πλέον, ως μπαμπάς του 18 μηνών Γιάννη, ίσως και λίγο νωρίτερα. Αμέσως ενημερώνεται για τα πάντα, ενώ και με το που μπαίνει στο αυτοκίνητο για να πάει στον πρωινό καφέ της Πειραιώς ακούει πολιτικές εκπομπές στο ραδιόφωνο, για να μαθαίνει στη διαδρομή για τις εξελίξεις. Όταν η μέρα τελειώνει προτιμάει να πηγαίνει «σε ταβερνάκια, μουσικές παραστάσεις», ενώ λατρεύει το διάβασμα. Οι φιλίες του προέρχονται ως επί το πλείστον από τον χώρο της πολιτικής «αφού εμένα η πολιτική ήταν η ζωή μου, αλλά κρατάω ακόμα επαφές με αρκετούς συμμαθητές μου από το σχολείο». Λίγο πριν τις κάλπες της 7ης Ιουλίου μιλήσαμε για τη μάχη που δίνει για ακόμα μία φορά στη Β΄ Αθήνας, τα προβλήματα του Βόρειου Τομέα και το γιατί τελικά πιστεύει ότι ο Κυριάκος Μητσοτάκης θα γίνει ένας καλός πρωθυπουργός.

Η χώρα βγήκε από τα μνημόνια, τι είναι αυτό που μας έμεινε και που μάθαμε, θεωρείτε, από όλα αυτά τα χρόνια; Ότι δεν υπάρχουν μαγικές συνταγές για να λύσουμε τα προβλήματα της χώρας μας. Ότι ο λαϊκισμός είναι καλός στο να παράγει συνθήματα, αλλά όχι στο να βελτιώνει τις ζωές των πολιτών. Ότι χρειαζόμαστε μια επανάσταση της κοινής λογικής για να χτίσουμε μια πιο φωτεινή Ελλάδα.

Τα βασικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει η περιφέρεια στην οποία κατέρχεστε υποψήφιος, ο βόρειος τομέας της Β΄ Αθηνών, ποια είναι και πώς σκοπεύει να τα αντιμετωπίσει η Νέα Δημοκρατία; Αυτά που ακούω μιλώντας με τους πολίτες της περιφέρειάς μου όλους τους τελευταίους μήνες είναι, βασικά, δύο πράγματα: Η στεναχώρια που έφυγαν τόσες χιλιάδες παιδιά στο εξωτερικό και τα προβλήματα της εγκληματικότητας. Οι πολίτες αισθάνονται απροστάτευτοι. Στο θέμα της αστυνόμευσης, η απάντηση είναι να αφήσουμε την αστυνομία να κάνει τη δουλειά της και να εγκαταλείψουμε το δόγμα «να κάνετε ότι κοιμάστε». Στο θέμα του brain drain δεν υπάρχει άλλη λύση παρά μια πολιτική που στηρίζεται στο τρίπτυχο «λιγότεροι φόροι - λιγότερες δαπάνες - άνοιγμα στην επιχειρηματικότητα».

Πώς θα αντιμετωπίσετε τον εκτροχιασμό της οικονομίας με βάση και το καμπανάκι από την έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής; Το τελευταίο διάστημα είχαμε σωρεία προσλήψεων, παροχών ή υποσχέσεων παροχών, θα τα πάρετε πίσω; Αν έλεγα ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει ροπή στον λαϊκισμό, μάλλον θα γελούσατε. Δεν υποτιμούμε τις δυσκολίες της κατάστασης που θα παραλάβουμε: στις τράπεζες, στη ΔΕΗ, ακόμη και στα δημοσιονομικά. Θα δούμε πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα. Θεωρούμε, όμως, ότι η ίδια η νίκη της Νέας Δημοκρατίας μπορεί –λόγω της θετικής ψυχολογίας στην οικονομία– να αντιρροπήσει τον όποιον εκτροχιασμό.

Πιο δύσκολη στιγμή της πολιτικής σας διαδρομής και πιο χαρούμενη; Την πιο δύσκολη τη γνωρίζετε: το επεισόδιο εις βάρος μου στο Σύνταγμα. Ξεκαθάρισα από τότε ότι δεν το αντιμετώπισα με κανένα μίσος απέναντι σε όσους μου επιτέθηκαν. Αλλά σημείωσα, από την άλλη πλευρά, ότι η βία στις δημοκρατίες επιδεινώνει, δεν λύνει, τα προβλήματα. Η πιο χαρούμενη στιγμή ήταν την ημέρα που έμαθα ότι λύνεται το πρόβλημα της Ολυμπιακής. Πήγαινα με το υπουργικό αυτοκίνητο στο Μέγαρο Μαξίμου και έκλαψα από συγκίνηση. Ο αστυνομικός μού έσπευσε να με παρηγορήσει, θεωρώντας ότι είχαν καταστραφεί όλα. Και ακόμη θυμάμαι την έκπληξή του, όταν του είπα πως έβγαλε λάθος συμπέρασμα και ότι το πρόβλημα είχε λυθεί.

> *Στο θέμα του brain drain δεν υπάρχει άλλη λύση παρά μια πολιτική που στηρίζεται στο τρίπτυχο «λιγότεροι φόροι – λιγότερες δαπάνες – άνοιγμα στην επιχειρηματικότητα»*

Πώς γνωριστήκατε με τον Κυριάκο Μητσοτάκη και γιατί πιστεύετε ότι θα γίνει ένας καλός πρωθυπουργός; Τον γνώριζα από την εποχή που ήμουν στην ΟΝΝΕΔ και εκείνος ήταν ακόμα πολύ νέος. Κρατήσαμε την επαφή και στη συνέχεια, κυρίως την περίοδο που ήμουν ευρωβουλευτής. Ακόμη θυμάμαι όταν προλογίσαμε μαζί με τον Μιχάλη Χρυσοχοΐδη το πρώτο του βιβλίο. Πορευτήκαμε μαζί στη Β΄ Αθηνών και θεωρώ ότι ιδεολογικά και πολιτικά είμαστε και παραμένουμε πολύ κοντά. Και όλα αυτά τα χρόνια έχει αποδείξει ότι έχει τις γνώσεις, το όραμα και το σχέδιο για να ηγηθεί της προσπάθειας να χτίσουμε την Ελλάδα της δημιουργίας και των ευκαιριών για όλους.

Θα μας βάλετε κι εμάς στο κλίμα του πρωινού καφέ; Πρώτον, εγώ πίνω πολύ σπάνια καφέ, οπότε για μένα είναι πρωινό χωρίς καφέ! Δεύτερον, είναι μια σύσκεψη που γίνεται υπό την πίεση της επικαιρότητας και εκεί αποτυπώνεται η ιδιοσυγκρασία και ο χαρακτήρας του καθενός: άλλος πιο εκρηκτικός, άλλος πιο υπομονετικός, άλλος πιο αισιόδοξος, άλλος πιο απαισιόδοξος. Το σημαντικό είναι ότι, όπως φαίνεται, όλοι αυτοί οι καφέδες –για όσους τους ήπιαν τουλάχιστον– δεν πήγαν τσάμπα!

Πώς ήταν η μετάβαση από την εργένικη ζωή στον έγγαμο βίο και στον ρόλο του πατέρα; Η μετάβαση από την εργένικη ζωή στον έγγαμο βίο είχε δυσκολίες στη σύλληψή της. Στη λήψη, δηλαδή, της απόφασης να σταματήσεις να είσαι εργένης επειδή φοβάσαι τον γάμο και να κάνεις το επόμενο βήμα. Από τη στιγμή που ελήφθη αυτή η απόφαση δεν υπήρξε καμία απολύτως δυσκολία. Αυτό που αλλάζει, όμως, τα πράγματα είναι ο ρόλος του πατέρα. Είναι ένα πράγμα που όσο κι αν σου το περιγράψουν, δεν μπορείς να το αντιληφθείς αν δεν το ζήσεις. Η ευθύνη, από τη μια πλευρά, και η γλυκύτητα στην ατμόσφαιρα από την άλλη, είναι πράγματα που δεν εξηγούνται τόσο, όσο βιώνονται.

Θυμάμαι την ημέρα που γεννούσε η σύζυγός σας και ζητήσατε να ψηφίσετε πρώτος στη Βουλή διότι είχατε ήδη δεχτεί κλήση από το μαιευτήριο. Υπάρχει χρόνος για να χαρείτε τις μεγάλες και τις μικρές οικογενειακές στιγμές ή υπάρχει κάποιες φορές γκρίνια για το επιβαρυμένο πρόγραμμα; Έχω προσπαθήσει όλα αυτά τα χρόνια να συμπιέσω όσο γίνεται το πολιτικό μου πρόγραμμα, διότι εγώ γυρνούσα στο σπίτι το νωρίτερο στις 10 το βράδυ – για να μη σας πω ότι όταν ήμουν υπουργός έφευγα από το υπουργείο στις 12 και τη 1 τη νύχτα. Όλα αυτά εκ των πραγμάτων θα αλλάξουν, γιατί εκτός από την πολιτική υπάρχει η οικογένεια, και πάνω από όλα υπάρχει ο γιος μας, ο Γιάννης. ●

Στο Μουσείο των Ψευδαισθήσεων με τα μπισκότα OREO ξεχνάς αυτά που ήξερες

Μη χάσεις το πιο instagrammable σκηνικό που έχεις δει σε μουσείο

Φτάνεις στο Μοναστηράκι, στο κέντρο της πόλης. Έχεις δει στο Instagram τα ποστ των φίλων σου από το Μουσείο των Ψευδαισθήσεων και έχεις γκουγκλάρει τη διεύθυνση: Ερμού 119. Η πρώτη ψευδαίσθηση έχει έρθει πριν καν μπεις στο φαντεζί μουσείο. Η είσοδος είναι ακριβώς από πίσω, από την οδό Άστιγγος και παρέα με τα αγαπημένα μπισκότα OREO, με το που μπαίνεις... «τα βλέπεις όλα αλλιώς».

Αρχικά θα σας δώσουμε ένα tip. Πάρτε όλη την οικογένεια ή τον κολλητό/ή και πηγαίνετε στο Μουσείο των Ψευδαισθήσεων και όχι μόνοι σας, γιατί έτσι χάνεται η μισή μαγεία. Τα υπόλοιπα αφήστε τα στο Μουσείο, στα OREO εκθέματα και στους πιο εξυπηρετικούς «ξεναγούς» που θα γνωρίσεις. Από το χολ ακόμη όπου οι πρώτοι γρίφοι κάνουν την εμφάνισή τους, καταλαβαίνεις ότι δεν πρόκειται για ένα συνηθισμένο μουσείο. Στη συνέχεια, όταν το πρωτόγνωρο του να κοιτάς τον εαυτό σου όπως σε βλέπουν οι άλλοι και οι πρώτες οφθαλμαπάτες κάνουν την εμφάνισή τους, τότε πια είσαι σίγουρος ότι έχεις κάτι ξεχωριστό να αντιμετωπίσεις. Και ακόμα δεν έχεις δει τίποτα.

Όταν μπαίνεις στον κύριο χώρο του Μουσείου, εκεί που πρέπει να έχεις οπωσδήποτε φορτισμένο το κινητό σου για να φωτογραφίσεις, τότε είναι που αρχίζεις πραγματικά να τα χάνεις. Τα χάνεις είτε από τους πολλαπλούς καθρέφτες που σε εμφανίζουν πολλαπλασιασμένο, είτε γιατί ξαφνικά εμφανίζεσαι μικροσκοπικός, με την παρέα σου να σε κρατά σαν μαριονέτα. Και αν τώρα σου φαίνονται τρελά όλα αυτά που διαβάζεις, θα καταλάβεις τι εννοώ όταν ζήσεις από κοντά την πιο πρωτόγνωρη μουσειακή εμπειρία.

Το OREO αποτυπώνεται με έναν πρωτότυπο και μοναδικό τρόπο σε περισσότερους από 10 χώρους του Μουσείου των Ψευδαισθήσεων παρουσιάζοντας την ποικιλία των διαφορετικών μπισκότων όπως τα OREO Strawberry, OREO Double Cream, OREO Mini, OREO Choco Brownie, OREO Golden και OREO Peanut Butter με πρωταγωνιστή βέβαια τα OREO Vanilla Original.

«Το δωμάτιο του απείρου», το «ανάποδο δωμάτιο» και η «ψευδαίσθηση της καρέκλας», όλα συνοδευμένα από την απολαυστική παρουσία του OREO, συνθέτουν το πιο instagrammable σκηνικό που έχεις δει σε μουσείο, όμως μην ξεχάσεις να ξεγελάσεις μάτια και εγκέφαλο με τις οφθαλμαπάτες σε κάθε γωνιά. Μήπως τελικά η αντίληψη που έχουμε για τον κόσμο είναι διαστρεβλωμένη;

Φεύγοντας από το Μουσείο των Ψευδαισθήσεων, μπορεί να αισθάνεσαι ότι ζεις σε ένα ψέμα, όμως, ποιος ξέρει, η πραγματικότητα μπορεί να έχει πολλές όψεις! «Δες το... αλλιώς», λοιπόν!

Τα μπισκότα **OREO** κατακτούν το Μουσείο των Ψευδαισθήσεων με παιχνιδιάρικες εγκαταστάσεις και δημιουργούν μία αξέχαστη οπτική εμπειρία για μικρούς και μεγάλους ήδη από την Παρασκευή 14 Ιουνίου μέχρι και την Κυριακή 7 Ιουλίου 2019. Στο πλαίσιο της ενέργειας «Δες το... αλλιώς!», όλοι μπορούν να κερδίσουν τα αγαπημένα τους μπισκότα OREO μέσα από τον διαγωνισμό στο facebook.com/OREO. Ανεβάζοντας κάτω από το post του διαγωνισμού το δικό τους illusion με πρωταγωνιστή το OREO θα μπαίνουν στην κλήρωση. Το OREO περιμένει τις στιγμές ψευδαίσθησης όλων από όπου κι αν βρίσκονται.

INFO

Ώρες λειτουργίας
Δευτέρα-Κυριακή: 10.00 - 22.00

Τιμές εισιτηρίων Ενήλικες: €9 / Παιδιά (5-18 ετών): €6 / Παιδιά έως 5 χρόνων: Δωρεάν είσοδος / Οικογενειακό εισιτήριο: €23 (αφορά 2 ενήλικες και μέχρι 2 παιδιά (5-18 ετών)

Χαρά Κεφαλίδου

«Τα περί μετεκλογικής συνεργασίας με τον ΣΥΡΙΖΑ, ας τα απολαύσουν οι γεφυροποιοί»

Της **ΜΑΡΙΑΝΝΑΣ ΜΑΡΜΑΡΑ**

«Το Κίνημα Αλλαγής έχει ραντεβού με το μέλλον του» δηλώνει η υποψήφια βουλευτής Δράμας Χαρά Κεφαλίδου, βάζοντας έτσι φρένο στις φήμες περί μετεκλογικής συνεργασίας με τον ΣΥΡΙΖΑ μετά την αποχώρηση του Ευάγγελου Βενιζέλου. Ταυτόχρονα υπογραμμίζει τη σημασία του μετεκλογικού συσχετισμού δυνάμεων, υποστηρίζοντας την ανάγκη ενδυνάμωσης στην κάλπη του Κινήματος Αλλαγής.

Οι ευρωεκλογές σηματοδότησαν μια ιστορική ήττα για τον ΣΥΡΙΖΑ. Προσδοκάτε αυτό να βρει έκφραση και στις εθνικές εκλογές; Ποιος ο ρόλος του ΚΙΝΑΛ μετεκλογικά; Ένα χρόνο μετά τις τυμπανοκρουσίες του πρωθυπουργού περί εξόδου από τα μνημόνια και οριστικής απαλλαγής από την αέναη λιτότητα, το επενδυτικό τοπίο θυμίζει έρημο. Φόροι αποτέλειωσαν τη μεσαία τάξη. Η αξιοπρεπής απασχόληση παραμένει όνειρο απατηλό. Η ανάπτυξη όλο έρχεται και ποτέ δεν φτάνει. Αυτοί ήταν μόνο μερικοί από τους λόγους της αποδοκιμασίας του ΣΥΡΙΖΑ στις ευρωεκλογές. Εκ των πραγμάτων μπαίνει στην ημερήσια διάταξη η ανάγκη αλλαγής πολιτικής σελίδας για τον τόπο. Ο μετεκλογικός συσχετισμός δυνάμεων θα είναι ο καταλύτης. Η ενδυνάμωση του Κινήματος Αλλαγής αποτελεί εγγύηση για μια μεταρρυθμιστική πορεία ανάπτυξης, για δίκαιη κοινωνική πολιτική, για προάσπιση των θεσμών και ενίσχυση της Δημοκρατίας. Ο χώρος μας έχει την ευκαιρία να αναβαπτιστεί ως η κυρίαρχη δύναμη της Κεντροαριστεράς.

Ξαφνικά η μεσαία τάξη έγινε το αγαπημένο μοτίβο των προγραμμάτων όλων των πολιτικών κομμάτων. Τι πρεσβεύει το κόμμα, με το οποίο είστε υποψήφια, για να υπάρξει μια άλλη πολιτική υπέρ των μικρομεσαίων; Η μεσαία τάξη «ανακαλύφθηκε» από τη ΝΔ αλλά, εσχάτως, την ανακάλυψαν και εκείνοι που φρόντισαν να την αφανίσουν. Ο ΣΥΡΙΖΑ πίνει τώρα νερό για χάρη των μικρομεσαίων, τους οποίους όμως γονάτισε στους φόρους. Το πρόβλημα πρέπει να το αντιμετωπίσουμε χωρίς ταξίματα και μεγαλοστομίες. Το Κίνημα Αλλαγής στηρίζει μια γενναία και δίκαιη φορολογική μεταρρύθμιση για αυτούς που αποτελούν ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας. Η στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων μπορεί να είναι ένας συνδυασμός κινήτρων και πρόσβασης στον τραπεζικό δανεισμό, που χρόνια τώρα αποτελεί μια κλειστή λέσχη για ολίγους αρεστούς.

Ασχοληθήκατε στο ΚΙΝΑΛ με τον τομέα του Πολιτισμού. Ποιος είναι κατά τη γνώμη σας ο απολογισμός της κυβέρνησης; Αν και από το Υπουργείο Πολιτισμού παρέλασαν τέσσερις υπουργοί δεν μπόρεσαν να πραγματοποιήσουν ούτε ένα έργο κλίμακας. Δεν μπόρεσαν να προχωρήσουν το έργο του κτιρίου της Εθνικής Πινακοθήκης. Δεν μπόρεσαν να απορροφήσουν σημαντικά κονδύλια από δωρεές, όπως το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος. Δεν μπόρεσαν καν να επιδιορθώσουν το αναβατόριο, ώστε να μπορούν τα ΑμεΑ απρόσκοπτα να επισκέπτονται τον αρχαιολογικό χώρο της Ακρόπολης. Δεν μπόρεσαν να εξασφαλίσουν την αντικεραυνική προστασία της Ακρόπολης, παρ' όλο που υπάρχει η τεχνογνωσία και μάλιστα ανήκει σε ελληνική εταιρεία. Τι κατάφεραν; Κατάφεραν με ακροβατισμούς να καθυστερήσουν την επένδυση στο Ελληνικό. Κατάφεραν να κηρυχθεί το σύνολο του Πειραιά ως αρχαιολογικός χώρος και μάλιστα ερήμην της τοπικής κοινωνίας. Κατάφεραν να προτείνουν την ανταλλαγή του Δρομέα –έργο συνυφασμένο με τη σύγχρονη Αθήνα– με ένα κατασκεύασμα αλυτρωτισμού των Σκοπίων. Κατάφεραν να διορίσουν ημετέρους και να τακτοποιήσουν ρουσφέτια της τελευταίας στιγμής.

Ήσασταν αντίθετη στη Συμφωνία των Πρεσπών. Μήπως τώρα ο κόσμος την αποδέχεται σιωπηρά; Σε ολόκληρη τη Μακεδονία οι πληγές είναι ανοιχτές και θα παραμείνουν ανοιχτές. Παίρνω παράδειγμα από την ιδιαίτερη πατρίδα μου, τη Δράμα. Πώς είναι δυνατόν να ξεχάσουν οι συμπολίτες μου την εκχώρηση της μακεδονικής γλώσσας και ταυτότητας στους γείτονες; Πώς να προσπεράσουν ότι οι ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ χαρακτήριζαν ακροδεξιούς και φασίστες όλους όσοι εναντιωθήκαμε στη Συμφωνία; Ο κ. Τσίπρας και η παρέα του υπέγραψαν μια ανιστόρητη και απαράδεκτη Συμφωνία χωρίς να επιδιώξουν την εθνική συναίνεση. Οι πολίτες μπορεί να μην εκφράζονται φωναχτά, αυτό όμως δεν σημαίνει ότι δεν σκέφτονται. Θα δώσουν την ηχηρή απάντησή τους την 7η Ιουλίου.

Στις ευρωεκλογές το ΚΙΝΑΛ πήρε το 7,7% των ψήφων. Ποιος είναι ο στόχος του στις εθνικές κάλπες, ιδιαίτερα μετά τον αποκλεισμό του Ευ. Βενιζέλου από τα ψηφοδέλτια; Η εξέλιξη με τον Ευ. Βενιζέλο μάς προβλημάτισε όλους. Ωστόσο, τώρα βρισκόμαστε στην τελική ευθεία πριν από την εθνική κάλπη. Είναι ώρα για συστράτευση και όχι για ομφαλοσκόπηση. Η ήττα του ΣΥΡΙΖΑ ήταν συντριπτική στις ευρωεκλογές, την ώρα που το Κίνημα Αλλαγής εδραιωνόταν στην τρίτη θέση, εκτοπίζοντας τη Χρυσή Αυγή. Ο στόχος όλων μας, συμπεριλαμβανομένου και του Ευ. Βενιζέλου, είναι να ενισχύσουμε τη δύναμη του Κινήματος Αλλαγής. Πρώτον, για να υπάρξει οξυγόνο αναγέννησης της Κεντροαριστεράς. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί να παίξει αυτό τον ρόλο. Δεύτερον, να καθιερωθεί ο χώρος μας μετεκλογικά ως δύναμη ικανή να εγγυηθεί την ομαλότητα και την προώθηση των απαραίτητων μεταρρυθμίσεων που έχει ανάγκη η χώρα μας.

> *Το Κίνημα Αλλαγής είναι έτοιμο να συναντηθεί με το μέλλον του, που δεν μπορεί να είναι άλλο παρά ο ηγετικός του ρόλος για την ενίσχυση της Κεντροαριστεράς*

Θεωρείτε ότι μετά την αποχώρηση του Ευάγγελου Βενιζέλου, το ΚΙΝΑΛ συναντιέται ξανά με το σοσιαλιστικό παρελθόν του, αφήνοντας πίσω τη λεγόμενη «εκσυγχρονιστική» περίοδο; Κι ότι ίσως αυτό κάνει πιο εύκολη τη μετάβαση σε έναν ενδεχόμενο μελλοντικό γάμο με τον ΣΥΡΙΖΑ; Το Κίνημα Αλλαγής είναι έτοιμο να συναντηθεί με το μέλλον του, που δεν μπορεί να είναι άλλο παρά ο ηγετικός του ρόλος για την ενίσχυση της Κεντροαριστεράς. Είναι δύσκολος ο δρόμος και περνά μέσα από την ενίσχυσή του από την κάλπη της 7ης Ιουλίου. Δεν διαγράφουμε το παρελθόν μας – με όλες τις μεγάλες κατακτήσεις και τα λάθη μας. Ο Ευ. Βενιζέλος έβαλε πλάτη για τη σωτηρία της χώρας στα δύσκολα χρόνια των μνημονίων, όταν οι άλλοι κραύγαζαν στις πλατείες ότι θα τα σκίσουν με έναν νόμο και ένα άρθρο. Το πολιτικό μέγεθος του Ευ. Βενιζέλου είναι τεράστιο για να στριμωχτεί σε μια εκλογή. Παραμένει το μεγάλο κεφάλαιο για τον χώρο μας και κυρίως για τη χώρα. Τώρα, για τα περί «γάμου» με τον ΣΥΡΙΖΑ, τα αφήνω να τα απολαμβάνουν οι περιβόητοι «γεφυροποιοί», που συναγελάζονται με τον κ. Κουίκ, την κ. Παπακώστα, την κ. Χρυσοβελώνη και άλλες... «σοσιαλιστικές» δυνάμεις.

Είστε υποψήφια στον Νομό Δράμας. Τι θα προτάσσατε άμεσα για επίλυση από τα προβλήματα της εκλογικής σας Περιφέρειας; Τα τελευταία τέσσερα χρόνια ο νομός Δράμας έμεινε έξω από τη διασύνδεση με το σύγχρονο οδικό δίκτυο. Έμεινε έξω από ένα ουσιαστικό σχέδιο για την τόνωση της παραγωγής, με αποτέλεσμα χιλιάδες νέοι να αναζητούν καλύτερη τύχη στα μεγάλα αστικά κέντρα και το εξωτερικό. Η Δράμα όμως είναι εδώ. Οι άνθρωποί της δουλεύουν στην παραγωγική διαδικασία σημαντικών επιχειρηματικών κλάδων, δημιουργούν παγκόσμιες πατέντες στην αντικεραυνική προστασία, πρωτοπορούν στην οινοποιία, την εξαγωγή μαρμάρου, την αγροτική παραγωγή. Σε αυτά τα χρόνια με σεβασμό στην ιδιότητα του βουλευτή συνέβαλα στην ανάδειξη των προβλημάτων και την ενίσχυση της πεποίθησης ότι η Δράμα μπορεί να βγει από την αφάνεια. Με την ιδιότητα του βουλευτή που συν-νομοθετεί, που ελέγχει την εκτελεστική εξουσία, που προτείνει μέτρα, του βουλευτή που ταυτόχρονα εκπροσωπεί τον τόπο του. Με σεβασμό στην εμπιστοσύνη του κάθε συμπολίτη μου, έδωσα και δίνω καθημερινές μικρές και μεγαλύτερες μάχες – οι περισσότερες δυστυχώς για τα αυτονόητα: για τα προϊόντα μας, τις επιχειρήσεις μας, το Νοσοκομείο μας, τις αποζημιώσεις στους πληγέντες αγρότες και τους κτηνοτρόφους μας. Για την ανάπτυξη του τουρισμού, για τη διασύνδεση της Δράμας με τους μεγάλους οδικούς άξονες, τη διαρκή αναβάθμιση της παρεχόμενης εκπαίδευσης των Ανώτατων Τεχνολογικών Ιδρυμάτων μας, τον πολιτισμό μας, το Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους, τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, τα Ειδικά Σχολεία, το Μουσικό μας Σχολείο, τους εκπαιδευτικούς ειδικής αγωγής, τους συνταξιούχους, τους υλοτόμους της περιοχής μας. Για αυτή τη Δράμα εργάστηκα με όλες μου τις δυνάμεις. Για αυτή τη Δράμα θα συνεχίσω να αγωνίζομαι.●

Νίκη Κεραμέως
«Είναι ώρα να σταματήσει η αναδιανομή της φτώχειας»

Της **ΕΛΕΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ**

Την εκτίμηση ότι μία αυτοδυναμία για τη ΝΔ στις επερχόμενες εθνικές εκλογές είναι εφικτή διατυπώνει η Νίκη Κεραμέως, υποψήφια βουλευτής με τη Νέα Δημοκρατία στον Βόρειο Τομέα της Β΄ Αθηνών. Αποτιμώντας το αποτέλεσμα της κάλπης των ευρωεκλογών, αναφέρει ότι ο λαός αποδοκίμασε την κυβερνητική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ «και δη των πολιτικών του λαϊκισμού, του διχασμού και της αλαζονείας». Η κ. Κεραμέως εξηγεί με παραδείγματα τους τρόπους με τους οποίους η ΝΔ σχεδιάζει να ενισχύσει την ανάπτυξη και τη μεσαία τάξη. Όσον αφορά στο κομμάτι της Παιδείας, στο οποίο έχει αναλάβει ρόλο τομεάρχη στην Πειραιώς, αναπτύσσει τον σχεδιασμό της ΝΔ. Παραδέχεται ότι η κατάργηση του ασύλου, με την αποκατάσταση της τάξης στα ΑΕΙ και του «άβατου» των Εξαρχείων, δεν είναι εύκολη υπόθεση, τονίζει ωστόσο ότι υπάρχει η πολιτική βούληση για να επιτευχθεί.

Ποιοι θεωρείτε ότι ήταν οι λόγοι που οδήγησαν στην ήττα του ΣΥΡΙΖΑ; Έπαιξε κάποιο ρόλο η επιδοματική πολιτική με παροχές και «δώρα» πριν από την κάλπη; Το αποτέλεσμα των Ευρωεκλογών έχει διττή αποτίμηση: αφενός, οι πολίτες επιδοκίμασαν τους βασικούς άξονες του προγράμματός μας, όπως η μείωση φόρων και εισφορών, η δημιουργία πολλών και καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας και η αποκατάσταση του αισθήματος ασφάλειας. Αφετέρου, η κάλπη έδωσε ηχηρό μήνυμα αποδοκιμασίας των κυβερνητικών πολιτικών της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, και δη των πολιτικών του λαϊκισμού, του διχασμού και της αλαζονείας. Ο ΣΥΡΙΖΑ προκάλεσε πολύ και σε πολλά μέτωπα, όλα τα τελευταία χρόνια. Και σε θεσμικό και σε οικονομικό επίπεδο. Κυβέρνησε ανεύθυνα με όρους επικοινωνιακής διαχείρισης, βασίσθηκε στην παροχολογία, σε ψηφοθηρικές τακτοποιήσεις και μικροκομματικές διευθετήσεις, με συνακόλουθη ανεξέλεγκτη διόγκωση των δημοσίων δαπανών. Και μάλιστα, δεν φαίνεται να διδάχθηκε τίποτα. Από την επόμενη κιόλας μέρα των Ευρωεκλογών, είχαμε βροχή ρουσφετολογικών τροπολογιών, μετατάξεις ημετέρων, τον αντικανονικό διορισμό της ηγεσίας του Αρείου Πάγου κ.ά. Ως αναμενόταν, οι πολίτες του γύρισαν την πλάτη.

Μέχρι σήμερα η χώρα δεν έχει καταφέρει να βρει ρυθμούς ανάπτυξης. Τι θα αλλάξει με τη ΝΔ; Στη Νέα Δημοκρατία, θέτουμε ως απόλυτη πολιτική προτεραιότητα την ισχυρή ανάπτυξη και έχουμε συγκεκριμένη στρατηγική επίτευξής της. Η μείωση της φορολογίας και η βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, που θα επιτρέψει σταδιακά την ανάληψη κινδύνων και την προσέλκυση επενδύσεων, παράλληλα με την ουσιαστική μείωση των πάσης φύσης ρυθμιστικών και γραφειοκρατικών εμποδίων, μπορεί να απελευθερώσει τις παραγωγικές δυνάμεις της κοινωνίας και να δημιουργήσει νέο πλούτο. Να μεγαλώσει η πίτα για όλους, και να σταματήσει η αναδιανομή της φτώχειας. Ωστόσο, ανάπτυξη δεν είναι μόνο η οικονομία. Αναπτυξιακή τροχιά δίνεται και μέσω των επιλογών μας σε θεσμικό επίπεδο, ιδίως στους τομείς απονομής της δικαιοσύνης, παιδείας, υγείας, κοινωνικής πολιτικής, περιβάλλοντος, διαχείρισης του μεταναστευτικού και προσφυγικού προβλήματος και φυσικά στο πεδίο της εμπέδωσης αισθήματος ασφάλειας για όλους.

Πώς σχεδιάζετε να ωφεληθεί η μεσαία τάξη; Ο πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, Κυριάκος Μητσοτάκης, έχει δεσμευθεί να δώσει ιδιαίτερη έμφαση στη στήριξη της μεσαίας τάξης, με συγκεκριμένα μέτρα για την ανακούφισή της από τη υπερ-φορολόγηση που κυνικά και με στόχευση εφάρμοσε η απερχόμενη κυβέρνηση. Συνοπτικά, μεταξύ άλλων: μείωση του ΕΝΦΙΑ κατά 30%, δηλαδή 150 ως 200 ευρώ λιγότερο φόρο τον χρόνο για ένα μέσο ιδιοκτήτη, μείωση του εισαγωγικού φορολογικού συντελεστή για τα φυσικά πρόσωπα στο 9% –από 22% σήμερα– για εισοδήματα μέχρι 10.000 ευρώ και κατάργηση του τέλους επιτηδεύματος, δηλαδή τρεις στους τέσσερις ελεύθερους επαγγελματίες θα πληρώνουν μέχρι και 1.950 ευρώ λιγότερο φόρο, κατάργηση της ψηφισμένης από την κυβέρνηση μείωσης του αφορολογήτου. Για παράδειγμα, ένας συνταξιούχος με σύνταξη 750 ευρώ τον μήνα θα κρατήσει στην τσέπη του 442 ευρώ παραπάνω. Γενικότερα, η πολιτική μας αποσκοπεί στην ενθάρρυνση της επιχειρηματικότητας, στη δημιουργία ενός αποτελεσματικού κράτους που θα στηρίζει την οικογένεια και την ιδιωτική πρωτοβουλία.

Ποιες είναι οι προτεραιότητες της ΝΔ για την Παιδεία; Ποιο θα είναι ένα από τα πρώτα νομοσχέδια που θα δούμε να κατατίθενται στη Βουλή; Η πιο σημαντική επένδυση για τη χώρα, με πραγματικά μακροπρόθεσμα οφέλη, είναι η επένδυση στην Παιδεία. Ξεκινώντας από τη βάση της πυραμίδας προς τα πάνω, θα δώσουμε ιδιαίτερη έμφαση στην ενίσχυση της προσχολικής αγωγής και εκπαίδευσης, με στόχο να μην μείνει κανένα παιδί εκτός παιδικού σταθμού. Θα απελευθερώσουμε το δημόσιο σχολείο από τον ασφυκτικό εναγκαλισμό του Υπουργείου Παιδείας, οργανωτικά και διοικητικά, θα δώσουμε έμφαση στην καλλιέργεια των ήπιων και των ψηφιακών δεξιοτήτων, δείχνοντας παράλληλα περισσότερη εμπιστοσύνη στους εκπαιδευτικούς. Κεντρική προτεραιότητα, επίσης, η ανάκτηση του αυτόνομου παιδαγωγικού ρόλου του Λυκείου. Στην ανώτατη εκπαίδευση, τα Ιδρύματα γίνονται πραγματικά αυτοδιοικούμενα και εξωστρεφή, με παράλληλη ενίσχυση των πολιτικών διασύνδεσής τους με την αγορά εργασίας.

> *Μπορεί να μην είναι εύκολο, αλλά έχουμε την πολιτική βούληση να το πετύχουμε. Αποτελεί ύψιστη προτεραιότητα η αποκατάσταση του κλίματος ασφάλειας, η προστασία της δημόσιας περιουσίας και η τήρηση της νομιμότητας, εντός και εκτός πανεπιστημίων.*

Μήπως η κατάργηση του ασύλου, με την αποκατάσταση της τάξης στα ΑΕΙ και του «άβατου» των Εξαρχείων είναι πιο δύσκολη υπόθεση απ' ό,τι την περιγράφετε; Μπορεί να μην είναι εύκολο, αλλά έχουμε την πολιτική βούληση να το πετύχουμε. Έχουμε τοποθετηθεί ξεκάθαρα στο θέμα αυτό, γιατί απλά θεωρούμε την ασφάλεια προϋπόθεση ελευθερίας και ευημερίας. Οι θέσεις μας αυτές έχουν σχεδόν καθολική, εκτιμώ, αποδοχή. Αποτελεί ύψιστη προτεραιότητα η αποκατάσταση του κλίματος ασφάλειας, η προστασία της δημόσιας περιουσίας και η τήρηση της νομιμότητας, εντός και εκτός πανεπιστημίων. Έχουμε δεσμευθεί για την κατάργηση του ασύλου στα εκπαιδευτικά ιδρύματα, γιατί λέμε όχι στο άσυλο ανομίας και παραβατικότητας. Θα καταργήσουμε, επίσης, τον νόμο Παρασκευόπουλου. Και βέβαια, θα ενισχύσουμε τις δυνάμεις ταχείας επέμβασης (ΔΙΑΣ, ΔΕΛΤΑ). Στον αντίποδα, η απερχόμενη κυβέρνηση έχει δείξει πρωτοφανή ανοχή στην παραβατικότητα, με θύμα τον πολίτη. Ειδικά στο χώρο της εκπαίδευσης, η ίδια αυτή πολιτική ανοχής υποβάθμισε την εκπαιδευτική διαδικασία. Σας θυμίζω την ψήφιση του νόμου Παρασκευόπουλου, την κατάργηση των φυλακών υψίστης ασφαλείας, την επαναφορά του στρεβλού καθεστώτος ασύλου στα πανεπιστήμια, τη δημιουργία «άβατων» παρανομίας σε γειτονιές της Αθήνας και τόσα άλλα. Τέτοια φαινόμενα δεν αρμόζουν σε κράτος δικαίου και δεν μπορεί να γίνονται αποδεκτά.

Πριν από ένα μήνα οι Financial Times, με το άρθρο τους «Έξι γυναίκες που πρέπει να προσέξουμε» αναφέρθηκε και σε σας. Πώς το αξιολογείτε; Η συντακτική ομάδα επέλεξε να αναφερθεί σε έξι Ελληνίδες, από τους χώρους της επιχειρηματικότητας, της πολιτικής, των ΜΚΟ και του αθλητισμού, που με τη δουλειά τους συμβάλλουν στην οικοδόμηση της μελλοντικής εικόνας της χώρας. Γυναίκες για τις οποίες, μεταξύ άλλων, η οικονομική κρίση αποτέλεσε πρόκληση και έναυσμα για να μείνουν ή να επιστρέψουν στην Ελλάδα και να προσπαθήσουν να συμβάλουν στην επανεκκίνησή της. Ήταν ομολογουμένως εξαιρετικά τιμητικό. Και συνάμα πολύ ενδιαφέρον να «βλέπεις» τη χώρα σου από την οπτική ενός τόσο έμπειρου και με επιρροή μέσου, όπως οι Financial Times. ●

Χρήστος Ταραντίλης

Η έκπληξη του ψηφοδελτίου Επικρατείας της ΝΔ

Της **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ**

Βγήκε από διαδικασία αξιολόγησης, προέρχεται από τον ακαδημαϊκό χώρο και μετέχει καθημερινά στον πρωινό καφέ της Πειραιώς. Μίλησε στην Α.Υ. για τη διαδρομή από τη γνωριμία του με τον Κ. Μητσοτάκη μέχρι την τοποθέτησή του στην 5η εκλόγιμη θέση του Επικρατείας.

Τα τελευταία δυόμισι χρόνια περνάει καθημερινά την πόρτα της Πειραιώς, αφού μετέχει στον κλειστό κύκλο των ανθρώπων του πρωινού καφέ του προέδρου. Κάποια πρόσωπα άλλαξαν, αλλά η θέση του Ταραντίλη δίπλα συνήθως στον Τάκη Θεοδωρικάκο παρέμεινε σταθερή. Η γνωριμία του με τον πρόεδρο της ΝΔ μετράει μόλις λίγα χρόνια και ξεκίνησε όταν ο Κυριάκος Μητσοτάκης διάβασε μία συνέντευξη και άρθρα του στην «Καθημερινή». Συναντιούνται και τα υπόλοιπα κυλούν γρήγορα. Τον Νοέμβριο του 2016 ο πρόεδρος της ΝΔ δημιούργησε την Πολιτική Ακαδημία που είχε ως στόχο την επιμόρφωση των στελεχών της ΝΔ από πανεπιστημιακούς και στελέχη της αγοράς, ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν κάθε φορά που τους ανατίθεται κάποιο έργο. Ο 43χρονος τότε Ταραντίλης ως Γραμματέας Στρατηγικού Σχεδιασμού ορίζεται υπεύθυνος για την κατάρτιση του επιστημονικού προγράμματος της Πολιτικής Ακαδημίας και ως καθηγητής πανεπιστημίου εκπαιδεύει στελέχη της ΝΔ στην «Ηγεσία και λήψη αποφάσεων». Ο ίδιος λέει με βεβαιότητα ότι δεν αντιμετώπισε καχυποψία παρά το ότι δεν προερχόταν από το κόμμα. Μεγαλωμένος στα Εξάρχεια, σπούδασε στο Μαθηματικό της Πάτρας, έκανε μεταπτυχιακό στο London School of Economics και διδακτορικό στο ΕΜΠ. Διδάσκει στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών και έχει βραβευτεί πάνω από 25 φορές από τους φοιτητές του. Η ενασχόλησή του με την πολιτική σίγουρα στέρησε χρόνο από την οικογένειά του, παρά το ότι όπως λέει κάνει τα αδύνατα δυνατά να βρίσκει χρόνο για τα παιδιά του τα Σαββατοκύριακα. Αποτελεί ένα από τα πρόσωπα στα οποία ο Κυριάκος Μητσοτάκης νιώθει να εκπληρώνει τη δέσμευσή του για επιβράβευση της αριστείας, αλλά και την πίστη στην αξιολόγηση πέρα από κομματικές ταυτότητες.

Από τη γνωριμία με τον Κυριακό Μητσοτάκη έως τη Γραμματεία Στρατηγικού Σχεδιασμού και το ψηφοδέλτιο Επικρατείας... Ο τρόπος που έγινε η γνωριμία με τον Κυριάκο Μητσοτάκη είναι μια απόδειξη του «ανοιχτού μυαλού» και της αυτοπεποίθησης που τον χαρακτηρίζουν ως άνθρωπο, αλλά και του ότι εννοεί αυτά που λέει και για το άνοιγμα στην κοινωνία. Συγκεκριμένα, πριν τρία χρόνια περίπου μου τηλεφώνησε όταν διάβασε μια συνέντευξή μου στην «Καθημερινή της Κυριακής» και μου ζήτησε να συναντηθούμε για να εξετάσουμε το ενδεχόμενο συνεργασίας μας. Όπως μου είπε, είχε διαβάσει στο παρελθόν άρθρα μου στον κυριακάτικο τύπο, είχε μάθει για το βιογραφικό μου και του άρεσε η «κουλτούρα» των απαντήσεών μου στη συνέντευξη. «Υπάρχουν πολιτικοί που επιλέγουν τους συνεργάτες τους βάσει βιογραφικού, χωρίς να τους γνωρίζουν προσωπικά, χωρίς να είναι κομματικά στελέχη και χωρίς να τους έχει προτείνει κάποιο κομματικό στέλεχος;» αναρωτήθηκα. Η συνάντηση έγινε και η συνεργασία μας ξεκίνησε λίγους μήνες αργότερα με την τοποθέτησή μου στη θέση του Γραμματέα Στρατηγικού Σχεδιασμού.

Από τη συνεργασία σας μαζί του τι είναι αυτό που πιστεύετε ότι θα κάνει τον Κυριάκο Μητσοτάκη έναν καλό πρωθυπουργό; Ο Κυριάκος διαθέτει μια σημαντική ικανότητα που πιστεύω ότι θα παίξει καθοριστικό ρόλο στην επιτυχία του κυβερνητικού έργου, εφόσον οι πολίτες τον εμπιστευτούν ως τον επόμενο πρωθυπουργό της χώρας. Ποια είναι αυτή; Σπάνια υπήρχε στη χώρα ένας πολιτικός που να γνωρίζει σε βάθος ένα τόσο μεγάλο αριθμό θεμάτων, π.χ. οικονομία, επενδύσεις, εξωτερική πολιτική, παιδεία, υγεία, ενέργεια και τεχνολογία, αγροτική ανάπτυξη, περιβάλλον και εναλλακτικές πηγές ενέργειας, γεγονός που σημαίνει, αφενός ότι ξέρει τι πρέπει να γίνει σε κάθε τομέα και, αφετέρου, τον καθιστά ικανό να μπορεί να δίνει οδηγίες και να ελέγχει αποτελεσματικά την πορεία και την ποιότητα του έργου της κυβέρνησής του. Επίσης έχει κάποια χαρακτηριστικά που απαιτείται να τα διαθέτει ένας ηγέτης για να είναι σε θέση να κυβερνήσει τη χώρα: α) Έχει ευαισθησίες, δηλαδή ακούει τις ανησυχίες και τις αγωνίες των πολιτών, μπαίνει στη θέση τους, προσπαθεί να τους καταλάβει, μεταχειρίζεται με αξιοπρέπεια τον κόσμο, β) Είναι προσηλωμένος στον στόχο του και θέλει να αξιολογείται και ο ίδιος, με βάση την αποτελεσματικότητά του, γ) είναι ακέραιος, δηλαδή είναι συνεπής σε πιστεύω, αξίες, αρχές και υποσχέσεις, λέει αλήθειες, ακόμη και αν δεν είναι ευχάριστες, επιθυμεί τη διαφάνεια, ασκεί ηγεσία μέσω παραδείγματος δ) Είναι ταπεινός, δηλαδή στις επιτυχίες δεν κοιτά τον εαυτό του στον καθρέφτη, δεν είναι αλαζόνας, σέβεται τον αντίπαλο.

Οι φοιτητές σάς έχουν δώσει μεγάλο αριθμό βραβείων στην «υψηλότερη αξιολόγηση διδάσκοντα» στο Τμήμα Διοικητικής Επιστήμης και Τεχνολογίας και είσαστε από τους νεότερους πρωτοβάθμιους καθηγητές Πανεπιστημίου στη χώρα μας. Πώς τα καταφέρατε; Το μυστικό της επιτυχίας καταρχάς είναι να απολαμβάνεις και να αγαπάς τη δουλειά που κάνεις. Για το επάγγελμα του πανεπιστημιακού καθηγητή αυτό μεταφράζεται, αφενός στο να επιδιώκεις με πάθος την καινοτομία στην ερευνητική δραστηριότητά σου και, αφετέρου να μην είσαι για τους φοιτητές σου μόνο εκπαιδευτής, αλλά και μέντορας και παράδειγμα με τον τρόπο που ζεις, με τον τρόπο που συμπεριφέρεσαι, με τον τρόπο που προσεγγίζεις τους ανθρώπους. Όταν τα καταφέρεις αυτά και όταν οι φοιτητές σου νιώσουν ότι νοιάζεσαι πραγματικά για αυτούς, όχι μόνον ως φοιτητές αλλά και ως ανθρώπους, η εξέλιξη στην επαγγελματική ζωή και οι βραβεύσεις έρχονται, είναι κάτι πολύ τιμητικό και τους ευχαριστώ πολύ.

Γνωρίζοντας την κατάσταση εκ των έσω, ποια πιστεύετε ότι είναι τα 3 πρώτα βήματα που θα πρέπει να γίνουν για να αλλάξει η εικόνα στα πανεπιστήμια; α) Κατάργηση του ασύλου, καθώς δεν υπάρχει κανένα ζήτημα ελεύθερης έκφρασης στην Ελλάδα σήμερα, υπάρχουν όμως σοβαρά ζητήματα τήρησης του νόμου, β) Ενίσχυση του αυτοδιοίκητου και των βαθμών ελευθερίας των πανεπιστημίων, με μεταφορά αρμοδιοτήτων από το Υπουργείο Παιδείας στα πανεπιστημιακά ιδρύματα, γ) Υιοθέτηση διαδικασιών αξιολόγησης στην ποιότητα της έρευνας και της διδασκαλίας, με επιβράβευση των Πανεπιστημίων που διακρίνονται.

Ποια από τις προτάσεις του Κυριάκου Μητσοτάκη την προεκλογική περίοδο θεωρείτε ως την πιο μεταρρυθμιστική; Θα αναφέρω την πρόταση του Κυριάκου, την οποία ήδη υλοποίησε και έχει έναν ισχυρό συμβολισμό: Μιλώ για τη ριζική ανανέωση που πραγματοποιήθηκε στη λίστα των υποψηφίων βουλευτών της ΝΔ. Συγκεκριμένα, αν εξαιρεθούν οι 78 σημερινοί βουλευτές της ΝΔ που διεκδικούν την επανεκλογή τους, από τους 341 υποψηφίους που συμπληρώνουν τη λίστα, οι 243, δηλαδή το 72%, δεν είχε ποτέ στο παρελθόν διεκδικήσει την ψήφο των πολιτών για το εθνικό κοινοβούλιο. Είναι πραγματικά πολύ σημαντικό και πρωτόγνωρο.

Τι ήταν αυτό που σας έκανε να πείτε το ναι στην πρόταση του να μπείτε σε εκλόγιμη θέση στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας; Ο Κυριάκος είναι μια προσωπικότητα που θεωρεί χρήσιμο και σωστό να «μπει στα παπούτσια» του συνεργάτη του. Όταν λοιπόν έβλεπε ότι δυσκολευόμουν να ασχοληθώ ενεργά με την πολιτική και να αφήσω τους φοιτητές μου και τους συνεργάτες μου στο πανεπιστήμιο, που τόσο αγαπώ, μου είπε: «Χρήστο, σήμερα αγαπάς τους φοιτητές σου στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών και σε νοιάζει να κάνεις το καλύτερο δυνατόν για να γίνουν χρήσιμοι στην κοινωνία και να προκόψουν στη ζωή τους. Εφόσον οι πολίτες μάς εμπιστευτούν, θα έρθει η στιγμή που θα έχεις τη δυνατότητα να εργαστείς και να προσφέρεις τις υπηρεσίες σου σε όλους τους νέους ανθρώπους, σε όλους τους συμπολίτες μας και όχι μόνο στους φοιτητές σου στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών». Ειλικρινά, ο Κυριάκος με ενέπνευσε και με έπεισε να ασχοληθώ με τα κοινά, γιατί το όραμά του για την Ελλάδα, στον πυρήνα του, έχει την ειλικρινή αγάπη του για όλους τους νέους ανθρώπους, για το πώς θα κάνει τη ζωή τους καλύτερη, για το πώς θα μπορέσουν να ονειρεύονται ξανά, σε μία πιο φωτεινή Ελλάδα. ●

Ας ξανασυστηθούμε με την πολιτική

Το τελευταίο διχαστικό δίλημμα του ΣΥΡΙΖΑ «οι πολλοί και οι λίγοι» απέτυχε. Οι πολίτες επιθυμούν να πορευθούν χωρίς συμπλεγματικούς διαχωρισμούς

Του **ΒΑΣΙΛΗ ΔΙΓΑΛΑΚΗ***

Ολοένα και περισσότεροι άνθρωποι συνειδητοποιούν πια ότι βρισκόμαστε σε ένα μεταίχμιο. Είναι μια αίσθηση που εύκολα μπορεί να γίνει αντιληπτή στην κοινωνική συναναστροφή και αλληλεπίδραση. Κοιτάμε το χθες από μια απόσταση και προσδοκούμε να γυρίσουμε σελίδα. Τι δεινοπάθησε περισσότερο τα χρόνια της κρίσης και προπάντων τα τελευταία τεσσεράμισι; Ο ορθός λόγος. Αναγκαστήκαμε πολλές φορές να επιχειρηματολογήσουμε για τα αυτονόητα και να περιφρουρήσουμε κατακτήσεις άλλων δεκαετιών. Το κύρος και η λειτουργία των θεσμών, η διαχείριση των καθημερινών προβλημάτων, η χάραξη μακροπρόθεσμης πολιτικής σε οποιοδήποτε τομέα, η αξιοπιστία και η υπευθυνότητα σε ευαίσθητα θέματα, όπως η εξωτερική πολιτική και τα εθνικά ζητήματα, δέχτηκαν αλλεπάλληλα πλήγματα. Και σαν να μην ήταν αρκετά όλα αυτά, γίναμε αποδέκτες ενός άνευ προηγουμένου διαχωρισμού των πολιτών με κριτήρια ιδεολληπτικά και κομματικά. Ο διχασμός που καλλιέργησε ο ΣΥΡΙΖΑ όσο ήταν στην αντιπολίτευση δεν ήταν απλά προεκλογική τακτική και μέσο για να κερδίσουν την εξουσία, όπως νόμισαν πολλοί. Δυστυχώς το δόγμα «εμείς ή αυτοί» και «τους τελειώνουμε ή μας τελειώνουν» τους συνόδευσε και στην άσκηση της κυβερνητικής πολιτικής. Αυτός ο διαχωρισμός εκφράστηκε, για παράδειγμα, στον τρόπο που δικαιολογήθηκε η κατανομή των φορολογικών βαρών και στην αντίληψη περί αριστείας στην εκπαίδευση. Κι όμως, το τελευταίο διχαστικό δίλημμα «οι πολλοί και οι λίγοι» απέτυχε. Οι πολίτες επιθυμούν να πορευθούν χωρίς συμπλεγματικούς διαχωρισμούς. Η ευθύνη για να γυρίσουμε σελίδα είναι τεράστια γιατί οι ευκαιρίες δεν είναι άπειρες. Τώρα μοιάζει σαν να πρέπει να αποκατασταθούμε ή και να επαναπροσδιορίσουμε τον τρόπο που ασκείται η πολιτική. Η γλώσσα της αλήθειας δεν είναι εύκολη, αλλά αποτελεί μονόδρομο, όταν η νόθευση της πραγματικότητας και της κοινής λογικής υπήρξε ο κανόνας. Κι αυτή η αλήθεια πρέπει να

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης είναι ακέραιος, δηλαδή είναι συνεπής σε πιστεύω, αξίες, αρχές και υποσχέσεις, λέει αλήθειες, ακόμη και αν δεν είναι ευχάριστες, επιθυμεί τη διαφάνεια, ασκεί ηγεσία μέσω παραδείγματος

ειπωθεί. Αλήθεια ως προς τις προτεραιότητές μας. Είναι προτεραιότητά μας η επόμενη γενιά, η παιδεία και η αποφυγή της δημογραφικής μας συρρίκνωσης; Τότε δεν νοείται να έχουμε σχολεία που αντί να εμπνέουν και να παράγουν γνώση τη διεκπεραιώνουν, ούτε πανεπιστήμια που πελαγοδρομώντας σε αναχρονιστικές αντιλήψεις και πρακτικές, αδυνατούν να απελευθερώσουν τις δημιουργικές δυνάμεις που διαθέτουν. Δεν νοείται να μην έχουμε ένα στοιχειώδες σχέδιο για το δημογραφικό πρόβλημα. Το ίδιο ισχύει και για σοβαρότατα θέματα όπως η εγγύηση της ασφάλειας της ζωής και της περιουσίας των πολιτών, η αξιολόγηση υπηρεσιών και προσώπων που λειτουργούν επ' ωφέλεια του κοινωνικού συνόλου, ο ρόλος του κράτους και ο βαθμός συμμετοχής του στις οικονομικές και αναπτυξιακές στρατηγικές. Η προσέγγιση σε όλα τα παραπάνω γινόταν για δεκαετίες μέσα από παραμορφωτικά πρίσματα, ιδεολληπτικές στρεβλώσεις, φοβικά σύνδρομα. Πολύ μακριά πάντα από την αλήθεια και σίγουρα χωρίς να παράγεται αποτελεσματική διαχείριση των προβλημάτων. Τα ίδια προβλήματα τα ξαναβρίσκαμε πάλι μπροστά μας στην επόμενη στροφή μέχρι τον απόλυτο εκτροχιασμό της τελευταίας τετραετίας. Καθόλου τυχαία, έννοιες όπως ο φιλελευθερισμός, ο εκσυγχρονισμός ή συμπεριφορές όπως η προσήλωση στους νόμους και τους θεσμούς ή ακόμα και η φιλοπατρία, λοιδορήθηκαν ή και δαιμονοποιήθηκαν. Η αλήθεια, λοιπόν, είναι το όχημα που θα μας οδηγήσει στο μέλλον. Και δίπλα σ΄ αυτήν η ευθύνη, η αξιοπιστία, η πολιτική βούληση και οπωσδήποτε η γνώση. Έτσι ήταν πάντα, αυτό υπαγορεύει και το σήμερα. Η παρούσα ωστόσο συγκυρία είναι κρίσιμη γιατί παραδέρνουμε αρκετό καιρό κι οφείλουμε να κερδίσουμε τον χαμένο χρόνο. Η εποχή μας καλεί σε εγρήγορση. Δεν έχουμε άλλες εφεδρείες. ●

• Ο κ. Βασίλης Διγαλάκης, πρώην πρύτανης του Πολυτεχνείου Κρήτης, είναι υποψήφιος με τη Νέα Δημοκρατία στα Χανιά

Βάσω Κόλλια
«Η κοινωνία διψά για ευκαιρίες και ανοιχτούς ορίζοντες»

Της **ΕΛΕΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ**

Με σπουδές Ευρωπαϊκής Πολιτικής στο Essex, επιστημονικός συνεργάτης σε ιδρύματα πολιτικής Εργασίας στην Ελλάδα και το εξωτερικό και γενική διευθύντρια του ΚΠΕΕ, η Βάσω Κόλλια ήταν γενική γραμματέας Νέας Γενιάς του Υπουργείου Παιδείας το 2004, ενώ το 2006 αναδείχθηκε «Πολιτικός της χρονιάς» σε ειδική ψηφοφορία της Κοινωνίας των Πολιτών. Στις εθνικές εκλογές της 7ης Ιουλίου κατεβαίνει υποψήφια με τη Νέα Δημοκρατία στην Ανατολική Αττική.

Πού αποδίδετε τη συντριπτική ήττα του ΣΥΡΙΖΑ στις ευρωεκλογές; Ο ΣΥΡΙΖΑ κατέρρευσε κάτω από το βάρος των ανεκπλήρωτων υποσχέσεων, των ασύστολων ψευδών του και κυρίως της διάψευσης της προσδοκίας του κόσμου για μία καλύτερη ζωή. Οι πολίτες που τον πίστεψαν, απογοητευμένοι τώρα τον εκδικούνται, είτε τον καταψηφίζουν είτε δεν πηγαίνουν στην κάλπη. Η καθήλωση της οικονομίας σε χαμηλή πτήση, η υπερφορολόγηση, η έλλειψη ευκαιριών και ανοικτών οριζόντων, η υπόσχεση της διαιώνισης της μιζέριας σε όλους του τομείς του κοινωνικού επιστητού δεν μπορεί να είναι η πρόταση για το αύριο της χώρας. Είναι όμως και το μοντέλο διακυβέρνησης που υλοποίησε ο ΣΥΡΙΖΑ και εξευτέλισε την Αριστερά εξανεμίζοντας το απόθεμα κύρους του παρελθόντος. Εξουσιολαγνεία, διαπλοκή και διαφθορά για τη χειραγώγηση των ΜΜΕ, αλαζονεία στην άσκηση της εξουσίας, προσβολή των θεσμών και υποβάθμιση της δημοκρατίας είναι ένας πρόχειρος μόνο απολογισμός της «πρώτης φοράς αριστερά». Εν τέλει αποδείχθηκε με καθυστέρηση στην Ελλάδα αυτό που στην Ευρώπη είναι δεδομένο εδώ και πολλά χρόνια: ότι η αριστερά αποτελεί έναν κακό υπηρέτη του συστήματος.

Ποια είναι η πρόβλεψή σας για τις εθνικές εκλογές; Πόσο εφικτός είναι ο στόχος για αυτοδύναμη ΝΔ; Το πρωί της 7ης Ιουλίου οι κάλπες θα είναι κενές και θα γεμίσουν με τις ψήφους των πολιτών. Ωστόσο κανείς δεν αμφισβητεί τη νίκη της ΝΔ. Η εκτίμησή μου είναι ότι στις 7 Ιουλίου θα ολοκληρωθεί η συντριβή του ΣΥΡΙΖΑ και θα επιβεβαιωθεί ότι η ήττα της αριστεράς είναι στρατηγική. Εμείς δίνουμε τη μάχη από την αρχή, ενωμένοι, με σύνθημα «καμία ψήφος χαμένη». Δεν χρειάζεται εφησυχασμός και αλαζονεία. Η τελική απόφαση είναι των πολιτών. Εκτιμώ ότι σε κάθε περίπτωση θα δώσουν εντολή στον Κυριάκο Μητσοτάκη να υλοποιήσει το σύνθημά του για ισχυρή οικονομία σε μία αυτοδύναμη Ελλάδα. Η ελληνική κοινωνία κουράστηκε από τις ψεύτικες υποσχέσεις, επιθυμεί να πορευθεί με ασφάλεια σε ένα ελπιδοφόρο μέλλον. Γι' αυτό και θα δώσει αυτοδυναμία που θα εξασφαλίσει μία κυβέρνηση με ορίζοντα τετραετίας για να υλοποιήσει τις μεταρρυθμίσεις που είναι απαραίτητες. Είναι άλλης τάξης θέμα ότι ο Κυριάκος Μητσοτάκης, όπως έχει ήδη δηλώσει, θα επιδιώξει συνεργασίες και συναινέσεις για να κυβερνήσει.

Τι συμβαίνει με την Τουρκία; Οι εντάσεις αγγίζουν «κόκκινο». Μπορεί αυτό να έχει επίπτωση στο αποτέλεσμα της κάλπης στις 7 Ιουλίου; Η Τουρκία είναι ένας νευρικός και δύστροπος γείτονας που όμως δεν είναι τόσο απρόβλεπτος. Αυτή την εποχή, διεκδικώντας ρόλο στις υπό διαμόρφωση ενεργειακές ισορροπίες που σχετίζονται με τους γεωστρατηγικούς συσχετισμούς στην Ανατολική Μεσόγειο, συμπεριφέρεται κατά τρόπο απαράδεκτο απέναντι στην Ελλάδα και την Κύπρο, κατά παράβαση του Διεθνούς Δικαίου. Η εθνική ενότητα και η αξιοποίηση των διεθνών συμμαχιών της χώρας είναι απαραίτητες για την απόκρουση όποιου σχεδίου μπορεί να έχει η Τουρκία. Το μόνο που δεν χρειάζεται είναι η επικοινωνιακή δραματοποίηση της απειλής και η καπηλεία των εθνικών θεμάτων από την κυβέρνηση προκειμένου να αποκομίσει εκλογικά οφέλη. Παρά τις προσπάθειες όμως της κυβέρνησης να διογκώσει την απειλή για να βάλει τα εθνικά θέματα στην προεκλογική αντιπαράθεση, οι πολίτες δεν είναι αφελείς, η ήττα της είναι αναπόφευκτη και θα είναι μεγάλη.

Έχει η ΝΔ το «μαγικό ραβδί» για να πετύχει η χώρα μας εντατικούς ρυθμούς ανάπτυξης – κάτι που ως τώρα δεν έχει επιτευχθεί; Μήπως η ΝΔ περιγράφει μια υπεραισιόδοξη επόμενη μέρα; Ήδη έχει αρχίσει να αλλάζει το πολιτικό και οικονομικό κλίμα και αντανακλάται αυτό στη μείωση των spreads και των ομολόγων και μόνο με την προσδοκία της κυβερνητικής αλλαγής. Η αλλαγή του κλίματος θα επιδράσει θετικά στην προσέλκυση επενδύσεων, από διεθνείς και εγχώριους επιχειρηματίες. Ωστόσο θα απαιτηθεί χρόνος. Υπάρχουν βραχυπρόθεσμα μέτρα για την άμεση βελτίωση και το μεσοπρόθεσμο πλάνο που θα φέρει ρυθμούς της τάξης του 4% και φυσικά νέες και καλά αμειβόμενες θέσεις εργασίας. Σε κάθε περίπτωση η κοινωνία ήδη διψά για ευκαιρίες και ανοικτούς ορίζοντες και ασφυκτιά μέσα στη μιζέρια των επιδομάτων και της απουσίας προοπτικής.

Η ΝΔ «επενδύει» σε ενίσχυση της μεσαίας τάξης. Ωστόσο πρόσφατα και ο ΣΥΡΙΖΑ ανακοινώνει μέτρα ελάφρυνσης των μικρομεσαίων, που στενάζουν χρόνια τώρα από την υπερφορολόγηση. Τι είναι αυτό που μετράει τελικά; Η αλλαγή του πολιτικού και οικονομικού κλίματος θα έχει θετική επίπτωση και στη μικρομεσαία επιχειρηματικότητα. Η μείωση των φορολογικών συντελεστών και των ασφαλιστικών εισφορών, η ενίσχυση της ρευστότητας από τον τραπεζικό τομέα, η γενναία ρύθμιση του ιδιωτικού χρέους, η απελευθέρωση τομέων της οικονομίας που τώρα ασφυκτιούν υπό τον εναγκαλισμό του κράτους και την εκδικητική φορολόγηση, είναι συγκεκριμένες δεσμεύσεις που περιλαμβάνει το κυβερνητικό πρόγραμμα της ΝΔ. Η υλοποίηση αυτών των δράσεων θα έχει θετική επίπτωση στην παραγωγική δραστηριότητα και στο επίπεδο ζωής της μεσαίας τάξης.

Είστε υποψήφια στην Ανατολική Αττική. Τι θα προτάσσατε ως προβλήματα πρώτης γραμμής που πρέπει να αντιμετωπιστούν; Τα προβλήματα της ασφάλειας και της εγκληματικότητας, της ανεργίας, των ελλείψεων σε συγκοινωνίες, σε νοσοκομεία, σε πολιτική προστασία, έχουν προτεραιότητα. Από εκεί και μετά υπάρχουν τα διαχρονικά θέματα της Ανατολικής Αττικής που σχετίζονται κυρίως με την περιβαλλοντική υποβάθμιση την εκτός σχεδίου και αυθαίρετη δόμηση, την έλλειψη υποδομών διαχείρισης υγρών και στερεών αποβλήτων. Τα τελευταία τέσσερα χρόνια τα προβλήματα αυτά επιδεινώθηκαν. Τώρα με κυβέρνηση ΝΔ, την καλή συνεργασία στην Περιφέρεια με τον Γιώργο Πατούλη καθώς και με τη βέλτιστη συνεργασία με τον ιδιωτικό τομέα, χωρίς τις ιδεοληπτικές αγκυλώσεις των προηγούμενων, τα προβλήματα αυτά θα αντιμετωπισθούν. ●

Οι πολίτες επιθυμούν να πορευθούν χωρίς συμπλεγματικούς διαχωρισμούς. Η ευθύνη για να γυρίσουμε σελίδα είναι τεράστια γιατί οι ευκαιρίες δεν είναι άπειρες.

Ο ΣΥΡΙΖΑ κατέρρευσε κάτω από το βάρος των ανεκπλήρωτων υποσχέσεων, των ασύστολων ψευδών του και κυρίως της διάψευσης της προσδοκίας του κόσμου για μία καλύτερη ζωή

Κωνσταντίνος Μπογδάνος

«Πώς να το κάνουμε, δεν είμαστε όλοι ίδιοι»

Του **ΕΥΤΥΧΗ ΠΑΛΛΗΚΑΡΗ**

«Δεν βλέπω ασυμβατότητα από τη στιγμή που ο δημοσιογράφος είναι ντεκλαρέ» εξηγεί ο Κωνσταντίνος Μπογδάνος, υποψήφιος με τη ΝΔ στην Α΄ Αθηνών στις εθνικές εκλογές. Απαντάει στο γιατί εδώ και καιρό έχει γίνει στόχος «ενός μηχανισμού απάνθρωπης χυδαιότητας» και υποστηρίζει ότι ειδικά οι φτωχότεροι μόνο με το πρόγραμμα της ΝΔ θα δουν προκοπή.

Ξεκινώ με μια προσωπική ερώτηση. Πόσο συμβατό είναι να είσαι δημοσιογράφος και υποψήφιος με τη ΝΔ εν προκειμένω; Ρωτάω γιατί έχει αναπτυχθεί έντονη κριτική γι' αυτό. Πόθεν η κριτική; Από τον χώρο των δύο μέτρων και σταθμών; Των Αρβανίτη, Ακριβοπούλου, Χριστοφορίδη κτλ κτλ; Θα μπορούσα να απαντήσω έτσι, όμως εμείς δεν είμαστε της λογικής «και ο Γιαννάκης το ίδιο έκανε». Ευθαρσώς, λοιπόν, δεν βλέπω ασυμβατότητα από τη στιγμή που ο δημοσιογράφος είναι ντεκλαρέ – καθιστά, δηλαδή, εγκαίρως ξεκάθαρη την πολιτική του τοποθέτηση και διακρίνει σαφώς το πληροφοριακό κομμάτι της δουλειάς του από το υποκειμενικό σχόλιο. Ψάξτε για παράδειγμα την περίπτωση του αγαπημένου μου William F. Buckley, που προετοίμασε με τη δημοσιογραφική του δουλειά το έδαφος για τον Reagan. Βεβαίως, αυτό δεν είναι για όλους αυτονόητο και τότε από το σχόλιο πάμε στην παραπληροφόρηση, τη λάσπη και την προπαγάνδα. Επειδή λοιπόν η παραπληροφόρηση και η προπαγάνδα της πιο χονδροειδούς μορφής είναι κάτι το σύνηθες σήμερα –αρκεί κανείς να ρίξει μια ματιά στην ΕΡΤ και το «βαξεβανολόι»– συχνά μπαίνουμε όλοι οι δημοσιογράφοι στο ίδιο τσουβάλι. Δεν είμαστε όμως όλοι το ίδιο, πώς να το κάνουμε. Και στην τελική, δεν ξέρω πολλούς δημοσιογράφους που απολύθηκαν κατόπιν παραγγελίας Μαξίμου διότι επέλεξαν να υπερασπιστούν το ρεπορτάζ και τις αρχές τους. Αντίθετα, έχουμε πήξει στους «κωλοτούμπες».

Είσαι από τους πιο μισητούς στόχους ενός ολόκληρου συστήματος. Πώς νιώθεις για αυτό; Χαίρομαι που χρησιμοποιείς τη λέξη «συστήματος». Διότι αυτό ακριβώς είναι. Ένας μηχανισμός απάνθρωπης χυδαιότητας που με κατακρεουργεί εδώ και χρόνια ξεκινώντας από ανώνυμους εκτελεστές, συνεχίζοντας με πληρωμένους δημοσιολογούντες και καταλήγοντας σε μέσα-φερέφωνα – όταν δεν καταφεύγουν στην πατροπαράδοτη φυσική βία. Μέχρι ψεύτικα προφίλ μου διατηρούν με επιμονή για να μου φορτώνουν πράγματα που δεν έχω πει ποτέ. Γιατί; Διότι δεν έδωσα ποτέ ούτε μισή ευκαιρία στον Τσίπρα και το συνάφι του. Επέμενα πάντοτε, ακόμα και κόντρα σε όλους, πως είναι επικίνδυνοι, απατεώνες και ολοκληρωτιστές. Ας είναι. Μέσα από μια δοκιμασία σχεδόν δεκαετίας νιώθω πια βετεράνος. Κι είμαι βέβαιος ότι πολύ σύντομα οι δεκάδες μηνύσεις μου, με τον δικηγόρο παρ' Αρείω Πάγω κο Αναστασόπουλο κατά επωνύμων και αγνώστων, θα πάψουν να αγνοούνται σε εισαγγελικά συρτάρια και θα βγουν οι κουκούλες. Διότι περί κουκουλοφόρων πρόκειται. Οι κανονικοί μου συμπολίτες, ακόμα και εκείνοι που δεν συμφωνούν μαζί μου, σπάνια με έχουν ενοχλήσει σοβαρά. Αποδεικνύεται τον τελευταίο καιρό που περπατώ καθημερινά την Αθήνα. Ε, λοιπόν, η ζεστή υποδοχή του κόσμου είναι το κάτι άλλο! Ομολογώ, πως έχει εκπλήξει μέχρι κι εμένα. Τελικά, είμαστε πολλοί οι λογικοί!

Το αποτέλεσμα της ευρωκάλπης ήταν συντριπτικό εις βάρος του ΣΥΡΙΖΑ, με το -9,5% από τη ΝΔ. Ποια είναι η πρόβλεψή σου για τις εθνικές εκλογές; Είναι στόχος η αυτοδυναμία; Για την ακρίβεια, είναι αυτή η λύση; Είναι, ναι, απολύτως – ειδικά από τη στιγμή που το ΚΙΝΑΛ «μήδισε» και αποφάσισε να γίνει πατερίτσα του Τσίπρα. Και πιστεύω ότι θα τα καταφέρουμε, ότι η διαφορά στις εθνικές εκλογές θα είναι ακόμη μεγαλύτερη απ' αυτή των ευρωεκλογών, διότι μέρα που περνά, σε κάθε γειτονιά της Αθήνας, βλέπω κάτι το εντυπωσιακό και συγκινητικό. Άνθρωποι από κάθε ιδεολογική προέλευση –φιλελεύθεροι, συντηρητικοί, κεντρώοι, σοσιαλδημοκράτες, αριστεροί, παραδοσιακοί δεξιοί–, δημοκράτες πολίτες κάθε απόχρωσης, με πλησιάζουν και μου λένε με θέρμη ότι στηρίζουν τον Κυριάκο Μητσοτάκη. Κι αυτή η συστράτευση γίνεται στο πλαίσιο ενός θετικού προγράμματος πολιτικής για λιγότερους φόρους, περισσότερες δουλειές, μεγαλύτερη ασφάλεια, για όλα αυτά που πρέπει πρώτα να τα πετύχουμε, ώστε να ξαναρχίσουμε μετά να συζητάμε τις επιμέρους διαφορές μας. Είναι μια συστράτευση για τα αναγκαία και τα αυτονόητα. Πρέπει να επιδιορθώσουμε το όχημα, να φτιάξουμε τη χώρα – και μετά ξανασυζητάμε ακριβώς πού θα πάμε. Διότι τώρα όχι μόνο δεν πάμε πουθενά, αλλά τσουλάμε στον γκρεμό. Κι αυτό το βλέπουν, το αισθάνονται όλοι.

Η Ελλάδα αγκομαχά ακόμη να βρει βιώσιμους ρυθμούς ανάπτυξης. Πολλοί αμφισβητούν τις εξαγγελίες της ΝΔ. Τι μπορεί να αλλάξει από την 8η Ιουλίου; Να σας πω τι θα αλλάξει: Ουσιαστικά χαμηλότερη επιβάρυνση για τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις με σημαντική μείωση φόρων και εισφορών, κίνητρα για νέες επενδύσεις που θα δημιουργήσουν νέες, πραγματικές και καλά αμειβόμενες θέσεις εργασίας, αποκατάσταση της νομιμότητας και της πολιτικής σταθερότητας, δραστική καταπολέμηση της γραφειοκρατίας, έμφαση στην παιδεία και στη σύνδεσή της με τις ανάγκες της οικονομίας και της κοινωνίας. Δεν χρειάζεται να ανακαλύψουμε εκ νέου τον τροχό. Σε αντίθεση με τον ΣΥΡΙΖΑ που εμπνεόταν από ένα αόριστο όραμα εναλλακτικότητας, οι δικές μας ιδέες, προτάσεις και πολιτικές είναι εμπειρικά δικαιωμένες ξανά και ξανά: όπου εφαρμόστηκαν παρήγαγαν θετικότατα αποτελέσματα για το επίπεδο ζωής των πολιτών, και ιδίως της μεσαίας τάξης και των λιγότερο ευκατάστατων. Να το πω απλά; Ειδικά οι φτωχότεροι, μόνο από τη ΝΔ μπορούν να δουν προκοπή.

> *Να σας πω τι θα αλλάξει: Ουσιαστικά χαμηλότερη επιβάρυνση για νοικοκυριά και επιχειρήσεις με σημαντική μείωση φόρων και εισφορών, κίνητρα για νέες επενδύσεις που θα δημιουργήσουν καλά αμειβόμενες θέσεις εργασίας, αποκατάσταση της νομιμότητας και της πολιτικής σταθερότητας*

Κατά γενική ομολογία, η μεσαία τάξη πλήρωσε το μάρμαρο των πολιτικών της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Τι πρεσβεύει η ΝΔ, για να υπάρξει μια άλλη πολιτική υπέρ των μικρομεσαίων; Η απερχόμενη κυβέρνηση δεν δίσταζε να ομολογεί απροκάλυπτα ότι έχει τη μεσαία τάξη στο στόχαστρο. Βάφτισε τους νοικοκύρηδες απαξιωτικά «νοικοκυραίους» και φόρτωσε στα νοικοκυριά αχρείαστα νέα βάρη. Ο στόχος ήταν συγκεκριμένος: Να καταστήσει όσο το δυνατόν περισσότερους Έλληνες εξαρτημένους από επιδόματα ώστε να ευγνωμονούν την απλόχερη κυβέρνηση της Αριστεράς που όταν πλησιάζουν εκλογές τους πετά ψίχουλα ως φιλοδωρήματα. Η Νέα Δημοκρατία θα εφαρμόσει μια ριζικά διαφορετική πολιτική. Η μείωση φόρων και εισφορών θα απελευθερώσει τις δημιουργικές δυνάμεις της μεσαίας τάξης, η αποκατάσταση της νομιμότητας θα ξαναφέρει την κανονικότητα στις γειτονιές της Αθήνας, η σύνδεση της δημόσιας παιδείας με την ποιότητα θα δώσει στα παιδιά των λιγότερο ευνοημένων οικογενειών τις ευκαιρίες που αξίζουν για να προκόψουν και να κατακτήσουν τα όνειρά τους, η στήριξη των νέων οικογενειών, με μέτρα όπως τα 3.000 ευρώ για κάθε παιδί (2.000 επίδομα για κάθε παιδί που γεννιέται και 1.000 αύξηση στο αφορολόγητο) θα ενθαρρύνει περισσότερα νέα ζευγάρια να πάρουν την απόφαση να ανοίξουν σπίτι. Με δυο λόγια: η πολιτική της απερχόμενης κυβέρνησης ήθελε τους Έλληνες εξαρτημένους από το κράτος. Η δική μας πολιτική τους θέλει ευημερούντες και περήφανους!

Το περίφημο σκάνδαλο Novartis εξελίσσεται σε σκευωρία. Πιστεύεις ότι πρέπει να έρθει το θέμα στη Βουλή, να πάμε σε εξεταστικές, προανακριτικές κ.λπ., διαιωνίζοντας έναν φαύλο κύκλο ετών; Το δήθεν αυτό σκάνδαλο πληγώνει την καρδιά της αστικής δημοκρατίας, που είναι η διάκριση των εξουσιών. Ακριβώς για να σπάσει αυτός ο φαύλος κύκλος της συκοφαντίας και της λάσπης, πρέπει να καταδειχθεί πέραν πάσης αμφισβήτησης ότι αυτά τα ανήθικα μικροπολιτικά παιχνίδια με τους θεσμούς και οι μαφιόζικες απόπειρες δολοφονίας χαρακτήρων έχουν μεγάλο και σίγουρο κόστος για όσους τις επιλέγουν. Πρέπει να ξεριζώσουμε τέτοιες νοοτροπίες και πρακτικές από τον πολιτικό μας πολιτισμό.

Μήπως η κατάργηση του ασύλου, με την αποκατάσταση της τάξης στα ΑΕΙ και του «άβατου» των Εξαρχείων είναι πιο δύσκολη υπόθεση απ' ό,τι την περιγράφετε; Μα δεν το περιγράφουμε ως εύκολη υπόθεση. Μόλις λίγες μέρες πριν βρέθηκε κρυψώνα με πιστόλι και γεμιστήρα στα Εξάρχεια, ενώ την ίδια ώρα στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο γίνεται παρεμπόριο και εμπόριο ναρκωτικών, στο Πάντειο δέρνουν καθηγητές, στη φιλοσοφική η καθηγήτρια Μαρία Ευθυμίου δέχεται απειλές από αναρχικούς ότι θα τους βρει απέναντί της αν συνεχίσει να μιλά για την ανάγκη καθαρών και ανοιχτών σχολών. Πολύ περισσότερο δεν είναι εύκολη υπόθεση όταν οι πυρήνες ανομίας και εγκληματικότητας απέκτησαν τα τελευταία χρόνια όχι μόνο την ανοχή, αλλά και την ιδεολογική δικαιολόγηση της Κυβέρνησης. Η αποκατάσταση όμως της νομιμότητας είναι υποχρέωση για κάθε ευνομούμενη πολιτεία – οι ίδιοι κανόνες που ισχύουν για σας, να ισχύουν για μένα, να ισχύουν για όλους και παντού. Είναι επίσης προϋπόθεση για να ξαναζωντανέψει η πρωτεύουσα που έφτασε να έχει ολόκληρα τετραγωνικά χιλιόμετρα άβατα για τον νόμο, και κάποιοι να θεωρούν τις εβδομαδιαίες επιθέσεις με μολότοφ εναντίον αστυνομικών ως κάτι το σχεδόν φολκλορικό. ●

Αντώνης Πανούτσος
«Στις εθνικές εκλογές ο αγώνας ξεκινάει από το μηδέν»

Της **ΣΟΦΗΣ ΖΙΩΓΟΥ**

Τον γνωρίσαμε ως εκδότη μουσικού περιοδικού, τον αγαπήσαμε ως έναν από τους πιο γνωστούς αθλητικογράφους της χώρας, αλλά η αποκάλυψη ήρθε με την πολιτική του αρθρογραφία, όπου συνένωνε ροκ, μπάλα και πολιτική σε οξυδερκή και γεμάτα χιούμορ σχόλια. Τον ακούγαμε κάθε πρωί 10-12 στον AthensVoice Radio 102,5 μαζί με τον Μάκη Προβατά μέχρι πριν λίγο καιρό, τώρα αφήνει μικρόφωνα και πληκτρολόγια και κατεβαίνει στις εκλογές υποψήφιος της Νέας Δημοκρατίας στον Δυτικό Τομέα της Β΄Αθήνας.

Οι επενδύσεις στην Ελλάδα δεινοπάθησαν επί διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Πώς μπορούμε να ξεκολλήσουμε από το ναδίρ; Τι πρέπει να γίνει; Χρειάζονται επενδύσεις και επενδύσεις χωρίς κέρδος είναι αδύνατον να υπάρξουν. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι το κόμμα που τα στελέχη του μεγάλωσαν στην αρτηριοσκληρωτική αντίληψη ότι το κέρδος από τη φύση του είναι ανήθικο. Έτσι κάθε φορά που κάποιος ήθελε να επενδύσει θα εμφανιζόντουσαν δάση στα αεροδρόμια, αρχαία στις προβλήτες. Χρειάζεται μείωση του φόρου επιχειρήσεων από 28% σε 20% στα επόμενα δύο χρόνια, μείωση του φόρου μερισμάτων από 10% σε 5%, απλοποίηση των αδειοδοτήσεων και ένα σταθερό φορολογικό περιβάλλον που θα προσελκύσει στρατηγικούς επενδυτές και όχι τυχοδιώκτες.

Κατά γενική ομολογία, η μεσαία τάξη «τιμώρησε» τον ΣΥΡΙΖΑ στις ευρωεκλογές. Υπάρχει ελπίδα ανάταξης με κυβέρνηση ΝΔ; Ο ΣΥΡΙΖΑ έκανε ένα φορολογικό πραξικόπημα που επεδίωκε να φτωχοποιήσει τη μεσαία τάξη, μετατρέποντας τους πολίτες σε οικόσιτα, που για να επιβιώσουν θα έπρεπε να τραφούν από το χέρι του κράτους. Η ΝΔ σκοπεύει να μειώσει τον εισαγωγικό φορολογικό συντελεστή για μισθωτούς, επαγγελματίες και αγρότες από το 22% στο 9%, να μειώσει τις εισφορές για την κύρια σύνταξη στην επόμενη τετραετία από το 20% σε 15% και σταδιακά να προχωρήσει σε ένα χαμηλό ανώτατο φορολογικό συντελεστή. Κυρίως δεν θα έχει τις ιδεοληψίες του ΣΥΡΙΖΑ που θεωρούν τους μικρομεσαίους μια αντιδραστική τάξη. Τις ιδεοληψίες που έφεραν το μέσο εισόδημα των αυτοαπασχολούμενων από τα 13.929 ευρώ στα 9.540 ευρώ και τον μέσο μισθό να είναι ίσος με τη μέση σύνταξη.

Πάντως ούτε η απλοχεριά της κυβέρνησης με «δώρα» παραμονές των ευρωεκλογών εκτιμήθηκε...

Το λάθος του ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι υποτίμησε τη λογική του ελληνικού λαού μετά τις εκλογές και το δημοψήφισμα του 2015. Δεν κατάλαβε ότι τότε δεν υπήρχε εμπειρία από τις ικανότητές του αλλά μετά από τέσσερα χρόνια οι πολίτες θα είχαν διαμορφώσει γνώμη. Έτσι, τα χρήματα που δόθηκαν πριν τις ευρωεκλογές του 2019 αντιμετωπίσθηκαν με τον χαρακτήρα που είχαν. Προεκλογικά επιδόματα της μιας φοράς που δεν προέκυπταν από ανάπτυξη αλλά από το μαξιλαράκι που είχε σχηματιστεί από την υπερφορολόγηση. Η αντίδραση των πολιτών στις ευρωεκλογές, το προβάδισμα της ΝΔ στα ποσοστά στους νέους και τους δημοσίους υπαλλήλους είναι το αισιόδοξο μήνυμα των ευρωεκλογών.

Πόσο σας ανησυχεί η ένταση με την Τουρκία και πόσο μπορεί να επιδράσει στο εκλογικό αποτέλεσμα; Οι σχέσεις μας με την Τουρκία είναι το χειρότερο πεδίο προεκλογικής αντιπαράθεσης. Ο μόνος τρόπος να αντιμετωπιστούν οι τουρκικές προκλήσεις είναι η συνεχής ενημέρωση των αρχηγών της αντιπολίτευσης έτσι ώστε να μην υπάρχουν γκρίζα σημεία, όπως στις συναντήσεις του Αλέξη Τσίπρα με τον Ταγίπ Ερντογάν στην Αθήνα. Ο ερασιτεχνικός τρόπος αντιμετώπισης των σχέσεων Ελλάδας - Τουρκίας από τον ΣΥΡΙΖΑ οδήγησε στην καχυποψία. Όπως στην περίπτωση της σύγκλησης του ΚΥΣΕΑ, που εκτός της όποιας ανάγκης έμοιαζε να έχει και επικοινωνιακό χαρακτήρα. Όπως, όμως, ανέφερα οι σχέσεις της Ελλάδας με την Τουρκία είναι το χειρότερο πεδίο προεκλογικής αντιπαράθεσης και η ΝΔ το έχει δείξει με τη σύνεση που αντιμετωπίζει το θέμα.

> *Το λάθος του κόσμου της ΝΔ θα είναι να πιστέψει ότι ο αγώνας κρίθηκε. Και το μεγαλύτερο λάθος να πιστέψει ότι αφού έχει κριθεί δεν χρειάζεται να πάει να ψηφίσει.*

Ας πάμε τώρα στις προβλέψεις για την 7η Ιουλίου. Εκτιμάτε ότι η ΝΔ θα είναι αυτοδύναμη; Θα της λυθούν έτσι τα χέρια, να εφαρμόσει το πρόγραμμά της; Στόχος της Νέας Δημοκρατίας είναι η ανασυγκρότηση της Ελλάδας. Για να γίνει χρειάζεται η αυτοδυναμία, αλλά δεν είναι αρκετή. Ταυτόχρονα χρειάζεται μια συνεργασία για τον ίδιο σκοπό με τις πολιτικές δυνάμεις που αντιλαμβάνονται ότι στα τέσσερα και μισό χρόνια της διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ χάθηκε χρόνος. «Καλός» μάλιστα χρόνος. Σε αντίθεση με τις προβλέψεις του ΣΥΡΙΖΑ για ευρωπαϊκή οικονομική κρίση, η Ευρώπη την περίοδο 2015 -19 πέρασε μια περίοδο ανάπτυξης. Με την Ελλάδα στον ρόλο του θεατή. Ο Ναπολέων είχε πει σε έναν από τους στρατάρχες του «Ζήτησέ μου ό,τι θέλεις εκτός από χρόνο». Ο χρόνος δεν πρόκειται να γυρίσει πίσω αλλά μπορεί να αντικατασταθεί με κόπο. Όσο για τις ευρωεκλογές δεν ήταν το πρώτο ημίχρονο ενός αγώνα που θα ολοκληρωθεί στις εθνικές. Στις εθνικές εκλογές ο αγώνας ξεκινάει από το μηδέν. Το λάθος του κόσμου της ΝΔ θα είναι να πιστέψει ότι ο αγώνας κρίθηκε. Και το μεγαλύτερο λάθος να πιστέψει ότι αφού έχει κριθεί δεν χρειάζεται να πάει να ψηφίσει. Όσο για τις προβλέψεις σε έναν αγώνα που και ο ίδιος παίζεις, αν η πρόβλεψη είναι αισιόδοξη, εφησυχάζεσαι. Αν είναι απαισιόδοξη, απογοητεύεσαι.

Κεφάλαιο, ελληνικό ποδόσφαιρο. Πολλοί επιχείρησαν να το... εκπολιτίσουν. Ωστόσο, αρκετές προσπάθειες αργά ή γρήγορα βρίσκουν «τοίχο». Αρκεί ένας αθλητικός νόμος τη φορά που υπόσχεται αλλαγές; Τι μπορεί να γίνει στην πράξη; Όπως κάθε Φαραώ που σεβόταν το όνομά του είχε την υποχρέωση να φτιάξει τη δική του πυραμίδα, κάθε υφυπουργός Αθλητισμού που σέβεται το δικό του έχει την υποχρέωση να φτιάξει τον αθλητικό του νόμο. Στον οποίο, λόγω δημοσιότητας, η έμφαση δίνεται στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Στην πραγματικότητα η υποχρέωση του υφυπουργείου Αθλητισμού είναι να δίνει χώρους και συνθήκες που να μπορούν να γυμναστούν ή και να κάνουν την πλάκα τους οι πολίτες. Ανεξαρτήτως ηλικίας και ταλέντου. Όσο για τον τοίχο που αναφέρεστε είναι ο τοίχος του «τα γήπεδα δεν είναι εκκλησία». Το «έτσι είναι και έτσι θα μείνουν τα πράγματα». Ένας νέος νόμος Ορφανού που οι χούλιγκαν θα τιμωρούνται με μικρές ποινές, που εκτίονται, θα είναι ένα βήμα για την εξυγίανση του ποδοσφαίρου.

Η εκλογική περιφέρεια στην οποία είστε υποψήφιος είναι μια δύσκολη περιοχή. Σε ποια προβλήματα θα δίνατε άμεση προτεραιότητα; Η Δυτική Αθήνα, το Χαϊδάρι, η Αγία Βαρβάρα, το Αιγάλεω, το Περιστέρι, η Πετρούπολη, οι Άγιοι Ανάργυροι - Καματερό και το Ίλιον, έχουν ένα πρόβλημα χαρακτήρα. Εν μέρει ο χαρακτήρας θα μπορούσε να δοθεί με αξιοποίηση διαδρομών για περπάτημα και ποδήλατο και με την ήπια χρήση του Πάρκου Αντώνη Τρίτση που θα μπορούσε να γίνει ο Άγιος Κοσμάς, με περισσότερο πράσινο και λιγότερο τσιμέντο. Τα άλλα προβλήματα της περιοχής είναι προβλήματα που έχουν και οι υπόλοιπες περιοχές της Ελλάδας. Ανεργία, που είναι η μεγαλύτερη στην Ευρώπη και με τα οικονομικά μέτρα της επόμενης κυβέρνησης ελπίζουμε σύντομα να λυθούν, και ασφάλεια της ζωής των πολιτών, χωρίς την οποία δημοκρατία δεν μπορεί να υπάρξει. ●

ΦΩΤΟ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ
PARKING
PHARMA

4 δρόμοι στο Κέντρο

Για να περάσεις όλη σου την ημέρα έξω, από το πρωί έως το άλλο πρωί

Της **ΚΡΙΣΤΥΣ ΠΕΡΡΗ**

Φωτό: **ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ**

Θέλεις να νιώσεις τις καυτές ακτίνες του ήλιου να κάνουν τα μάγουλά σου ροδοκόκκινα. Θέλεις να δεις το χρώμα του ουρανού να μετατρέπεται από καταγάλανο σε χρυσαφί και μετά βαθύ μπλε με αστέρια. Θέλεις να καθίσεις κάτω από μία δροσερή σκιά με ένα παγωτό στο χέρι μέχρι να υποχωρήσει η μεγάλη ζέστη και να αισθανθείς τον παράδεισο στην πλάτη σου με το πρώτο απογευματινό αεράκι. Θέλεις βράδια με χορό, μάτια να λάμπουν στο σκοτάδι, κοκτέιλ και τραπεζάκια έξω. Δεν θέλεις να πας σπίτι. Καλοκαίριασε. Βρήκαμε 4 δρόμους του κέντρου που δεν θα σε αφήνουν να φύγεις, από το πρωί ως το άλλο πρωί. ▶

1 Αιόλου

Βασιλιάς το street food και όλα στα όρθια. Σε έναν δρόμο που ξυπνάει αναμνήσεις από το λονδρέζικο Camden market και ακονίζει όλες σου τις αισθήσεις με κολασμένες μυρωδιές, πρωτοποριακές ιδέες και πολύχρωμα πιάτα από ολόκληρο τον κόσμο. Από γνήσιο φαλάφελ μέχρι γκουρμέ σουβλάκια και γεμιστά κουλούρια Θεσσαλονίκης, ένα «νησί» της Σαλάτας, κάθε είδους pancake ή λουκουμά μπορεί να βάλει ο νους σου και στη συνέχεια cocktails στο χέρι για να συνεχιστούν οι καλοκαιρινές βόλτες με μία ευχάριστη ζαλάδα.

2 Ηπίττου & Βουλής

Ένα μικροσκοπικό διαμαντάκι που ενώνει την αρχοντιά της Πλάκας με το urban παρόν του Συντάγματος. Ανάμεσα σε νεοκλασικά σπίτια και ένα παλιό αρχοντικό - νυν Λύκειο, θα μπορέσεις να στολίσεις μία καλοκαιρινή ημέρα με καλό καφέ, γραφικά μπιστρό που ίσως κάτι να θυμίζουν από Παρίσι, εξωτικά κοκτέιλ ή κλασικά ποτά και ποιοτικό φαγητό. Ενημερωμένη κρασολίστα και «γκουρμεδιές» στο Kiki de Grèce. Κοκτέιλ που μοιάζουν σαν να έχουν ξεπηδήσει από τα όνειρά σου στο Blue Bird. Νύχτες γεμάτες φλερτ, υπέροχες μουσικές και λευκές μαϊμούδες στο Loser. Και όταν όλα πια έχουν κλείσει, αράζουμε για μπίρες στα παγκάκια μπροστά στο Πρώτο Πειραματικό Λύκειο, όπως όταν ήμασταν 18.

3 Κυδαθηναίων

Μην αφήσεις την απειλή των τουριστών να σε κρατήσει μακριά από έναν από τους πιο όμορφους δρόμους της Πλάκας, που θυμίζει νησί και παλιό σινεμά ταυτόχρονα. Πρωταγωνιστής το θερινό cine Paris, που σε περιμένει να θαυμάσεις τη μοναδική θέα του από ψηλά, αφού πρώτα σε δελεάσει με vintage αφίσες και φωτογραφίες παλιών σταρ. Στο διπλανό Coco's θα απολαύσεις ένα από τα πιο γευστικά και φρέσκα παγωτά της πόλης (προτείνουμε μία μπάλα μαύρη σοκολάτα). Απέναντι ακριβώς υπάρχει το ολοκαίνουριο L' Audrion, γαλλικό μπιστρό που έχει να προσφέρει τρομερό κρασί και νοστιμιές. Αν έχεις παιδιά, η βόλτα στο Ελληνικό Παιδικό Μουσείο θα εξελιχθεί σε μοναδική περιπέτεια. Η αυλίτσα του Γλυκύ, μόλις ένα λεπτό μακριά από τη βοή του πεζοδρόμου, στο στενάκι της Αγγέλου Γέροντα, σερβίρει φρεσκοψημένο ελληνικό καφέ και ουζάκι με μεζέ κάτω από βουκαμβίλιες. Και φυσικά επιστρέφουμε στις παραδόσεις στα Μπακαλιαράκια του Δαμίγου, για μπακαλιάρο καλύτερο κι από της γιαγιάς, με μπόλικη σκορδαλιά και χύμα κρασί σε ένα από τα πιο ιστορικά υπόγεια της πόλης.

4

Γεωργίου Ολυμπίου

Τα έχουμε πει για το Κουκάκι και το πώς τα βήματά μας μονίμως καταλήγουν εκεί, όσο και να απομακρυνθούμε. Συγκεκριμένα μας οδηγούν στον πεζόδρομο της Γεωργίου Ολυμπίου, ο οποίος δεν ησυχάζει ούτε τον Δεκαπενταύγουστο. Μαγαζάκια κολλημένα το ένα με το άλλο, με τη μισή παρέα να κάθεται στην αυλή του ενός καφέ και την άλλη μισή στο δίπλα. Μπόμπιρες να πηγαινοέρχονται πάνω σε ποδήλατα, κοιτάζοντας με λαχτάρα τα ψυγεία με τα παγωτά, ενώ οι μαμάδες απολαμβάνουν κρύα ροφήματα και αστείρευτη κουβέντα στην Αυλή. Οι μεγάλες πείνες μετά το μάθημα χορού σβήνουν με σουβλάκια στον Λόλο ή μία από τις καλύτερες πίτσες που μπορείς να δοκιμάσεις στο Γιουμπάμπα καφέ. Ποτάκια παντού. Στο Valparaiso, στο Σπιρτόκουτο, στο Πατάρι, στο Laluk. A

ΤΑΛΑΝΤΟΥΧΟΣ *κύριος*

ΠΕΤΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

Της **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ**

Φωτό: **ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΩΣΤΑΚΗΣ**

Στα 55 του βρίσκεται στην καλύτερή του φάση. Με την ηρεμία ενός ανθρώπου που επί 33 χρόνια κάνει το επάγγελμα που αγαπάει. Ταυτόχρονα όμως και με έναν θυμό για όσα συμβαίνουν σήμερα. Ανήκει στους ανθρώπους που τολμάνε να διατυπώσουν την άποψή τους αδιαφορώντας για το κατά πόσο θα είναι αντιδημοφιλές αυτό που πουν. Όπως, για παράδειγμα, για τα κίνητρα αρκετών συναδέλφων του που κατέρχονται υποψήφιοι στις εκλογές, για την «αποτυχία της Αριστεράς» στη διακυβέρνηση της χώρας και τους «ιδεολόγους που κατήργησαν τις ιδεολογίες», για τη στοχοποίηση επί χρόνια όσων έκαναν τηλεόραση από ανθρώπους που σήμερα κυνηγούν να κλείσουν μία δουλειά στην τηλεόραση, για την ευκολία στην κριτική θεάτρου, των social media ή μάλλον για την ευκολία γενικά. Βρεθήκαμε σε ένα καφέ στη γειτονιά του και από την πρώτη στιγμή μού έκανε εντύπωση αυτό που παρατήρησα και την ημέρα που τον γνώρισα για πρώτη φορά. Η βαθιά του ευγένεια και μία ειλικρινής αίσθηση σεμνότητας απολύτως γνήσια. Μετά από τόσες επιτυχίες, θαυμαστές και τόση αγάπη που έχει εισπράξει από το κοινό, ακόμα χαμηλώνει το βλέμμα και σκύβει το κεφάλι με σεβασμό όταν κάποιος του δίνει συγχαρητήρια, τη στιγμή που πολλοί νεότεροι συνάδελφοί του ζουν σε έξαλλους ρυθμούς τη δόξα. Τον παρακολουθώ πώς απαντάει με ειλικρίνεια και χαλαρότητα στα πάντα σαν να πίνουμε απλά καφέ και το rec να είναι σβηστό. Σαν να μη δίνει συνέντευξη. Σε λίγες μέρες, στις 3 Ιουλίου, ξεκινάει ένα νέο θεατρικό ταξίδι από το Κατράκειο Θέατρο με το έργο του Μολιέρου «Κατά φαντασίαν ασθενής», με το οποίο θα περιοδεύσει στη συνέχεια σε 43 θέατρα σε όλη την Ελλάδα! Ίσως αυτό και μόνο τα λέει όλα. Πόσοι θα γέμιζαν στην Ελλάδα της κρίσης 43 θέατρα σε όλη τη χώρα...

Πρωταγωνιστείτε, έχετε κάνει τη σκηνοθεσία του έργου και από κοινού με τον γιο σας Δημήτρη τη μετάφραση. Τι ήταν αυτό που σας έκανε να το επιλέξετε; Ο πρωταρχικός λόγος ήταν ότι είναι μία σπουδαία κωμωδία. Αντιλαμβάνομαι και αφουγκράζομαι την ανάγκη του κοινού να επικοινωνήσει με αυτό το είδος. Σιγά-σιγά, όμως, εμφανίζονται πράγματα στα έργα που δεν έχεις νιώσει το μέγεθός τους εξαρχής. Μέχρι και την τελευταία παράσταση σου αποκαλύπτεται πάντα και κάτι νέο. Επίσης με γοητεύει το βασικό μήνυμα του έργου για το πώς οι άνθρωποι εκμεταλλεύονται την αμηχανία των άλλων, αλλά και την ανάγκη των ανθρώπων να έχουν κοντά τους ανθρώπους που τους κολακεύουν και μακριά τους ανθρώπους που πραγματικά τους αγαπούν. Αυτό όμως συμβαίνει σε όλα τα μεγάλα έργα. Μιλούν στο σήμερα και για θέματα που διαχρονικά απασχολούν τον άνθρωπο. Επίσης έχω την αίσθηση ότι στον «Κατά φαντασίαν ασθενή» βλέπω όλους τους χαρακτήρες που έχει γράψει ο Μολιέρος στα έργα του. Άλλωστε, ήταν το τελευταίο έργο του Μολιέρου και υπάρχει ένας μύθος ότι έπαιξε την τελευταία παράσταση και πέθανε πάνω στη σκηνή.

Η κωμωδία, πάντως, έχει στοχοποιηθεί ως το εύκολο είδος. Στην Ελλάδα όσα δεν φτάνει η αλεπού τα κάνει κρεμαστάρια. Αυτό που έχω αντιληφθεί είναι ότι οι άνθρωποι ζηλεύουν αυτό που δεν μπορούν να είναι. Π.χ. θυμάμαι κάποτε που στοχοποιούσαν εμάς που κάναμε τηλεόραση πως είναι το εμπορικό και το μη ποιοτικό. Κοιτάξτε σήμερα τι γίνεται στην τηλεόραση.

Εσείς βλέπετε τηλεόραση; Βλέπω όταν πίνω τον καφέ μου το πρωί και παρακολουθώ και κάποια πράγματα για να ενημερώνομαι. Κοιτάξτε, όσον αφορά στην τηλεόραση, μου έχουν δοθεί πολλές απαντήσεις. Το χρήμα πολλοί εμίσησαν, τη δόξα ουδείς. Δεν θέλω να επεκταθώ γιατί έχω καταλάβει ότι πλέον σε αυτή τη χώρα πρέπει να σιωπάς. Θα μου πείτε, γιατί δίνω συνέντευξη. Η αλήθεια είναι ότι έχω να μιλήσω γύρω στα δύο χρόνια και δεν θέλω να μιλάω. Ό,τι έχω να πω, μπορώ να το πω στη σκηνή. Πλέον μιλάνε όλοι. Η άποψη σήμερα χάνεται, ακόμα κι αν προέρχεται από έναν σημαντικό άνθρωπο – και δεν μιλάω για εμένα αυτή τη στιγμή. Χάνεται εξαιτίας της πληθώρας των απόψεων και εξαιτίας της ταχύτητας. Ακόμα και στο θέατρο συμβαίνει αυτό, σκεφτείτε ότι πέρσι είχαμε 1.700 παραστάσεις.

Εσείς πώς εξηγείτε ότι σε μία χώρα με τον πληθυσμό της Ελλάδας ανέβηκαν πέρσι 1.700 παραστάσεις; Δεν το γνωρίζω, αλλά σίγουρα ο λόγος δεν είναι καλλιτεχνικός ή η ανάγκη της έκφρασης. Σκεφτείτε ότι αν υπάρχουν 1.700 παραστάσεις, υπάρχουν 1.700 πρωταγωνιστές και 1.700 σκηνοθέτες.

Την ίδια στιγμή βλέπουμε παίκτες ριάλιτι, μοντέλα, τηλεπαρουσιάτριες κ.ο.κ. να εμφανίζονται στο θέατρο και την τηλεόραση έτσι εύκολα ως ηθοποιοί. Έτσι εύκολα, όπως το είπατε. Όλα τα πράγματα σήμερα γίνονται εύκολα. Το θέμα είναι ο καθένας να βάζει μόνος στον εαυτό του τον βαθμό δυσκολίας, τους φραγμούς του. Πρέπει από μόνος του κανείς να καταλαβαίνει ορισμένα πράγματα και αυτό είναι θέμα παιδείας.

Σας θυμώνει; Τίποτα δεν με θυμώνει πια. Αν αρχίζεις να θυμώνεις με κάτι, πρέπει να είσαι θυμωμένος 24 ώρες το 24ωρο. Για παράδειγμα, με θυμώνει ο τύπος στο φανάρι που ενώ είναι μία σειρά με τόσα αυτοκίνητα που περιμένουν, πάει να περάσει από το πλάι. Έχουμε μάθει να μην ενδιαφερόμαστε για το όλον και τελικά σε αντιμετωπίζουν σαν τρελό αν πεις στον άλλον «γιατί, ρε φίλε, περνάς;» Δυστυχώς πλέον κανένας δεν ενδιαφέρετε για τον διπλανό του.

Εσείς όμως είσαστε ένας άνθρωπος που έχει κοινωνική συνείδηση και ανήκετε στον προοδευτικό χώρο. Πώς σας φάνηκε η πρώτη φορά αριστερή διακυβέρνηση της χώρας; Μου είναι πολύ δύσκολο να απαντήσω. Με στενοχωρεί πάρα πολύ η κατάσταση. Με στενοχωρεί ότι η Αριστερά σχεδόν έχει αποτύχει. Πολύς κόσμος είχε την ελπίδα ότι θα γίνει κάτι διαφορετικό. Άλλωστε, πλέον οι περισσότεροι ψηφίζουν βάση της ελπίδας και όχι της ιδεολογίας. Τις ιδεολογίες τις κατήργησαν οι ίδιοι οι ιδεολόγοι.

Εσείς θα κατεβαίνατε ως υποψήφιος, όπως έκαναν πολλοί συνάδελφοί σας ηθοποιοί; Κοιτάξτε, όταν έμαθα τι παίρνει ο ευρωβουλευτής θα κατέβαινα. *(γέλια)* Θέλετε να μου πείτε ότι όλοι αυτοί που κατέβηκαν και δεν είναι πολιτικοί το έκαναν γιατί έχουν όραμα... Συγγνώμη, αλλά εδώ θα γίνω σκληρός. Δεν είναι έτσι. Μπορεί να στενοχωρήσω και κάποιους συναδέλφους, αλλά... τι κάνει νιάου νιάου στα κεραμίδια...

Η δική σας ψυχοθεραπεία ποια είναι; Η οικογένεια; Έχετε μία πολύ δεμένη οικογένεια που έχει μείνει ενωμένη πολλά χρόνια, τον χειμώνα στο θέατρο είδα στην πλατεία τον θαυμασμό με τον οποίο σας παρακολουθούσε η σύζυγός σας. Έχω μία κανονική οικογένεια... Εγώ και η Ελπίδα σεβόμαστε και θαυμάζουμε ο ένας τον άλλον. Είναι όμορφο να πορεύεσαι ντουέτο.

Ο γιος σας σπουδάζει στο Εθνικό θέατρο, θέλει να γίνει ηθοποιός, καταρχάς μεγάλη επιτυχία ότι πέρασε στο Εθνικό. Μπορεί να σκέφτεται ο καθένας ότι πέρασε γιατί είναι ο γιος του Φιλιππίδη. Αλλά θέλω να πω κατηγορηματικά ότι δεν πέρασε για αυτό. Έδωσε εξετάσεις και στο Εθνικό και στο Θέατρο Τέχνης και στο Ωδείο Αθηνών και πέρασε και στις τρεις.

Μου είχαν πει ότι τον είχαν δει στην είσοδο θεάτρου να κόβει εισιτήρια στους θεατές. Ναι, δούλευε από την πρώτη στιγμή που τελείωσε το σχολείο. Έφυγε από το σπίτι όταν έγινε 18 χρονών και ανέλαβε τη ζωή του μόνος του. Εργάζεται για να πληρώνει τα ενοίκιό του και ευτυχώς δεν έχει να πληρώνει δίδακτρα, διότι το Εθνικό είναι δωρεάν. Παράλληλα σπουδάζει Φιλοσοφική, ενώ τώρα το καλοκαίρι θα δουλέψει στην περιοδεία.

Μαζί θέλετε να δουλέψετε στο θέατρο; Ο ίδιος δεν θέλει και έχει δίκιο. Πρέπει πρώτα να δουλέψει και με ανθρώπους της γενιάς του και με νέους σκηνοθέτες, να δει τις νέες τάσεις, πρέπει να δοκιμαστεί μόνος του.

Με τις κριτικές ασχολείστε; Δεν τις διαβάζω ποτέ. Κάποτε διάβαζα, αλλά πλέον σχεδόν δεν ενημερώνομαι. Και όχι γιατί με ενοχλεί. Πολλές φορές μου λένε γράφτηκε το τάδε και γελάω. Και γελάω και με τις καλές κριτικές. Διότι το πώς αναλύουν κάποιοι άνθρωποι κάτι,

Στην Ελλάδα όσα δεν φτάνει η αλεπού τα κάνει κρεμαστάρια. Αυτό που έχω αντιληφθεί είναι ότι οι άνθρωποι ζηλεύουν αυτό που δεν μπορούν να είναι.

ακόμα και θετικό να είναι, λες «πού το είδε τώρα αυτό;»... Πολλές φορές γράφουν κάτι για μία παράσταση που ανεβάζω, που ούτε ο ίδιος δεν το είχα σκεφτεί! Πέρα από την πλάκα, όμως, αυτό είναι η τέχνη. Η τέχνη απευθύνεται στον καθένα ξεχωριστά. Βέβαια οι ρυθμοί της εποχής και ο τρόπος που έχουν επιβάλει –κυρίως τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης– έχουν «χαλάσει» κάποια πράγματα στην τέχνη. Δεν είναι παρθένος ο θεατής. Βλέπω πολλούς που έρχονται ως κριτικοί, με την έννοια του κάτσε να δω τι θα γράψω το βράδυ στο Facebook.

Εσείς έχετε Facebook; Όχι, μόνο Instagram έχω και είμαι και πολύ ενεργός, διότι μου αρέσουν οι φωτογραφίες. Τα άλλα social media δεν μου αρέσουν και βλέπω ότι μπαίνουν πολλοί για να τρολάρουν, να προσβάλουν, να χυδαιολογήσουν. Βέβαια για να επιστρέψω στο θέμα της κριτικής πρέπει να πω ότι υπάρχουν κριτικοί που γνωρίζουν θέατρο. Ύψιστα παραδείγματα για εμένα είναι ο Κώστας Γεωργουσόπουλος, ο Τάσος Λιγνάδης και ο Μηνάς Χρηστίδης. Όμως, όταν μου αποκαλύπτεται ποιοι γράφουν, ακόμα και σε επίσημα sites, μένω άφωνος. Ένα παιδί 19 ετών δεν μπορεί να είναι κριτικός θεάτρου. Μπορεί να έχει γνώμη για αυτό που είδε, αλλά γνώμη. Επίσης υπάρχουν site τα οποία έχουν στόχο να κατηγορούν τα πάντα. Πόσο αντικειμενικό είναι όλο αυτό που βγαίνει στον αναγνώστη;

Πώς πιστεύετε ότι θα νιώσετε λίγο πριν ανεβείτε στη σκηνή του Κατράκειου στην πρεμιέρα του έργου στις 3 Ιουλίου; Πάντα έχω πολλή αγωνία. Έχω την ανάγκη να αφουγκραστώ τον κόσμο και να δω ότι ακόμα αρέσω. Ναι, έχω ακόμα αυτή την αγωνία και θα την έχω πάντα.

INFO

«Κατά φαντασίαν ασθενής»
3/7 Κατράκειο, 4/7 Θέατρο Πέτρας, Πετρούπολη, 5/7 Βεάκειο Θέατρο, 6/7 Κηποθέατρο Παπάγου και περιοδεία σε όλη την Ελλάδα
Μετάφραση - Απόδοση: Π. Φιλιππίδης, Δ. Φιλιππίδης
Σκηνοθεσία: Π. Φιλιππίδης/ Σκηνικά: Γιάννης Μετζικώφ/ Μουσική: Θέμης Καραμουρατίδης, Χορογραφία: Ελπίδα Νίνου
Παίζουν: Π. Φιλιππίδης, Μυρτώ Αλικάκη, Τ. Παπαματθαίου, Τ. Γιαννόπουλος, Αντίνοος Αλμπάνης, Λ. Μαλκότσης, Ι. Ασημακοπούλου, Νεφέλη Κουρή

ΚΥΠΟΥΡΓΟΣ & ΚΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

à la manière de... Μποστ

Operettarestart. Το φιλόδοξο εγχείρημα της Εθνικής Λυρικής Σκηνής να παρουσιάσει νέα έργα οπερέτας, γραμμένα από διακεκριμένους έλληνες συνθέτες, με στόχο τη δημιουργική επανεκκίνηση του είδους, κάνει αυτό το καλοκαίρι την αρχή στο Summer Nostos Festival του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος. Ο Νίκος Κυπουργός μελοποιεί τη σατιρική «Μήδεια» του Μποστ, ως οπερέτα πάνω σε λιμπρέτο που συνυπογράφει με τη Λένα Κιτσοπούλου. Η ATHENS VOICE ζήτησε από τους δύο ταλαντούχους δημιουργούς να μιλήσουν για τη «συνάντησή» τους με τον ανατρεπτικό λόγο του Μποστ και την ανάδειξη του καυστικού και πικρού του χιούμορ μέσα από τη μουσική και το τραγούδι.

Η «Μήδεια» εντάσσεται στον κύκλο της Λυρικής που ονομάστηκε Operettarestart. Πιστεύετε πραγματικά ότι μπορεί να γίνει επανεκκίνηση σε ένα μουσικό είδος που από τους περισσότερους θεωρείται παρωχημένο;

Νίκος Κυπουργός Όσοι φίλοι μουσικοί άκουσαν πρόβες από τη «Μήδεια», την ορίζουν διαφορετικά: «μουσική κωμωδία», «κωμική όπερα», «ελληνικό μιούζικαλ», ακόμα και «οπερέτα»... Ακόμα εγώ δεν την έχω ορίσει, και χαίρομαι γι' αυτό. Ευτυχώς στο μουσικό θέατρο οι όροι και τα όρια συγχέονται, και όχι μόνο σήμερα. Παρόλο που ο κύκλος ζωής της οπερέτας έχει κλείσει για ιστορικούς και κοινωνικούς λόγους, το είδος δεν έχει εξαντληθεί. Το ζητούμενο δεν είναι η αναβίωση της οπερέτας όπως την ξέραμε, αλλά μία επαναπροσέγγιση στη μουσική κωμωδία γενικά. Υπό την έννοια αυτή, ο τίτλος της σειράς «operettarestart» αποτυπώνει εύστοχα την ιδέα του Γιώργου Κουμεντάκη και θέλω εδώ να προσθέσω ότι έρχεται σε μια χρονική στιγμή που επιτέλους έχουμε μια άνθηση συνολικά του μουσικού θεάτρου στην Ελλάδα, με σκηνές που προορίζονται γι' αυτό και καλλιτέχνες που εκπαιδεύονται για το συγκεκριμένο είδος.

Λένα Κιτσοπούλου Εμένα προσωπικά δεν μου φαίνεται καθόλου παρωχημένο κανένα είδος τέχνης, καμία φόρμα, η οποία για κάποιον πολύ ουσιαστικό λόγο κατάφερε κάποτε να επιβληθεί και να δημιουργήσει ρεύμα. Δεν είναι παρωχημένο κάτι που είναι παλιό ή κλασικό. Δεν είναι παρωχημένος ο Παρθενώνας, δεν είναι παρωχημένα είδη η αρχαία τραγωδία, η όπερα, ο δεκαπεντασύλλαβος, ο Μπαχ, τα ρεμπέτικα, η οπερέτα. Υπάρχουν πολλά παρωχημένα σύγχρονα έργα, όπως και παρωχημένοι νέοι καλλιτέχνες και υπάρχουν πολλοί πρωτοπόροι καλλιτέχνες που έχουν πεθάνει εδώ και αιώνες και που είναι πολύ πιο μπροστά από το σήμερα. Παρακολουθώντας τις πρόβες της «Μήδειας», συνειδητοποιώ πόσο σουρεαλιστικό πράγμα είναι ένας άνθρωπος, εκεί που μιλάει, να αρχίζει να σου τραγουδάει. Φανταστείτε να το κάναμε αυτό στη ζωή μας...

Κύριε Κυπουργέ, τι σημαίνει για εσάς «γράφω οπερέτα»; Είναι ένα έργο a la manière de... που ακολουθεί δηλαδή ως προς το μουσικό ύφος τη δομή της κλασικής αθηναϊκής ή βιενέζικης οπερέτας ή ένα νέο μουσικό είδος, ενδεχομένως με στοιχεία σύγχρονου μιούζικαλ;

Ν.Κ. Πιο πολύ το δεύτερο. Δεν θα μπορούσε να είναι το πρώτο. Από την οπερέτα κρατάω μόνο την εναλλαγή ανάμεσα στα αδόμενα μέρη και την πρόζα (η οποία είναι αρκετά περιορισμένη), και βέβαια τον ανάλαφρο χαρακτήρα που μας δίνει ο Μποστ. Κυριαρχούν άριες, ντουέτα, χορωδιακά και ορχηστρικά μέρη. Τα οποία όμως, πλην εξαιρέσεων, δεν έχουν την αυτονομία που συναντάμε στη οπερέτα, επανέρχονται, παραλλάσσονται, συνδέονται μεταξύ τους υπόγεια ή φανερά και υπό αυτή την έννοια παραπέμπουν περισσότερο στην όπερα και το μιούζικαλ. Άλλωστε και η κλασική οπερέτα συνδύαζε αναφορές σε διαφορετικά είδη. Αυτή τη φορά λοιπόν δοκίμασα να φτιάξω μια «οπερέτα» à la manière de... Μποστ.

Εσείς, κυρία Κιτσιπούλου, είστε πολυπράγμων. Γράφετε, σκηνοθετείτε, τραγουδάτε, συμμετέχετε ως ηθοποιός, ως performer σε έργα δικά σας ή άλλων. Τώρα έπρεπε να διασκευάσετε σε λιμπρέτο ένα έργο με πολύ προσωπικό ύφος. Ο Μποστ έχει μια δολοφονική αθωότητα στον λόγο του. Ο δικός σας είναι πιο προκλητικός, πιο σκοτεινός. Αναζητήσατε σημεία σύγκλισης; Το χιούμορ ίσως;

Λ.Κ. Νιώθω μία βαθιά συγγένεια με τον Μποστ, όπως τη νιώθω με οτιδήποτε θαυμάζω. Στην περίπτωση της «Μήδειας» όλη η προσπάθεια και η χαρά ήταν να υπηρετήσουμε τη γλώσσα του Μποστ. Αλίμονο αν έπαιρνε κάποιος τον Μποστ για να τον αλλάξει. Εγώ δεν είχα καμία ανάγκη και διάθεση να γράψω ένα δικό μου έργο, ούτε

να αλλοιώσω στο παραμικρό ένα τόσο χαρακτηριστικό ύφος, όπως αυτό του Μποστ. Όλη μου η δημιουργικότητα και η δουλειά εδώ εστίασε στο πώς θα αναδειχθεί ο Μποστ. Αυτό σημαίνει ότι τον κατανοείς, τον αγαπάς και σε συγκινεί βαθιά.

Το κείμενο της «Μήδειας» είναι γραμμένο σε δεκαπεντασύλλαβο. Πόσο δυσκόλεψε –ή διευκόλυνε– τη διασκευή του σε λιμπρέτο αλλά και τη ρυθμικότητα στη μουσική σύνθεση;

Ν.Κ. Το να γράψεις λιμπρέτο σε δεκαπεντασύλλαβο δεν έχει τόσο μεγάλη δυσκολία, μας είναι οικείο και από τον «Ερωτόκριτο» και από τις μαντινάδες και πολλές φορές όλοι μας τον έχουμε χρησιμοποιήσει στην καθημερινότητά μας. Η δυσκολία ως προς το λιμπρέτο ήταν ακριβώς λόγω της οικειότητας να μην προδοθεί το ύφος του Μποστ μέσα από εύκολες λύσεις. Αλλά εδώ είχα και την πολύτιμη ματιά της Λένας, που τη γνωρίζω από τόσες συνεργασίες στο παρελθόν, και ο ένας συμπλήρωνε τον άλλο. Ως προς τη μουσική, η ιδέα του δεκαπεντασύλλαβου στην αρχή με τρόμαξε. Επειδή όμως πιστεύω ότι τα αυστηρά όρια σε κινητοποιούν και τελικά σε απελευθερώνουν, λειτούργησε ως μεγάλη πρόκληση. Καλείσαι να βρεις πολλούς διαφορετικούς τρόπους μελοποίησης των στίχων ώστε να μετατρέψεις τη φαινομενική μονοτονία σε ποικιλία. Κι έχεις ως οδηγό ένα κείμενο πλούσιο που και μόνο για να ακολουθήσεις την προσωδία και τους τονισμούς, σου γεννά συνεχώς καινούργιες ιδέες.

Λ.Κ. Προσωπικά έχω μεγάλη αγάπη στον δεκαπεντασύλλαβο. Έχω γράψει στο παρελθόν ένα ολόκληρο έργο σε δεκαπεντασύλλαβο, το «Αθανάσιος Διάκος - Η Επιστροφή» για το Φεστιβάλ Αθηνών. Ο περιορισμός του σου δίνει άπειρες ελευθερίες και σου ανοίγει πόρτες που δεν φαντάζεσαι. Είναι πιο ευφυής από εμάς ο δεκαπεντασύλλαβος. Η λέξη που αναγκαστικά επιλέγεις, επειδή είναι η μόνη που «ριμάρει», είναι πολλές φορές μία λέξη που, αν δεν είχες τον περιορισμό αυτόν, δεν θα την επέλεγες και ξαφνικά η αναγκαστική της παρουσία μέσα στη φράση γίνεται ποίηση, ή γίνεται χιούμορ, χωρίς εσύ να το έχεις προσπαθήσει ιδιαίτερα. Πολλές φορές με τον Νίκο λέμε κάτι σε δεκαπεντασύλλαβο και γελάμε λίγο μετά, γιατί δεν έχουμε προλάβει να σκεφτούμε τι είπαμε. Έχουμε απλώς κάνει μία αναγκαστική ρίμα. Φυσικά, μετά από αυτή την πρώτη αυθόρμητη δημιουργία, μπορείς όλο αυτό να το επεξεργαστείς, να το αλλάξεις, να ψάξεις κάτι λίγο καλύτερο και φυσικά και έγινε αυτή η δουλειά και φυσικά και χρειάστηκε κόπος και χρόνος για να καταλήξουμε στην καλύτερη εκδοχή.

Στη «Μήδεια» του Μποστ υπάρχουν πολλές σατιρικές αναφορές σε πολιτικά πρόσωπα και καταστάσεις των αρχών του '90, εποχή που γράφτηκε το έργο. Πώς τις αντιμετωπίσατε;

Ν.Κ. Εκείνες που θεωρούσαμε ότι δεν θα ήταν ίσως κατανοητές σήμερα, προτιμήσαμε να τις αφαιρέσουμε. Νομίζω ότι η «Μήδεια» του Μποστ έχει διαχρονικό χαρακτήρα και θα ήταν λάθος να της προσδώσουμε επιθεωρησιακό.

Λ.Κ. Αποφασίσαμε από κοινού και εξ αρχής να τις αφαιρέσουμε. Θελήσαμε να εστιάσουμε στην ουσία του Μποστ, στην ποίησή του, στο χιούμορ του, στην τρέλα του ρυθμού του, των εναλλαγών του. Το ότι έχουμε αφαιρέσει τις καθαρά πολιτικές του αναφορές, φυσικά δεν σημαίνει ότι το έργο δεν παραμένει πολιτικό. Όλη η Ελλάδα περνάει μέσα από κάθε σκηνή του Μποστ, ακόμα και αφαιρώντας την πολιτική επικαιρότητα. Δεν χρειάζεται να ασχολείσαι με τον Μητσοτάκη ή τον Τσίπρα για να μιλάς για πολιτική ή για να κάνεις πολιτικό θέατρο. Το αντίθετο, θα έλεγα. Ο κόσμος του Μποστ είναι πολύ πιο βαθύς και διαχρονικός από αυτού του είδους την επικαιρότητα, ή μάλλον, για να το πω διαφορετικά, είναι τόσο επίκαιρος και τόσο βαθιά ελληνικός, που δεν έχει ανάγκη από εφήμερα ριάλιτι.

Κύριε Κυπουργέ, αναφέρετε στο σημείωμά σας ότι στόχος σας ήταν η ανάδειξη του καυστικού και πικρού χιούμορ του Μποστ. Πώς μπορεί να γίνει αυτό μέσα από τη μουσική;

Ν.Κ. Τον Μποστ τον χαρακτηρίζει η λεπτή ειρωνεία, ένα ξαιρετικά ευφυές χιούμορ. Δούλεψα, λοιπόν, σε αυτή την κατεύθυνση, απλώς προσπάθησα να τον μεταφράσω στη γλώσσα της μουσικής. Ο Μποστ διαρκώς στήνει μια συνθήκη και μόλις σε βάλει μέσα σε αυτή, σου την ανατρέπει. Και μιας και θέλετε να μπείτε στην... κουζίνα, αυτό μπορεί να γίνει με πολλούς τρόπους. Παίρνω σαν παράδειγμα δύο ακραίους, αλλά υπάρχει και όλη η γκάμα ανάμεσά τους: μουσική «δραματική» σε αστείο κείμενο που τονίζει τον σκωπτικό χαρακτήρα του Μποστ, ή σκωπτική μουσική σε φαινομενικά δραματικούς στίχους. Το ύφος, οι ρυθμοί, η ενορχήστρωση, οι αναφορές στην τζαζ ή στην ηπειρώτικη μουσική ή στο γερμανικό καμπαρέ, είναι τα υλικά με τα οποία δούλεψα αυτούς τους διαφορετικούς τρόπους προσέγγισης του μποστικού πνεύματος. Αλλά και η χρήση στοιχείων της κλασικής όπερας μπορεί ενίοτε να εντείνει τον κωμικό χαρακτήρα. Ο Ιάσων ας πούμε τραγουδάει μία σοβαρή άρια πάνω στους στίχους «όπως γνωρίζεις, Μήδεια, δεν αγαπώ τα μύδια, άλλωστε πριν ετσίμπησα στιφάδο με κρεμμύδια»... A

27 & 28 Ιουνίου στην Αίθουσα Σταύρος Νιάρχος

Της ΛΕΝΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

www.athens voice.gr
Διαβάστε όλο το κείμενο στο site

Παρκάρει το αυτοκινητάκι της σε μια γωνιά και αρχίζουμε να τριγυρίζουμε στα στενά γύρω από την Ακρόπολη ψάχνοντας ένα ήσυχο μέρος να μιλήσουμε. Την παρακολουθώ πώς κινείται, άνετη, με τζιν, ψηλά τακούνια, λιτά ξανθά μαλλιά και ένα εγκάρδιο χαμόγελο. Είναι όμορφη αλλά στο μυαλό μου η ομορφιά της είναι ταυτισμένη με τη σκηνική της παρουσία. Στο Θέατρο Άττις, όταν εμφανίζεται στη σκηνή, η ομορφιά της δεν είναι κουκλίστικη, είναι μια άγρια λάμψη που έρχεται από κάποιο τόπο εσωτερικό. Μπορεί να είναι η δική της «μέθοδος» να μαγνητίζει το εκπαιδευμένο κοινό του Τερζόπουλου, να το γοητεύει ακαριαία. Ξέρω λίγα πράγματα για τη Σοφία Χιλλ. Είναι η ηθοποιός που αποτελεί «τον πυρήνα της δουλειάς» του σπουδαίου σκηνοθέτη και δάσκαλου, έχει μεγαλώσει στην επαρχία εδώ και εκεί, έχει πολλά αδέλφια, έχει ταξιδέψει αρκετά, έχει ένα παιδί και τώρα πια ζει μόνιμα στην Αθήνα. «Σκέφτεσαι τα παιδικά σου χρόνια;» είναι η πρώτη ερώτηση που μου έρχεται στο μυαλό, γιατί παρόλο που έχει ένα 14χρονο παιδί για κάποιο λόγο μοιάζει και η ίδια με παιδί. Ναι, αρκετά, λέει καθώς παραγγέλνει ένα πράσινο τσάι αρωματισμένο με μαστίχα.

Έχει εικόνα αυτό το παρελθόν; Διάφορες πόλεις της Ελλάδας ή την Αγγλία. Δεν ζούσαμε στην Αθήνα. Την αγαπώ όμως πολύ την Αθήνα, την αγάπησα από την πρώτη στιγμή. Που έζησα ως φοιτήτρια. Εξάλλου εδώ γεννήθηκα.

Με τι ασχολούνταν οι γονείς σου; Ο πατέρας μου είναι καθηγητής γλωσσολογίας στο πανεπιστήμιο. Όντας Άγγλος έχει ανακαλύψει κάποιες μεθόδους γρήγορης εκμάθησης αγγλικών. Είναι πολύ καλός στη δουλειά του.

Με τη μητέρα σου γνωρίστηκαν στην Ελλάδα; Στην Αθήνα. Ο πατέρας μου ήταν φιλέλλην. Είχε έρθει σχεδόν περπατώντας από την Αγγλία στην Ελλάδα, με κάτι τρένα, λεωφορεία, κάτι οτοστόπ. Ήταν η εποχή του οτοστόπ και οι Άγγλοι το συνηθίζουν, όταν τελειώσουν τις σπουδές τους, να πηγαίνουν στους τόπους που αγαπούν. Πέρασε από όλη την Ευρώπη, από τη Γερμανία για τον Γκαίτε, από την Ιταλία, αλλά έπρεπε να «προσκυνήσει» και στην Ελλάδα. Ήρθε θέλοντας να κάνει εθελοντισμό και του σύστησαν ένα γραφείο. Πήγε και είδε «Νίκη» από έξω –ήταν το όνομα της μητέρας μου– και φαντάσθηκε ότι θα είναι ένας κύριος, γιατί «Niki» στα αγγλικά είναι ανδρικό όνομα. Άνοιξε την πόρτα και έπαθε σοκ, ήταν πολύ όμορφη η μητέρα μου, μελαχρινή, τελείως Ελληνίδα. Αλλά και αυτός ήταν πολύ όμορφος, σαν τον Paul Newman. Ήταν εξωτικοί ο ένας για τον άλλο. Και από τότε έμειναν μαζί, αχώριστοι, και γύρισαν όλη την Ευρώπη. Έκαναν όλα αυτά τα παιδιά και παρόλο που χώρισαν, συνεχίζουν να έχουν μία σχέση δική τους πολύ γερή.

Πότε σκέφτηκες πρώτη φορά ότι θέλεις να γίνεις ηθοποιός; Ήμουν 15 ετών. Ζούσαμε στα Χανιά. Η Ελπίδα Μπραουδάκη είχε ένα θεατρικό εργαστήρι. Είχε κάνει διασκευή την «Τουραντό» σε παιδικό. Μου πρότεινε το ρόλο. Όταν τον διάβασα, δεν σκέφτηκα, το έκανα. Θυμάμαι, έρχονταν διάφοροι συμμαθητές μου στην παράσταση, κορόιδευαν, χαχάνιζαν, δεν με ένοιαζε. Εφηβεία! Μέχρι να τελειώσω το Λύκειο έπαιζα σε παραστάσεις. Τότε το θέατρο δεν με ενδιέφερε σοβαρά, ήθελα να κάνω αρχαιολογία ή να γίνω δασκάλα, διάφορα. Όταν τελείωσα το σχολείο πήγα στην Αγγλία, έκανα ένα χρόνο Κολλέγιο και πέρασα στο Manchester Polytechnic που τότε είχε σπουδαίο θεατρικό τμήμα, αλλά τελικά δεν έμεινα. Γύρισα στην Ελλάδα.

Η εμφάνιση έπαιξε ρόλο στην απόφασή σου; Πότε δεν είχα την αίσθηση ότι είμαι όμορφη, γιατί είχα τέσσερις αδερφές οι οποίες ήταν πανέμορφες. Εάν ήθελα, μπορούσα να κάνω την όμορφη, μπορούσα να το στηρίξω, αλλά δεν πίστευα πραγματικά ότι είμαι. Ήμουν όμως πολύ ατίθαση και ασυμβίβαστη, όχι άγρια, γιατί υπήρχε ηρεμία στην οικογένεια. Μετά, με τον μικρό (τον γιο μου) έστρωσα! *(γέλια)* Οι γονείς μου ποτέ δεν μου επέβαλαν τα δικά τους πιστεύω, αυτό τους το αναγνωρίζω. Είχα ελευθερία, δεν με περιόριζαν. Είχα και πιο μεγάλα αδέρφια και παρασυρόμουν. Από 12 ετών ξενυχτούσα στα πάρτι και το πρωί πήγαινα στο σχολείο. Δούλεψα από πολύ μικρή στο θέατρο, σε bar, τραγουδίστρια σε ρεμπετάδικα, σε ποντιακό κέντρο, μέχρι και σε μαγαζί στην Εθνική Οδό. Στο τελευταίο άντεξα ένα μήνα, έβγαιναν οι τραγουδιστές στην πίστα και μου έλεγαν, βγες κι εσύ, κουνήσου λίγο. Εγώ καθόμουν με την ορχήστρα!

Πώς ξεκίνησε η συνεργασία σας με τον Θεόδωρο Τερζόπουλο; Με βρήκε μέσω της Σχολής. Είχε μιλήσει με την Πάγια Βεάκη. Μου άρεσε πολύ η οντισιόν του, το ότι δεν είπε, κάνε μας τώρα τον ρόλο σου, είπε, ανέβα στη σκηνή, άνοιξε τα χέρια σου. Είδε τη φιγούρα, την ενέργεια, το εκτόπισμα που λέει κ ο ίδιος. Θυμάμαι ότι δεν ζορίστηκα, δεν ήταν εξέταση, όχι διανοητικά, απλά πράγματα. Μετά μου είπε, κάνε κάτι με τη φωνή σου, μίλα έτσι, πιο ψιθυριστά, πιο δυνατά. Λέει εντάξει, σκέφτηκα αυτό ήταν; Αυτή ήταν η οντισιόν; Μου άρεσε πολύ, έβλεπε άλλα πράγματα, και αυτό μου δημιούργησε μία ελευθερία αμέσως. Μια μέρα μου λέει θα κάνεις αντικατάσταση στον ρόλο της Ιούς. Έχεις τέσσερις ημέρες να μάθεις τον ρόλο. Σπκώθηκα να φύγω. Μου λέει, θα το κάνεις. Δεν ήθελα. Τελικά το έκανα, βούτηξα στα βαθιά. Ήταν ένα σοκ. Είπα «τώρα κάν' το». Όταν άκουγα να μου λένε πράγματα, έλεγα ποιος ξέρει τι βλέπουν, ίσως έβλεπαν πραγματικά κάτι πολύ ωμό, ένα κορίτσι 24 ετών σε πανικό.

Μπορείς να σκεφτείς τον εαυτό σου έξω από το Άττις; Αυτή η κατηγοριοποίηση «ηθοποιός του Άττις» σε ενοχλεί; Όχι, εάν με ενοχλούσε δεν θα ήμουν εκεί. Υπήρξε μία εποχή που το να είσαι ηθοποιός του Άττις, σήμαινε ότι παίζεις με ένα συγκεκριμένο στιλ. Με τον καιρό κατάλαβα ότι η ρίζα του θεάτρου είναι μία. Πέρα από στιλ φόρμες κ.λπ. Υπάρχουν ηθοποιοί που ενώ προέρχονται από άλλου είδους θέατρο θα ήθελαν να συνεργαστούν με τον Θόδωρο.

Ο Τερζόπουλος μου έχει πει, η Σοφία Χιλλ αποτελεί πυρήνα της δουλειάς μου. Πώς το αντιλαμβάνεσαι αυτό; Τελικά είναι μία πραγματικότητα. Κοιτώντας πίσω, ναι, με έναν τρόπο μεγαλώνουμε μαζί και αυτό μου δίνει χαρά, δεν με αγχώνει.

Το Άττις το αισθάνεσαι σαν σπίτι σου; Ναι, πια. Το καμαρίνι πριν την παράσταση είναι σαν το δωμάτιό μου. Όταν τελειώνει, όμως, μία παράσταση και μπαίνουν τα παιδιά που κάνουν τα μαθήματα, δεν είναι πια δικό μου. Με τον Τερζόπουλο αισθάνομαι ένα άλλο είδος οικειότητας, οι συναντήσεις μας γίνονται στη σκηνή, ό,τι είναι να πούμε το λέμε εκεί.

Έχεις σκεφθεί γιατί; Ίσως κρατώ μία απόσταση, επειδή πιστεύω ότι το χρειάζεται η δουλειά μας, το να μην είσαι και πολύ κολλητός με τον άλλον, γιατί μετά αρχίζουν παραχωρήσεις άλλου τύπου ή συμβιβασμοί, που καλό είναι να μην υπάρχουν στο θέατρο.

Η Μέθοδος του Τερζόπουλου είναι για σένα επώδυνη διαδικασία; Όχι ακριβώς. Η Μέθοδος είναι μία διαδικασία που ζυμώθηκα μαζί της. Όταν πρωτομπήκα στο Άττις δεν υπήρχε όλο αυτό που λέμε τώρα «Μέθοδος», που έχει γίνει βιβλίο. Αυτά διαμορφώθηκαν σιγά-σιγά με τον χρόνο. Άρα όλο αυτό είναι ζυμωμένο, δεν είναι ότι ξαφνικά ήρθα και είπα, αυτή είναι η μέθοδος Α, Β, Γ. Πιστεύω ότι υπάρχουν εμπνευσμένοι άνθρωποι, όπως ο Τερζόπουλος, αλλά και άλλοι σκηνοθέτες και δάσκαλοι, που προτείνουν έναν τρόπο, κάποια κλειδιά. Είναι πού ακουμπά ο καθένας και πώς μπορεί να τα αντιληφθεί και να τα εφαρμόσει. Εάν ταιριάζουν με αυτά που πιστεύει, εάν θα μπορέσει να τα δει, να τα πάρει και να τα εξελίξει. Η Μέθοδος δεν είναι πανάκεια, κάποια πράγματα που γίνονται και είναι ουσιαστικά, μπορεί να είναι επώδυνα. Γιατί η τεχνική της αποδόμησης, όπως και μία συζήτηση, μπορεί να είναι επώδυνη, όταν είναι επί της ουσίας. Οι σχέσεις οι ανθρώπινες, οι ουσιαστικές, είναι επώδυνες.

Έχει ψυχαναλυτική διάσταση η Μέθοδος; Σίγουρα έχει, όμως ο Θόδωρος προσπαθεί να εστιάζει στο τεχνικό μέρος, γιατί είναι άλλο η δραματοθεραπεία και άλλο το Θέατρο. Πρέπει να είσαι ψυχρός, όπως ο χειρουργός, δεν σηκώνει συναισθηματισμό. Να επιτρέπεις στο συναίσθημα να ελευθερώνεται αλλα χωρίς συναισθηματισμούς. Τώρα, στη διαδικασία της αποδόμησης κάποιος που προφανώς δεν έχει ξανασυναντηθεί με αυτό, μπορεί να περάσει από διάφορα στάδια, να σταθεί σε πιο προσωπικά πράγματα, είναι δελεαστικό διότι απελευθερώνεσαι, βλέπεις πράγματα σε σένα που δεν ήξερες και θες να ψυχαναλυθείς, αλλά δεν είναι το ζητούμενο αυτό.

Έχεις ψυχαναλυθεί ποτέ; Δεν έχω, αλλά είμαι πολύ θετική σε όλο αυτό και πιστεύω ότι και με ανθρώπους που αγαπάμε ή έχουμε μία σχέση πιο προσωπική μπορούμε να κάνουμε δουλειά, αλλά δεν το έχω κάνει ποτέ. Ίσως, ναι, κάποια στιγμή το κάνω.

Είσαι εξωστρεφής; Δεν ξέρω. Μικρή το παρατσούκλι μου ήταν «χαμογελάκι». Χαμογελούσα συνέχεια. Παλιά ο Τερζόπουλος μου έλεγε, δεν είναι μόνο η χαρά, και του έλεγα, είναι η χαρά. Το βασικό κίνητρο, πάντα, πιστεύω ότι πρέπει είναι η χαρά. Εάν δεν υπάρχει, κάτι δεν πηγαίνει καλά. Από την άλλη δείχνω εξωστρεφής αλλά δεν είμαι πολύ ανοιχτή μάλλον, απ' ό,τι μου έλεγαν στη Σχολή οι συμφοιτητές μου. Μου λένε, δεν σε γνωρίσαμε ποτέ, Σοφία, τελικά.

Κλαις; Κλαίω, είμαι πολύ ευσυγκίνητη, τελευταία ειδικά, μου θυμίζω τη μάνα μου! Μπορεί να συγκινηθώ με πράγματα πολύ εύκολα.

Όταν είσαι επάνω στη σκηνή σκέφτεσαι; Μπορεί να σκεφτείς κάτι τελείως άσχετο, συμβαίνει και αυτό, αλλά είναι δευτερόλεπτα, γιατί εάν χαθείς, έχεις φύγει. Ναι, είναι ένα παράξενο πράγμα, από τη μία έχεις το απόλυτο control, είσαι, όπως λέω, ο χειρουργός που είσαι εκεί και δεν αφήνεσαι στους πέντε ανέμους. Από την άλλη αυτό δίνει μία αίσθηση τρομερής ελευθερίας και πετάγματος. Είναι ένας συνδυασμός control και αφήματος, γιατί πρέπει και να αφεθείς. Έτσι ανοίγουν και κάποιες πόρτες, για τα ανερμήνευτα.

Η Μέθοδος προσιδιάζει σε μία ασκητική του θεάτρου, είναι έτσι (πια) και η ζωή σου; Η αλήθεια είναι ότι έγινε έτσι από τότε που γέννησα τον Άγγελο. Με το παιδί άλλαξε η ζωή μου, έγινε πιο ασκητική. Ίσως αυτό είναι και το κοινό με το Άττις που κάπως έχει ταιριάξει με τη ζωή μου, δεν βγαίνω, δεν πηγαίνω σε μπαράκια, δεν πίνω, δεν καπνίζω.

Έχεις ταξιδέψει πολύ, αλλά και με το Άττις και κάθε παράσταση είναι μία διαφορετική εμπειρία. Αυτό έχει αλλάξει τον τρόπο που βλέπεις τη ζωή; Έχουμε ταξιδέψει, όντως, πολύ. Δηλαδή και πριν μπω στο Άττις είχα ήδη ταξιδέψει πολύ. Μου άρεσε. Τα τελευταία χρόνια βέβαια με τον Άγγελο και ίσως μεγαλώνοντας, έχω κουραστεί ειδικά με τα πολύ μακρινά ταξίδια. Με το Άττις πάμε συχνά παντού, Κίνα, Ιαπωνία, Ινδία, όλη την Ευρώπη, Αμερική. Τα ταξίδια σε ανοίγουν, όπως και τα άλλα ταξίδια τα εσωτερικά.

Τελευταία ήσασταν στη Σαγκάη. Το κοινό εκεί είναι διαφορετικό; Έχουν έναν πολύ διαφορετικό τρόπο αντίληψης των πραγμάτων και μία συμπεριφορά πολύ διαφορετική από τη δική μας. Πάντα σκεφτόμουν, άραγε καταλαβαίνουν όπως εμείς; Ένα βράδυ περπατούσαμε μετά από μία παράσταση και μας σταμάτησαν κάτι νέοι και άρχισαν να σχολιάζουν την παράσταση. Μου έκανε εντύπωση που τους άρεσαν πολύ τα κείμενα, ο «Προμηθέας Δεσμώτης» του Αισχύλου, που είναι κείμενα δύσκολα στους υπέρτιτλους. Δεν συμβαίνει εύκολα αυτό, εκτός από τη Ρωσία που έχουν ένα πολύ υψηλό επίπεδο. Μας είπαν ότι είναι πολύ βαθιά, σπουδαία κείμενα, πολύ δυνατά, ότι τους θύμισαν κάποια δικά τους κείμενα. Μία κοπελίτσα, πολύ νέα, είχε ψάξει και είχε βρει για τον Σοφοκλή και τον Ευριπίδη – και είχε ήδη παραγγείλει κάποιες τραγωδίες για να ξεκινήσει να τις διαβάζει. Έκανε μάλιστα ένα πολύ ωραίο σχόλιο, «συνήθως», είπε, «όταν βλέπουμε από τη Δύση παραστάσεις, οι ηθοποιοί έχουν πολύ καλή επαφή με το κοινό, με εμάς, εσείς είχατε και μία επαφή με τον Θεό σε αυτό το έργο. Αυτό το έχουμε κι εμείς στο δικό μας θέατρο, υπάρχει ο ηθοποιός που είναι και με τον Θεό και με το κοινό». Αυτό μου άλλαξε αρκετά την ιδέα που είχα για τους Κινέζους, έχουν σύνδεση με τις ρίζες τους ακόμα, παρότι τους βλέπεις όλους με κολλημένους με την τεχνολογία, περπατούν με ένα κινητό στο χέρι… Από τότε παρατήρησα ότι οι Κινέζοι τουρίστες στην Ελλάδα γεμίζουν τα μουσεία, ενώ οι Άγγλοι γεμίζουν τις καφετέριες. Μου είπαν και στην Απτέρα, που δουλεύω τώρα, ότι έχει πάρα πολλούς Κινέζους και στα μουσεία και στους χώρους τους.

Στο αρχαίο θέατρο της Απτέρας στην Κρήτη ετοιμάζεις μόνη σου την παράσταση «Αποχωρισμοί» στις 29 και 30 Ιουνίου, Σάββατο και Κυριακή βράδυ. Θα είναι η πρώτη φορά που θα ακουστεί λόγος σε αυτό το θέατρο; Το θέατρο είναι τόσο παρθένο που πραγματικά πατάς εκεί και αισθάνεσαι την ενέργεια που σου δίνει. Είναι ένας πολύ σπουδαίος τόπος, δυνατός και πολύ φιλικός προς τους ανθρώπους, όπως είναι και το θέατρο των Δελφών που παίξαμε πέρυσι. Λόγω της τραγωδίας έχουμε παίξει σε πολλά θέατρα σε όλη τη λεκάνη της μεσογείου. Τα θέατρα της Απτέρας και των Δελφών ξεχωρίζουν. Η παράσταση έχει να κάνει με τον αποχωρισμό, είναι κομμάτια από αρχαίες τραγωδίες. Βρέθηκε στις ανασκαφές στην Απτέρα ένα επίγραμμα του 3ου αιώνα π.Χ., που έχει να κάνει με τον αποχωρισμό. Ο Νείκων, ένας νέος άνδρας χάνει την γυναίκα του –Συμφέρουσσα– στα 30 της χρόνια. Στο επίγραμμα που ο ίδιος γράφει στον τάφο της μιλάει αρχικά σαν Συμφέρουσσα και μετά σαν Νείκων. Ο ίδιος ο ποιητής δηλαδή κάνει και τα δύο πρόσωπα. Αυτό είναι κάτι που συναντάμε πολύ σπάνια σε ταφικό επίγραμμα. Κλείνει με τη φράση του άντρα της για τη νεκρή, «απλά σαν άνεμος πέταξε».

Και μετά; Μετά, τον Αύγουστο ξεκινάμε πάλι περιοδείες. Θα πάμε στην Ιαπωνία με τις «Τρωάδες» τον Αύγουστο, μετά στην Κίνα, τον Νοέμβριο θα πάμε στην Αγία Πετρούπολη με το «Alarme», το «Encore» και το «Amor» και δεν θυμάμαι πού αλλού. A

www.athens voice.gr
Διαβάστε όλο το κείμενο στο site

ΜΕ ΤΗ ΜΕΘΟΔΟ ΤΗΣ ΣΟΦΙΑ ΧΙΛΔ

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Φωτό ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗΣ

Για την πλατφόρμα Young Greek Classics, το πρόγραμμα των συναυλιών αλλά και τη συμβολή του Φεστιβάλ στο να φέρει σε επαφή το ελληνικό κοινό με τη σύγχρονη δημιουργία στο πεδίο της κλασικής μουσικής, τα εξηγεί πολύ ωραία ο επιμελητής του πρότζεκτ και πιανίστας Διονύσης Μαλλούχος. Το μόνο που θα ήθελα να προσθέσω είναι η μεγάλη μου χαρά να γνωρίσω 4 λαμπερούς, διακεκριμένους Έλληνες τσελίστες, διανοούμενους, υπερδραστήριους και με ξεχωριστή πορεία στην Ελλάδα και το εξωτερικό, που με όσα μου είπαν και με τις ερμηνείες τους με μύησαν στον μαγικό κόσμο του τσέλου, ενός μοναδικού οργάνου που έχει την τιμητική του στο πρόγραμμα του Φεστιβάλ. Από τον Μπαχ στη σύγχρονη δημιουργία, οι Young Greek Classics έχουν μια ειλικρινή σχέση πάθους με τη μουσική και μας εμπνέουν!

Το Φεστιβάλ Αθηνών, στη γραμμή που χάραξε ο διευθυντής του Βαγγέλης Θεοδωρόπουλος, επιστρέφει σε μια μακρά παράδοση σπουδαίων μουσικών μετακλήσεων (με κέντρο το Ηρώδειο), εξασφαλίζοντας λαμπερά ονόματα μαέστρων, ορχηστρών και σολίστ διεθνούς βεληνεκούς. Ταυτόχρονα, διατήρησε τον εξωστρεφή του χαρακτήρα (και στο μουσικό κομμάτι), με το Άνοιγμα στην Πόλη. Ως μέρος της συνολικής αυτής πολιτικής και παράλληλα με τις μεγάλες παραγωγές του Ηρωδείου, παρουσιάζεται για 2η χρονιά η πλατφόρμα Young Greek Classics, που έχει ως στόχο να συστήσει στο κοινό νέους σολίστ που έχουν ήδη ξεχωρίσει και διακριθεί, σε έναν εμβληματικό για την Αθήνα χώρο, την Αίθουσα Συναυλιών «Άρης Γαρουφαλής» του Ωδείου Αθηνών, του πιο παλιού (ιδρύθηκε το 1871) και ιδιαίτερα σημαντικού μουσικού εκπαιδευτικού ιδρύματος της χώρας μας. Αρχή έγινε πέρυσι με 4 συναυλίες στις οποίες μετείχαν 26 σολίστ και οι οποίοι παρουσίασαν έργα του Claude Debussy σε ένα ειδικό αφιέρωμα του Φεστιβάλ Αθηνών για τα 100 χρόνια από το θάνατο του πρωτοπόρου γάλλου συνθέτη.

Φέτος, με αφορμή και έμπνευση από την παρουσία στο Ηρώδειο (30/6) του σπουδαίου σολίστ βιολοντσέλου Yo-Yo Ma, που θα παρουσιάσει και τις 6 Σουίτες του J.S.Bach για τσέλο ασυνόδευτο, ενός μουσικού που αποτελεί για πολλούς από μάς παράδειγμα στάσης, συμπεριφοράς, ανθρωπισμού, καλλιτεχνικής σκέψης και στάσης, η πλατφόρμα Young Greek Classics παρουσιάζει 4 διακεκριμένους νέους σολίστ βιολοντσέλου σε 3 συναυλίες (1, 3 & 4 Ιουλίου), με γενική είσοδο 5 ευρώ.
Η Χριστίνα Μπαζίλη, 25 μόλις χρόνων, με ιδιαίτερες διακρίσεις και εμφανίσεις στο ενεργητικό της, έρχεται από τη Βιέννη όπου γεννήθηκε, μεγάλωσε, σπούδασε και δραστηριοποιείται (1/7), ο Μιχάλης Χόιπελ με διεθνή και πολλαπλή μουσική παρουσία και ταυτότητα σε πολλά επίπεδα από μικρή ηλικία, ο Φερνάντο Νίνα με αναζητήσεις μέσα και έξω από τα όρια του κλασικού (3/7) και ο Αλέξης Καραϊσκάκης - Νάστος, με ιδιαίτερη προσφορά (και) στη μουσική δωματίου(4/7), θα παρουσιάσουν μεγάλη παλέτα από το ρεπερτόριο του βιολοντσέλου. Θα ακουστούν σημαντικά έργα μουσικής δωματίου του 19ου αιώνα (Beethoven, Schumann, Brahms, κ.α.), έργα της ισχυρής παράδοσης του 20ού αιώνα (Προκόφιεφ, Σοστακόβιτς, Κασσαντό, Λίγκετι, Βέμπερν, κ.α.), μέχρι έργα σύγχρονων Ελλήνων και ξένων συνθετών (κάποια αφιερωμένα στον Yo-Yo Ma). Μαζί τους πολύτιμοι συνοδοιπόροι και συνεργάτες, οι διακεκριμένοι νέοι πιανίστες Αλεξία Μουζά (πολυβραβευμένη ήδη και με εντυπωσιακή μουσική παρουσία εντός και εκτός συνόρων (1/7) και Θοδωρής Ιωσηφίδης (σολίστ με πολυσχιδή δραστηριότητα (4/7), και ο ξεχωριστός ντράμερ Ντάνιελ Παλαιοδήμος που έρχεται με δύναμη... από το Λονδίνο (3/7)!

-Διονύσης Μαλλούχος, *καλλιτεχνική επιμέλεια της πλατφόρμας Young Greek Classics*

Το Φεστιβάλ Αθηνών μας συστήνει 4 νέους λαμπερούς διακεκριμένους Έλληνες τσελίστες, που μας μυούν στον κόσμο του τσέλου

Φερνάντο Νίνα

Πες μας λίγα λόγια για σένα... Υπερκινητικός, ενθουσιώδης, cello nerd. Μου αρέσει να περπατώ άπειρες ώρες και ακούω ήχους και μουσικά μοτίβα στο μυαλό μου οποιαδήποτε ώρα και στιγμή στον ύπνο και στον ξύπνιο μου.
Γιατί τσέλο; Sound attraction. Με εξιτάρει ο ήχος και οι δυνατότητες του τσέλο. Είναι από τα πιο σημαντικά πράγματα στη ζωή μου, είναι η φωνή μου, ο δικός μου δίαυλος επικοινωνίας και έκφρασης. Η διέξοδος και ο παρακινητικός παράγοντας για κάθε τι, μου δίνει έναν ιερό σκοπό να υπάρχω και με πρεμεί όταν η ζωή φέρνει τρικυμίες. Με αυτό έμαθα να αντιμετωπίζω τους φόβους μου, να διεκδικώ τα όνειρά μου και να μην παραδίδω τα όπλα στα δύσκολα. Όλα ξεκίνησαν όταν ήμουν περίπου 3 χρονών. Είδα τον πατέρα μου να παίζει στο σπίτι του παππού μια μέρα, μου άρεσε πολύ το σχήμα του οργάνου και στο μυαλό μου επικρατούσε μια σύγχυση, νόμιζα ότι ο ήχος είναι μπουρμπουλήθρες και ότι όταν ο πατέρας μου θα έπαιζε, θα ξεπηδούν αυτές από τις f σχισμές του τσέλου. Κλικ!
Αγαπάς την κλασική μουσική, αλλά ο κόσμος σου είναι η urban αισθητική και η τέχνη του δρόμου; Αγαπώ το τσέλο και τη μουσική. Δεν μπορώ να ορίσω αυτό που κάνω ως κάτι συγκεκριμένο. Μου αρέσει να σκέφτομαι ότι είμαι ένας άνθρωπος ο οποίος δημιουργεί και επικοινωνεί μέσω του τσέλο. Η φύση μου είναι πιο εναλλακτική, η παιδεία που δέχθηκα ήταν πιο κλασική. Έμαθα να κρατώ τα εργαλεία που διδάχθηκα και να τα χειρίζομαι προς όφελος κάθε καινούριας ιδέας που τρυπώνει στο μυαλό μου. Επειδή είμαι παιδί της πόλης αντλώ απο τις επιρροές μου.
Σου αρέσει ο Yo-Yo Ma; Εάν με ρωτούσες ποιος είναι ο cello hero, θα ερχόταν στο μυαλό μου ο Yo Yo Ma. Οι επιρροές μου δεν είναι κλασικές ούτε η κλασική μουσική ως είδος ήταν παρακινητικός παράγοντας στο να παίξω τσέλο. Οι αψεγάδιαστες ερμηνείες, η τελειομανία, μου είναι ξένα, δεν με συγκινούν. Αγαπώ τον Yo Yo Ma πάνω από όλα επειδή δηλώνει άνθρωπος και μετά τσελίστας και η αγάπη του για τον άνθρωπο, τον πολιτισμό και τον κόσμο, όπως και οι ηθικές του αξίες, είναι απίστευτα κίνητρα και έμπνευση για να δημιουργεί κανείς, να αγαπήσει τον κόσμο, να τον νιώσει κοινό μας σπίτι. Όταν τον ακούω να μιλάει, αισθάνομαι ζεστασιά και αγάπη. Με συγκινεί. Είναι ένας πολύ ωραίος και ερωτεύσιμος άνθρωπος.

Μιχάλης Χόιπελ

Πες μας λίγα λόγια για σένα... Γεννήθηκα στην Αθήνα και έφυγα στα 17 μου για τη Γερμανία για να σπουδάσω μουσική. Μου αρέσει εξίσου να ερμηνεύω κλασική, σύγχρονη και παραδοσιακή μουσική, να αυτοσχεδιάζω, να γράφω άρθρα, να κάνω ομιλίες και παρουσιάσεις για μικρούς και μεγάλους, να αναζητώ νέους τρόπους έκφρασης μέσα από την τέχνη μου. Έτσι παλεύω με τους ήχους και τις ιδέες πίσω από τους ήχους, οπλισμένος με 4 χορδές, 5 δάχτυλα και ένα δοξάρι.
Γιατί τσέλο; Όταν ήμουν παιδί η μητέρα μου μού χάρισε ένα βιβλίο για τα όργανα της ορχήστρας που συνοδευόταν από μια κασέτα με ηχητικά παραδείγματα για κάθε όργανο. Για το βιολοντσέλο στο βιβλίο υπήρχε μια ζωγραφιά μιας τίγρης σε μπλε φόντο και από την κασέτα άκουσα για πρώτη φορά το πρελούδιο της 6ης σουίτας του Bach. Ερωτεύτηκα τον ήχο του τσέλου και τις σουίτες του Bach. Η μητέρα μου δεν θεώρησε αρχικά την επιθυμία σοβαρή, αλλά μετά από 6 μήνες επιμονής, και αφού κατασκεύασα από ένα κομμάτι ξύλο και μερικά λαστιχάκια ένα πρόχειρο προσομοίωμα βιολοντσέλου, κατάφερα να την πείσω. Έτσι ξεκίνησε η σχέση μου με τις 6 Σουίτες του Bach, οι οποίες έχουν υπάρξει μια σταθερή συνιστώσα στη μελέτη μου από τότε που έπαιξα την 1η, όταν ήμουν 14.
Τι σημαίνει για σένα ο χαρακτηρισμός «ένας από τους σημαντικότερους Έλληνες τσελίστες της νέας γενιάς»; Η χαρά του καλλιτέχνη έγκειται στη συνεχή προσπάθεια να γίνει καλύτερος, μέσα από την καθημερινή μελέτη και τις θυσίες για την τέχνη του. Η αναγνώριση είναι πάντα ευπρόσδεκτη, αλλά όχι αυτοσκοπός. Χαίρομαι που ανήκω σε μια γενιά Ελλήνων μουσικών που έχει να επιδείξει πολλούς νέους που διαπρέπουν στην Ελλάδα και το εξωτερικό.
Τι θα πρότεινες σε κάποιον για να γνωρίσει το τσέλο; Να έρθει στη συναυλία μας μαζί με τον Φερνάντο Νίνα στις 3 Ιουλίου στο Ωδείο Αθηνών, γιατί το πρόγραμμα που θα παρουσιάσουμε καλύπτει μεγάλο φάσμα του ρεπερτορίου. Από τις παραδοσιακές μελωδίες της Κρητικής Σουίτας της Έφης Μαρκουλάκη ως τα πιο crossover rock και pop στοιχεία του προγράμματος που έχει προετοιμάσει ο Φερνάντο. Σίγουρα να βρει κάτι που να τον γοητεύσει και να τον παροτρύνει να αναζητήσει περισσότερα ακούσματα στο μέλλον.

Χριστίνα Μπαζίλη

Πες μας λίγα λόγια για σένα... Γεννήθηκα στη Βιέννη σε μια ελληνική μουσική οικογένεια. Παίζω τσέλο απο έξι χρονών, εκτός από την Αυστρία σπούδασα στην Ελβετία και την Αμερική με τους Antonio Meneses και Ralph Kirshbaum. Μου αρέσει πολύ ο χορός, η λογοτεχνία, το θέατρο και η θάλασσα η οποία μου λείπει πολύ στη Βιέννη.
Γιατί τσέλο; Οι γονείς μου είναι πιανίστες, από μωρό μεγάλωσα με κλασική μουσική. Άρχισα με βιολί και πιάνο, γρήγορα όμως με γοήτευσε ο βαθύς ήχος του τσέλου. Τώρα πια είναι αχώριστος σύντροφος.
Μόλις 25 χρονών και γράφουν για σένα: «Δεξιοτεχνία, εκφραστική δύναμη, ωριμότητα στην ερμηνεία, βαθιά γνώση και κατανόηση της παρτιτούρας». Για μένα η ηλικία δεν παίζει τόσο σπουδαίο ρόλο. Καλλιτέχνης είσαι απο παιδί. Με τα χρόνια έρχεται η ωριμότητα, η βαθύτερη γνώση και η συνεχής εξέλιξη της ερμηνείας.
Πόσο διαφορετικές ευκαιρίες αντιμετωπίζει ένας νέος άνθρωπος να ασχοληθεί με τη μουσική σε μια χώρα της κεντρικής Ευρώπης σε σχέση με την Ελλάδα; Βρίσκω μεγάλη τη μουσική εξέλιξη στην Ελλάδα τόσο στην προσφορά όσο και στην πρόσβαση. Για ένα παιδί είναι σημαντική η υποστήριξη πρώτα απο τους γονείς και μετά στα πλαίσια της υποχρεωτικής εκπαίδευσης. Η σχετική έλλειψη της μουσικής στην ανωτάτη παιδεία είναι στην Ελλάδα ένα πρόβλημα. Παρ' όλ' αυτά υπάρχουν εξαιρετικοί Έλληνες καλλιτέχνες, διάσημοι η όχι.
Τι σημαίνει για σένα να συμμετέχεις στο πλαίσιο του Φεστιβάλ Αθηνών στο πλαίσιο του Young Greek Classics; Πάντα χαίρομαι πολύ να παίζω στην Ελλάδα. Είναι σημαντικό που υπάρχει το Young Greek Classics στα πλαίσια του Φεστιβάλ Αθηνών σαν σκηνή παρουσίασης νέων Ελλήνων καλλιτεχνών.
Έχετε παίξει ξανά με την Αλεξία Μουζά; Πώς σου φαίνεται αυτή η συνεργασία; Η Αλεξία είναι μία απο τους πιο ενδιαφέροντες πιανίστες στον ελληνικό χώρο και όχι μόνο. Εδώ και αρκετό χρόνο είμαστε σε επαφή, αλλά αυτή είναι η πρώτη μας συνεργασία. Η ευαισθησία στον ήχο, η ευελιξία του διαλόγου και η αναζήτηση μιας ζωντανής ερμηνείας είναι για μας πρωτεύοντα στοιχεία της δουλειάς μας.

Αλέξης Καραϊσκάκης - Νάστος

Πες μας λίγα λόγια για σένα... Γεννήθηκα στην Αθήνα, είμαι 31, έχω ζήσει 10 χρόνια στην Ελβετία, τη Γερμανία και τη Γαλλία, γύρισα στην Ελλάδα το 2014, παίζω βιολοντσέλο, μου αρέσει πολύ να μαγειρεύω και να κάνω windsurf!
Γιατί τσέλο; Το ζήτησα σε μία ηλικία που κάθε τι το καινούριο ενθουσιάζει τα παιδιά! Πλέον το βιολοντσέλο είναι το σημαντικότερο κομμάτι της ζωής μου (μετά από τη γυναίκα μου!), εδώ και 25 χρόνια σύντροφος ζωής.
Διαβάζω για σένα: «Παίζει με την ίδια άνεση και ενθουσιασμό τόσο μπαρόκ όσο και μοντέρνο τσέλο, με το ρεπερτόριο του να εκτείνεται από την πρώιμη μπαρόκ μέχρι και τη σύγχρονη μουσική δημιουργία». Μου αρέσουν όλοι οι τύποι μουσικής που έχουν γραφτεί για το βιολοντσέλο και προσπαθώ να τους υπηρετώ με όσα μέσα διαθέτω. Έτσι χρησιμοποιώ το μπαρόκ και το κλασικό βιολοντσέλο με εντέρινες χορδές μέχρι και το ύστερο κλασικό ρεπερτόριο και το μοντέρνο βιολοντσέλο μου για τα υπόλοιπα.
Διακεκριμένος ερμηνευτής τσέλου, αλλά και καλλιτεχνικός διευθυντής στο Samos Young Artists Festival... Η διεύθυνση ενός φεστιβάλ είναι ένας καταπληκτικός τρόπος να αφήνεις ένα αισθητικό αποτύπωμα, αλλά και να εκφράζεις εμπράκτως την ηθική διάσταση της τέχνη που υπηρετείς. Είμαι εξαιρετικά περήφανος που αυτές μας οι προσπάθειες επιβραβεύθηκαν από την Ένωση Κριτικών Μουσικής και Θεάτρου, που μας τίμησε με το βραβείο του καλύτερου πολιτιστικού θεσμού της περιφέρειας στην Ελλάδα.
Τι σημαίνει «δραστηριοποιούμαι για την ανάδειξη της μουσικής δωματίου στην Ελλάδα» για ένα ιδρυτικό μέλος του τρίο el Greco; Πως προσπαθώ να παίζω όσο πιο πολλές συναυλίες μουσικής δωματίου και να προσελκύω κόσμο σε μία φαινομενικά συντηρητική συναυλιακή επιλογή. Να πείσω ένα κοινό να έρθει να ακούσει ένα τρίο του Σούμπερτ όχι επειδή παίζει ο τάδε ή ο δείνα, αλλά επειδή με ενδιαφέρει να ακούσω μια όμορφη παρτιτούρα. Σε επίπεδο παραγωγής να πείσω τους φορείς πως μία συναυλία μουσικής δωματίου είναι οικονομικότερη μίας συμφωνικής συναυλίας και το ίδιο συναρπαστική. Τέλος, πως αναπτύσσω ιδιαίτερη σχέση με τους συνεργάτες μου, Φαίδωνα Μηλιάδη και Θοδωρή Ιωσηφίδη, ώστε να να αντέξουμε ως σχήμα στις δυσχερείς για τη μουσική εποχές που ζούμε.

Της **ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΓΚΡΟΥΣ**

www.athens voice.gr
Διαβάστε ολόκληρες τις συνεντεύξεις

Χριστίνα Μπαζίλη

Μιχάλης Χόιπελ

Αλέξης Καραϊσκάκης - Νάστος

NG
e
SSICS

Φερνάντο Νίνα

Η Pfizer Hellas στηρίζει την «Ομάδα Αιγαίου»

Δωρεά εμβολίων για την πρόληψη της πνευμονιοκοκκικής νόσου σε κατοίκους μικρών και ακριτικών νησιών

Η Pfizer Hellas, στηρίζοντας για ακόμα μια χρονιά τις δράσεις της «Ομάδας Αιγαίου» για την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής των κατοίκων μικρών και ακριτικών νησιών στην Ελλάδα, δώρισε 250 εμβόλια για την υλοποίηση προγράμματος δωρεάν εμβολιασμού κατά της πνευμονιοκοκκικής νόσου, στο πλαίσιο του 25ου Διάπλου Αιγαίου Πελάγους. «Η Ομάδα Αιγαίου δραστηριοποιείται τα τελευταία 25 χρόνια στα μικρά και ακριτικά νησιά του Αιγαίου προσφέροντας, σε εθελοντική πάντοτε βάση, υπηρεσίες υγείας, παιδείας, πολιτισμού και υποδομών. Η πολύχρονη παρουσία μας δίπλα στους ανθρώπους των νησιών αυτών, μας επιτρέπει να αντιλαμβανόμαστε άμεσα τις ανάγκες τους, που αφορούν κυρίως στην έλλειψη ιατροφαρμακευτικών υπηρεσιών. Μία από τις πλέον βασικές υπηρεσίες, στις οποίες έχουν δυσκολίες πρόσβασης οι κάτοικοι αυτών των νησιών, είναι η προστασία μέσω εμβολιασμού των ενηλίκων –ιδιαίτερα ατόμων μεγαλύτερης ηλικίας– αλλά και άλλων ευαίσθητων ομάδων που υποφέρουν από χρόνια νοσήματα. Οι δυσκολίες αυτές μπορούν να αποδοθούν τόσο στην περιορισμένη συγκοινωνία με τα αστικά κέντρα όσο και από την έλλειψη επαρκούς ενημέρωσης», δήλωσε ο **πρόεδρος της Ομάδας Αιγαίου, Απόστολος Μπιλίρης.** Πρόσθεσε, επίσης, ότι «τα τελευταία χρόνια, σε συνεργασία με τη Pfizer Hellas, έχουμε υλοποιήσει μια σειρά από ιδιαίτερα επιτυχημένες αλλά συνάμα απαιτητικές δράσεις, που έχουν αποφέρει ουσιαστικά οφέλη για τους κατοίκους των Αιγαιοπελαγίτικων νησιών και έχουν συμβάλει στην πρόληψη και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής τους. Κορωνίδα αυτών των ενεργειών, αποτελούν για εμάς τα προγράμματα δωρεάν εμβολιασμού των κατοίκων κατά της πνευμονιοκοκκικής πνευμονίας, μιας απειλητικής για τη ζωή λοίμωξης του κατώτερου αναπνευστικού συστήματος, που προσβάλλει παιδιά και ενήλικες».

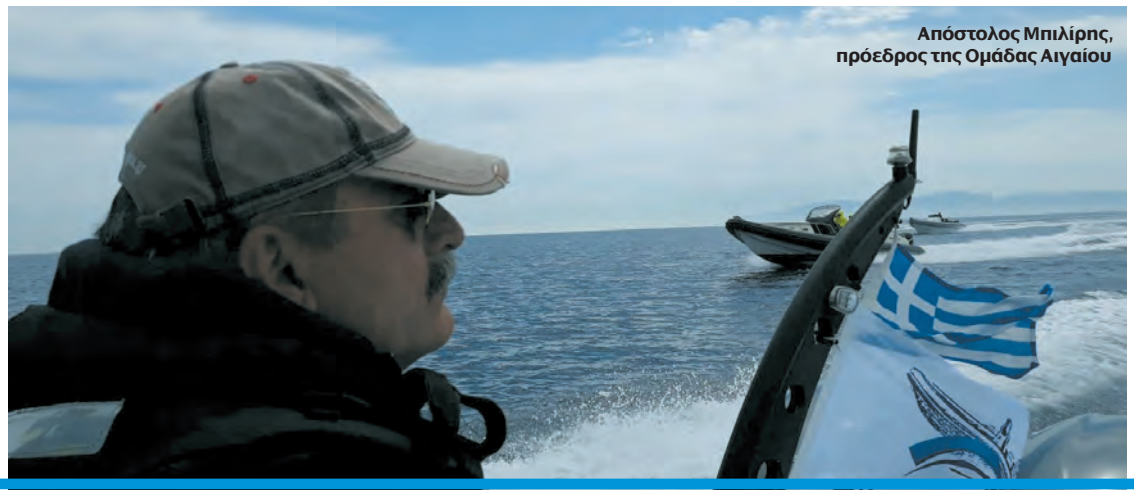
Τα εμβόλια, τα οποία παραδόθηκαν πριν την έναρξη του Διάπλου από εκπροσώπους της φαρμακευτικής εταιρείας, μεταφέρθηκαν από τα μέλη της «Ομάδας Αιγαίου» στους Φούρνους, τη Θύμαινα, τη Δονούσα, την Αμοργό και το Κουφονήσι. Σύμφωνα με τις ενδείξεις του προϊόντος και τις συστάσεις του Εθνικού Προγράμματος Εμβολιασμού και αφού ελήφθησαν όλες οι προβλεπόμενες εγκρίσεις, χρησιμοποιήθηκαν από το αρμόδιο ιατρικό προσωπικό για τον εμβολιασμό ενηλίκων –ιδιαίτερα μεγαλύτερης ηλικίας–, αλλά και για τις ομάδες υψηλού κινδύνου για την εκδήλωση της πνευμονιοκοκκικής νόσου, όπως τα άτομα με χρόνιες παθήσεις (σακχαρώδη διαβήτη, καρδιαγγειακά νοσήματα, χρόνια αναπνευστική πνευμονοπάθεια, άσθμα, ρευματοπάθειες, καρκίνο κ.ά.).

Τα δωρεάν προγράμματα εμβολιασμού των κατοίκων, με τη συμβολή της Pfizer, κατά της πνευμονιοκοκκικής πνευμονίας που προσβάλλει παιδιά και ενήλικες, αποτελούν την κορωνίδα των ενεργειών της Ομάδας Αιγαίου

Εταιρική Κοινωνική Ευθύνη

Αξίζει να σημειωθεί ότι η Pfizer Hellas, παράλληλα με τη συνεργασία της με την «Ομάδα Αιγαίου», στο πλαίσιο της οποίας έχουν πραγματοποιηθεί περισσότεροι από 1.500 δωρεάν εμβολιασμοί συνανθρώπων μας την τελευταία πενταετία, στηρίζει ενεργά το έργο και άλλων φορέων, που αποτελούν συμμάχους τοπικών κοινωνιών αλλά και ευαίσθητων ομάδων, όπως οι πρόσφυγες και τα παιδιά. Ειδικότερα, από το 2012 η εταιρεία έχει διαθέσει μέσω δωρεών, συνολικά σχεδόν 3.500 εμβόλια σε πρωτοβουλίες φορέων, μεταξύ άλλων του σωματείου «Φίλοι Κοινωνικής Παιδιατρικής-Ιατρικής, Ανοιχτή Αγκαλιά», του «Ιατρείου Κοινωνικής Αποστολής», της ΜΚΟ «Γιατροί του Κόσμου» και του προγράμματος «Υγεία για Όλους».

Η Βάσω Καραμάνου, μέλος της ηγετικής ομάδας της Pfizer Hellas και επικεφαλής της Ομάδας Εταιρικής Κοινωνικής Ευθύνης της εταιρείας, δήλωσε σχετικά:
«Φορείς όπως η "Ομάδα Αιγαίου" που υπηρετούν τα ιδεώδη του εθελοντισμού, της συμμετοχής και της κοινωνικής προσφοράς, αποτελούν πολύτιμους συμμάχους της Pfizer Hellas στην προαγωγή της υγείας των συνανθρώπων μας, με βασικό πυλώνα την πρόληψη νοσημάτων μέσω του εμβολιασμού. Για τον λόγο αυτό, θα συνεχίσουμε να στηρίζουμε αξιόλογες πρωτοβουλίες που έχουν απώτερο στόχο τη διασφάλιση της ποιότητας ζωής των ανθρώπων».

Απόστολος Μπιλίρης, πρόεδρος της Ομάδας Αιγαίου

Style

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

ΙΔΡΩΣΑΜΕ ΝΑ ΤΑ ΒΡΟΥΜΕ ΑΛΛΑ...

Το καλοκαίρι ιδρώνουμε πολύ περισσότερο και το αποσμητικό γίνεται αναπόσπαστο αξεσουάρ στην τσάντα. Τι χρειάζεσαι όμως από το αποσμητικό σου; Να σε προστατεύει από τον ιδρώτα, να έχει απαλό διακριτικό άρωμα και να κρατάει όλη μέρα. Το τελευταίο που χρειάζεσαι όμως είναι να αφήνει λεκέδες στα ρούχα σου. Η απάντηση σε αυτό είναι η νέα σειρά **Noxzema Invisible**. Η αντι-ιδρωτική τους προστασία διαρκεί έως 48 ώρες και η τεχνολογία Clear Protect εγγυάται ότι δεν θα έχουμε άσπρες στάμπες στα μαύρα ρούχα ή κίτρινους λεκέδες στα λευκά ρούχα. Πόσο καλύτερο να γίνει;

SWATCH
Ρολόι Big Bold Bape The World, από τη σειρά Swatch x Bape

PRAKTIKER
Ξύλινο διακοσμητικό με φελλούς €4,49

PAUL FRANK
Unisex γυαλιά ηλίου

YAMAMAY
Εσώρουχα με λεπτομέρειες δαντέλας

THE BODY SHOP
Ενυδατική κρέμα ποδιών με άρωμα μέντας €8,40

Style

KARL LAGERFELD
Εσπαντρίγιες πλατφόρμα

CANNABI STORES
Κρέμα προσώπου για ξηρό/κοκκινωπό δέρμα με εκχυλίσματα CBD

CALZEDONIA
Μπικίνι σε vintage στιλ

SPRINGFIELD
ψαθίνη τσάντα €29,99

WOMEN'SECRET
Ολόσωμο μαγιό €44,99

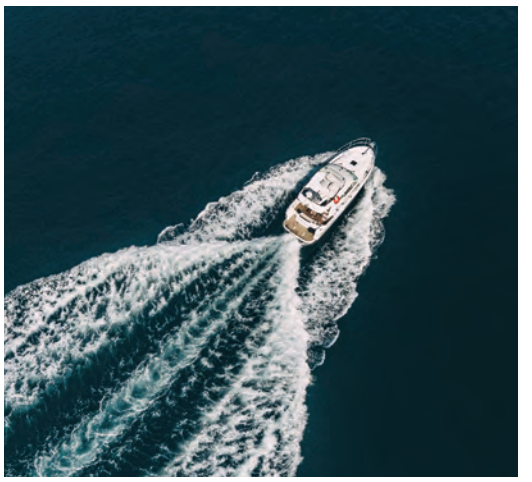
BIOTEN
Προστατευτικό lip balm χειλιών με SPF

ΠΡΟΣΤΑΤΕΨΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ο πιο επικίνδυνος εχθρός αυτή την περίοδο για τα παιδιά είναι ο ήλιος και οι βλαβερές ακτίνες του. Προστατέψτε τα μέσα και έξω από τη θάλασσα με τα αντιηλιακά Nivea Sun Kids Protect & Play για πρόσωπο και σώμα. Έχουν υψηλό δείκτη SPF και αδιάβροχη σύνθεση ώστε τα παιδιά να παίζουν και να απολαμβάνουν ξέγνοιαστα το καλοκαίρι.

GLAMAZON

Έχω και κότερο, πάμε μια βόλτα;

Της **ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ**

Όχι, δεν έχω πάει ποτέ στις Μαλδίβες. Αλλά όποιος έχει πάει μου λέει πως, ναι, είναι όμορφα, αλλά τα νερά είναι ρηχά και χλιαρά και κολυμπάς σε μια συγκεκριμένη περίμετρο. Δεν βγαίνεις από εκεί. Ποιος ξέρει τι θα παραμονεύει εκεί στα κοράλλια, σκέφτομαι. Και μου λένε όλοι πως σαν τις δικές μας θάλασσες δεν έχει. Η δική μας θάλασσα είναι φιλική. Και εγώ κάθομαι και ονειρεύομαι σμαραγδένια νερά σε ελληνικές παραλίες. Πεντακάθαρα. Κάθισα και διάβασα τη λίστα με τις κατάλληλες και τις ακατάλληλες για κολύμβηση ακτές. Τρόμαξα με τα στοιχεία. Ανδίασα για την ακρίβεια, δεν είναι καθόλου glam τα στοιχεία και μου δημιουργούν τη μεγάλη απορία για το πόσα λήμματα χύνονται στη θάλασσα.

Πού κολυμπάς, δηλαδή, στην Αττική; Πού πας; Έχει μερικές παραλίες κατάλληλες, αλλά εντυπωσιακά ήταν τα στοιχεία για τη Σαλαμίνα. Τα νερά της σε όλες της παραλίες της, εκτός από μια μία, είναι κατάλληλα για κολύμβηση. Τέλος πάντων μεσούσης της υπνωτισμένης εκλογικής περιόδου, σαν να την έχουν υπνωτίσει τα τζιτζίκια του καλοκαιριού, τα όνειρά μου είναι κρυστάλλινα και γαλαζοπράσινα. Και περιλαμβάνουν μακροβούτια σε απόμερες παραλίες, σε γωνίτσες άγνωστες όπου κολυμπάς χωρίς να είναι σε απόσταση εκατοστών οι χιλιάδες άλλοι λουόμενοι.

Υπέροχοι κολπίσκοι στην Κύθνο και στη Τζια. Περιορίζομαι προς το παρόν στα κοντινά. Μετά θα τολμήσω να βγω στα ανοιχτά. Μικροί παράδεισοι. Νερά καθαρά, κρυστάλλινα, διαυγή. Με καύσωνα και υγρασία στη Αθήνα και τον ήλιο να τηγανίζει οδηγούς και αυτοκίνητα πάνω στην άσφαλτο, σκέφτομαι πόσο μεγάλη ελευθερία είναι να έχεις σκάφος. Εντάξει, ελάχιστοι μπορούν να έχουν μεγάλα, πολυτελή σκάφη. Αλλά σκέφτομαι πόσο τυχεροί είναι όλοι όσοι έχουν ακόμα και μικρό φουσκωτό, έστω και ένα κρις κραφτ, που λέγαμε παλιά.

Μεγάλο πράγμα η ελευθερία της απόδρασης. Ή ακόμα και η ψευδαίσθηση. Βουτιές στα δροσερά νερά, εντοπίζοντας αχινούς και κοράλλια. Μικρούτσικα ψαράκια. Ένα χαμόγελο στον ήλιο. Μια ανάσα. Μια ερώτηση, γνωστή και πλακατζίδικη. «Έχω και κότερο, πάμε μια βόλτα;» Ναι. Πάμε.

CITY GUIDE

ΔΕΣ ΤΑ ΟΛΑ ΑΛΛΙΩΣ ΣΤΟ **ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΩΝ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΕΩΝ**

Μη χάσεις τον ανεπανάληπτο κόσμο, στον οποίο σε παρασύρουν τα OREO μπισκότα

Ένα μουσείο διαφορετικό από τα άλλα. Στο Μοναστηράκι, στο κέντρο της Αθήνας, αυτό το καλοκαίρι, παρέα με τα OREO μπισκότα μας περιμένει το πιο… απρόβλεπτο Μουσείο που έχουμε επισκεφθεί. Στο Μουσείο των Ψευδαισθήσεων η αντίληψη που έχεις για τα πράγματα αλλάζει, ενώ οι οφθαλμαπάτες δεν απέχουν πολύ από το να σε στείλουν!

Προσοχή, όμως, γιατί δεν είναι ένα μουσείο που επισκέπτεσαι μόνος, αφού έτσι χάνεται η μισή μαγεία. Με την οικογένεια ή με τους φίλους λοιπόν και με το κινητό φορτισμένο, γιατί εκεί θα βγάλεις τις πιο φαντεζί φωτογραφίες του καλοκαιριού!
Τι θα συναντήσεις; Εκθέματα OREO, γρίφους και οφθαλμαπάτες από αυτές που σε κάνουν να ψάχνεσαι με τις ώρες, αλλά και απίθανες φωτογραφικές ψευδαισθήσεις. Τέτοιες από αυτές που έχεις δει στο Instagram και που θα γεμίσουν και το δικό σου προφίλ, αφού ποιος δεν θέλει έστω και για λίγο να κρατήσει σαν μαριονέτα τον μικροσκοπικό του φίλο; «Το δωμάτιο του απείρου», το «ανάποδο δωμάτιο» και η «ψευδαίσθηση της καρέκλας» μαζί με την απολαυστική παρουσία του OREO σε όλες του τις γεύσεις είναι μόνο μερικά από τα εκθέματα αυτού του τόσο διαδραστικού μουσείου που σε κάνουν να τα δεις όλα… αλλιώς. Καλύτερα όμως να μην κάνουμε άλλα spoiler. Απόλαυσε την πιο OREO μουσειακή εμπειρία από κοντά!

- Νίκος Παπαηλιού

INFO

OREO x Μουσείο των Ψευδαισθήσεων
Ημερομηνία: Έως την Κυριακή 7/7
Ώρες λειτουργίας: Δευτέρα-Κυριακή: 10.00-22.00.
Τιμές εισιτηρίων:
Ενήλικες: €9
Παιδιά (5-18 ετών): €6
Παιδιά έως 5 χρόνων: Δωρεάν είσοδος
Οικογενειακό εισιτήριο: €23 (για 2 ενήλικες και μέχρι 2 παιδιά 5-18 ετών)

Bios terrace

Zillers

Olive Garden

Point a

PHOTO BY CHRISTOS DRAZOS

Kuzina

Στροφή

Anglais

Το αθηναϊκό καλοκαίρι ζει στις ΤΑΡΑΤΣΕΣ

Οι ταράτσες της πόλης κρύβουν τα πιο νόστιμα μυστικά. Από fine dining εστιατόρια, καφέ, τρομερά signature cocktails, μέχρι γραφικά ταβερνάκια. Τις ανεβήκαμε μία-μία.

Της **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ**

Η καλοκαιρινή Αθήνα είναι άλλη πόλη. Τις νύχτες δεν κοιμάται, τριγυρνάει... Πίνει, ξενυχτάει, χορεύει, ερωτεύεται ξαφνικά, αναπάντεχα και παθιασμένα. Έχει μεγάλο ενδιαφέρον να την παρακολουθείς από ψηλά. Ίσως αυτός να είναι ο λόγος που τόσο μας αρέσουν οι αθηναϊκές ταράτσες: είναι τα παρατηρητήρια της πόλης.

Ταράτσες με γεύση ελληνική

Δεν είναι όλες οι ταράτσες ίδιες. Κάποιες είναι μποέμ και ξέγνοιαστες. Κάποιες θα σε δροσίσουν, κάποιες άλλες υπόσχονται νύχτες καυτές και ατελείωτες. Σε πολλές θα πιεις cocktail κάτω από τα αστέρια, σε άλλες θα εξερευνήσεις τα μονοπάτια της ελληνικής γαστρονομίας. Στις τελευταίες ανήκει η ταράτσα του ξενοδοχείου **Τιτάνια** *(Πανεπιστημίου 52, 2103326000)*. Εκεί (και το «εκεί» είναι 11 όροφοι πάνω από τη βουή της Πανεπιστημίου) σε περιμένει το εστιατόριο **Olive Garden** για ένα ταξίδι σε όλη την Ελλάδα. Το μενού, που έχει επιμεληθεί ο executive chef του ξενοδοχείου Χρήστος Τζιλήρας, βάζει σε πρώτο πλάνο τις ελληνικές πρώτες ύλες και δημιουργεί μικρά γευστικά θαύματα. Αν πάλι αναζητάς την ταράτσα εκείνη που ξέρει από ελληνική δημιουργική κουζίνα, αλλά ταυτόχρονα έχει και μια συγκλονιστική θέα στο ναό του Ηφαίστου, μαζί και την Ακρόπολη σε απόσταση αναπνοής, τότε αυτό που ψάχνεις είναι η **tarazza** του εστιατορίου **Kuzina** *(Αδριανού 9, Θησείο, 210 3240133)*. Η οποία έχει μια θέση στη λίστα του BBC με τα top 10 εστιατόρια με την καλύτερη θέα στον κόσμο και τον εξαιρετικό σεφ Άρη Τσανακλίδη στην κουζίνα. Προτείνεται επί σειρά ετών από τον οδηγό Michelin και τον οδηγό Gogobat για τα εμπνευσμένα πιάτα του που παντρεύουν την ελληνική παράδοση με τις τελευταίες τάσεις της γαστρονομίας. Σταθερή αξία οι λουκουμάδες με μους φέτας, κελυφωτό φιστίκι και sauce μανιταριών. Στην ταράτσα του ξενοδοχείου **The Zillers** *(Μητροπόλεως 54, 2103222277)* δεν θα πας μόνο για μια διαφορετική εκδοχή σε όλες τις νοστιμιές της ελληνικής κουζίνας που αγαπάς (η σεφ Κωνσταντίνα Φάκλαρη έχει κάνει εξαιρετική δουλειά). Θα πας για να βρεις την πιο πράσινη ταράτσα που κοιτάει την Ακρόπολη και τη Μητρόπολη στα μάτια και παραμένει ολόδροση όλες τις ώρες της ημέρας. Στα συν τα εξαιρετικά cocktails. Τα τελευταία χρόνια, οι bartenders ακολουθώντας την παγκόσμια τάση που –με δυο λόγια– φωνάζει «υλικά από τον τόπο σου!», δίνουν μεγαλύτερη έμφαση στα εγχώρια αποστάγματα και αξιοποιούν τη δυναμική των ελληνικών βοτάνων. Αυτό ακριβώς κάνει και η Barflies, η ομάδα που φέτος δημιούργησε τη λίστα των signature cocktails στο **Point a**. Η ταράτσα του ξενοδοχείου **Herodion** *(Ροβέρτου Γκάλι 4, Ακρόπολη, 2109238991)*, αν και λειτουργεί εδώ και αρκετά χρόνια, φέτος ανακαινίστηκε ριζικά αποκαλύπτοντας μία ασυναγώνιστη θέα. Ο Παρθενώνας, ο Λυκαβητός, το Μουσείο της Ακρόπολης και το Μνημείο του Φιλοπάππου ξετυλίγονται γύρω σου συνθέτοντας ένα ακαταμάχητο φόντο. Όταν δε το φεγγάρι ξεπροβάλλει στον ορίζοντα, νιώθεις ο πιο τυχερός άνθρωπος του κόσμου.

Ταράτσες που αγαπούν τα ξενύχτια

Από τις ωραιότερες θέες στην πόλη έχει και το **Anglais** *(Κηρυκείου 6, Μοναστηράκι, 2155601192)* με όλη τη γειτονιά της Ακρόπολης στο πιάτο. Θα βρεις ενδιαφέροντα signature cocktails, κάποιες προτάσεις σε finger food και νεαρόκοσμο με κέφι. Μόνο που χρειάζεσαι αρκετή υπομονή για την ουρά στο ασανσέρ. Με τιρκουάζ τοίχους, ρομαντικά φαναράκια και μια γενικότερη αίσθηση καλοκαιρινής ραστώνης είναι οπλισμένη η ταράτσα του **Big Mouth** *(Γυφτοπούλου Γρηγορίου 8, Χαλάνδρι, 2106815505)*. Θα το αγαπήσεις σύντομα γιατί: 1. έχει πάντα μουσικάρες και 2. ποτέ δεν σε κάνει να βαριέσαι, μια που όλο κάτι θα ετοιμάζει: event, tasting ή τρομερά cocktails. Μια ταράτσα που λατρεύει το καλοκαίρι είναι –εννοείται!– και εκείνη του **Bios** *(Πειραιώς 84, 2103425335)*. Live, dj sets, cocktail με φόντο την Ακρόπολη... τα θρυλικά θερινά ξενύχτια της Αθήνας συμβαίνουν εδώ.

Η ταβέρνα στην ταράτσα

Λουλουδιασμένη, γραφική και μουσικόφιλη, η ταράτσα στην **ταβέρνα του Διοματάρη** *(Δημοφώντος 80, Πετράλωνα, 2103455505)* είναι η ζωντανή απόδειξη του πόσο εύκολα μπορεί να έρθει η κρητική νοστιμιά στο ελληνικό καλοκαίρι. Δεν έχεις καταλάβει από ελληνικό καλοκαίρι, αν δεν έχεις βρεθεί Ιούλιο στη **Στροφή** *(Ροβέρτου Γκάλι 25, Ακρόπολη, 2109214130)* να χαζεύεις το φωτισμένο Ηρώδειο και να ακούς τα τζιτζίκια, όσο μπροστά σου απλώνονται τα άπαντα της ελληνικής κουζίνας. Αν πάλι είσαι λάτρης του κρέατος, η ταράτσα που θα αγαπήσεις για πάντα είναι εκείνη στο **Kreas** *(Δημοφώντος 96, Άνω Πετράλωνα, 2103247028)*. Τα άπαντα της κρεατοφαγίας: ιδιαίτερες κοπές, εξαιρετική ποιότητα, και ένας φούρνος Josper που ψήνει... θαύματα! **Α**

ΣΙΝΕΜΑ

Του **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ**

critic's **CHOICE**

«Annabelle comes home»

«Οι αόρατες»

«Το ένστικτο της ζωής»

Yesterday **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντάνι Μπόιλ

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Χιμές Πατέλ, Λίλι Τζέιμς, Σοφία ντι Μαρτίνο, Τζόελ Φράι, Κέιτ Μακίνον

Ο βρετανός Τζακ Μάλικ είναι ένας μέτριος τραγουδοποιός που βλέπει ότι το όνειρό του να πετύχει στη μουσική βιομηχανία γίνεται όλο και περισσότερο άπιαστο, παρότι η κολλητή φίλη του Ελι, με την οποία είναι μαζί από παιδιά δεν παύει να τον υποστηρίζει, τονίζοντάς του μάλιστα πως σε αυτή τη ζωή «ακόμη και θαύματα γίνονται». Κι έτσι ακριβώς συμβαίνει όταν μετά από ένα μυστηριώδες γενικό blackout σε όλη την υφήλιο, ο Τζακ ανακαλύπτει ότι οι Μπιτλς δεν υπήρξαν ποτέ. Αρχίζει λοιπόν να ερμηνεύει τα τραγούδια τους, τα οποία δεν γνωρίζει κανείς και μέσα σε λίγες μέρες γίνεται ο «μεγαλύτερος μουσικοσυνθέτης της εποχής του».

Ο Ντάνι Μπόιλ («Trainspotting», «Slumdog millionaire») επιστρέφει στα παλιά και τις πρώτες μουσικές μνήμες του, θέτοντας ένα ερώτημα που πίσω από το υποθετικό χαρακτήρα του κρύβει μια σοκαριστική διαπίστωση. «Φαντάζεστε έναν κόσμο χωρίς τους Μπιτλς;» αναρωτιέται ο Μπόιλ κι όσο κι αν το ρητορικό του ερωτήματος δεν χωράει ερμηνείες, ενστάσεις ή επεξηγήσεις, η φινετσάτη γραφή του σε συνεργασία με το χτισμένο σε μια παράδοξη ιδέα σενάριο του Ρίτσαρντ Κέρτις (υποψήφιος για όσκαρ πρωτότυπου σεναρίου με το «4 γάμοι και μια κηδεία») δεν αφήνει καμιά αμφιβολία ότι ένας κόσμος που δεν έχει γνωρίσει ποτέ τους Μπιτλς είναι ένας στερημένος (σε καλλιτεχνικό αλλά και πνευματικό επίπεδο) κόσμος. Η ιστορία του άσημου μουσικού από τη βρετανική επαρχία που ζει όπως κάθε καλλιτέχνης που ονειρεύεται να πιάσει την καλή, γίνεται μεν το όχημα για μια καλοδουλεμένη και χαριτωμένη κωμωδία με βαρύ συμβολισμό αλλά σε πολλά σημεία τα κλισέ (η ερωτική φιλία του με την Έλι, ο κολλητός που είναι ένα ρεμάλι κ.ά.) κατακλύζουν την ιστορία. Παρά την ελαφρότητά του το φιλμ του Μπόιλ επιχειρεί να διατυπώσει κάποιες αιχμηρές αλήθειες γύρω από την κατασκευή ινδαλμάτων, τους μηχανισμούς της μουσικής βιομηχανίας (η ακραία κωμική παρουσία της Κέιτ Μακίνον στο ρόλο της κυνικής μάνατζερ που προσπαθεί να φτιάξει την «άθλια» εμφάνιση του Τζακ) και το τίμημα της επιτυχίας. Σε αυτές αντιπαραβάλλει κυρίως τη σημασία του να μένεις πιστός στις αρχές σου και να είσαι όσο το δυνατόν γίνεται πιο αυθεντικός, τονίζοντας συνεχώς την αξία μιας ταπεινής αλλά ανθρώπινης ζωής. Η ευφάνταστη μουσική βιογραφία του Μπόιλ παίζει ανάμεσα σε αυτά τα δύο: το σκληρό σύστημα που προκαλεί ίλιγγο και θόρυβο με τα υπερβολικά από κάθε άποψη μεγέθη και νούμερα (χρηματικά και ανθρώπινα) και την τύχη να έχει κάποιος μια φυσιολογική πορεία στη ζωή του (η απρόσμενη σκηνή λίγο πριν από το φινάλε). Οι Μπόιλ - Κέρτις φαίνονται απόλυτα σίγουροι στην άποψή τους γύρω από τη θλιβερή εικόνα ενός κόσμου χωρίς τα τραγούδια των Μπιτλς (δικαίως) αλλά δεν είναι βέβαιο ότι θα πείσουν και το κοινό βάζοντάς τους το δίλημμα «φήμη και χρήμα ή μια συνηθισμένη ζωή;».

JUST THE FACTS

Yesterday (***)
Ζωή χωρίς Μπιτλς, μουσική χωρίς χρώμα

Οι αόρατες (**)
Ζωντανές, αληθινές και ευδιάκριτες

Πισίνα (*½)**
Μακρύ, καυτό καλοκαίρι

Το ένστικτο της ζωής (**)
Ακραίο, βίαιο και αργεντίνικο

Annabelle Comes Home (*½)
Παλιά κόλπα, νέες προκλήσεις για τη διάσημη σατανική κούκλα

Πρόσκληση σε γεύμα από έναν υποψήφιο δολοφόνο (***)
Πεντάστεροι ντετέκτιβ στο ίδιο πλατό

Κόλπο γκρόσο (*)
Το μεροκάματο του ερωτικού τρόμου

AKOMH

▶ Το **«Πρόσκληση σε γεύμα από έναν υποψήφιο δολοφόνο»** *(Murder by Death)* **(***)** του Ρόμπερτ Μουρ με το all time classic καστ –Πίτερ Σέλερς, Ντέιβιντ Νίβεν, Άλεκ Γκίνες, Μάγκι Σμιθ, Αϊλίν Μπρέναν, Πίτερ Φολκ, Τζέιμς Κόκο αλλά και Τρούμαν Καπότε (!) – από το μακρινό 1976, ενώνει τους διασημότερους ντετέκτιβ στην ίδια υπόθεση (ένας πολυεκατομμυριούχος τους καλεί στην έπαυλή του για να διαλευκάνουν ένα φόνο) και προσφέρει ένα μοναδικό κράμα χιούμορ και μυστηρίου.

▶ Η ιταλική φαρσοκωμωδία **«Κόλπο γκρόσο» (*)** *(Ricchi di Fantasia)* του Φραντζέσκο Μιτσίκε είναι μια αφελής ιστορία εξωσυζυγικών σχέσεων, ανώδυνων παρεξηγήσεων και ξαναζεσταμένων εμπορικών συνταγών με πρωταγωνιστή τον Σέρτζιο Καστελίτο.

▶ Στην **«Πισίνα» (***½)** του Ζαν Ντερέ, παραγωγής 1969, οι Αλέν Ντελόν, Ρόμι Σνάιντερ, Μορίς Ρονέ και Τζέιν Μπίρκιν συνθέτουν ένα από τα πιο καυτά κουαρτέτα της οθόνης σε μια απόλυτα σέξι, καλοκαιρινή ταινία (η αναστάτωση στη ζωή ενός ζευγαριού που προκαλείται με την εμφάνιση ενός παλιού φίλου και της 18χρονης κόρης του) που γνώρισε το ριμέικ της πριν από λίγα χρόνια από τον Λούκα Γκουανατανίνο.

-Το «Yesterday» είναι από τα σπουδαιότερα τραγούδια που έχουν γραφτεί.
- Σιγά, δεν είναι και το «Fix You». Δεν είναι Coldplay. («Yesterday»)

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

Φέτος στη Βενετία προεδρεύει η Λουκρέσια Μαρτέλ

Annabelle comes home *½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γκάρι Ντόμπερμαν ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μακένα Γκρέις, Πάτρικ Γουίλσον, Βέρα Φαρμίγκα, Μάντισον Άισμαν

Αποφασισμένοι να εμποδίσουν την Άναμπελ να προκαλέσει το χάος, οι δαιμονολόγοι Εντ και Λορέν Γουόρεν κλειδώνουν τη δαιμονική κούκλα στο ειδικό δωμάτιο που φυλάσσονται όλα τα καταραμένα αντικείμενα. Ένα χρόνο αργότερα, μια περίεργη έφηβη μπαίνει κρυφά στο δωμάτιο και απελευθερώνει ένα πλήθος δαιμόνων που βάζουν στόχο την κόρη των Γουόρεν.

Η τρίτη ταινία της σατανικής Άναμπελ, που την πρωτοείδαμε στο «Conjuring», είναι μια προβλέψιμη αναπαραγωγή των γνωστών κλισέ, χωρίς να επιχειρείται να δοθεί λίγη προσοχή στις σεναριακές αυθαιρεσίες (η ευκολία που η έφηβη φίλη της μπέιμπι σίτερ μπαίνει στο απαγορευμένο δωμάτιο κ.ά.)ή κάποια έκπληξη στο στόρι. Ο σεναριογράφος της σειράς Γκάρι Ντάουμπερμαν, που εδώ πραγματοποιεί το σκηνοθετικό του ντεμπούτο, επιστρέφει στα γεγονότα που ακολούθησαν το πρώτο «Conjuring» για να δείξει την επόμενη μέρα στη ζωή των Γουόρεν ύστερα από την αποκάλυψη της φύσης της δουλειά τους και οι συνέπειες που έχει όλη αυτή η κατάσταση στη ζωή της κόρης τους Τζούντι. Κυρίως όμως το «Annabelle Comes Home» λειτουργεί ως εφαλτήριο για άλλα spin-offs που θα βασιστούν στα περίφημα αντικείμενα (ο σαμουράι, ο πορθμέας κ.ά.) που κρύβει το σατανικό δωμάτιο και θα οδηγήσει το διάσημο franchise σε νέους χρυσοφόρους δρόμους.

Οι αόρατες (LES INVISIBLES) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Λουί-Ζουλιέν Πετί ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Οντρέ Λαμί, Κορίν Μασιέρο, Νοεμί Λόβσι, Ντέμπορα Λουκουμόεβα, Σάρα Σούκο, Πάμπλο Πόλι

Με απόφαση του Δήμου, ένα κέντρο υποδοχής αστέγων γυναικών πρόκειται να κλείσει. Οι κοινωνικοί λειτουργοί που εργάζονται σε αυτό έχουν μόνο τρεις μήνες στη διάθεσή τους για να καταφέρουν να επανεντάξουν στην κοινωνία όσες γυναίκες μπορούν επιστρατεύοντας κάθε θεμιτό και αθέμιτο τρόπο.

Το ενδιαφέρον στη γαλλική κομεντί του Λουί-Ζουλιέν Πετί, είναι πως έχει επιλέξει πραγματικές άστεγες γυναίκες για να συμπρωταγωνιστήσουν δίπλα στις βασικές ηθοποιούς του. Το αποτέλεσμα τον δικαιώνει πέρα ως πέρα αφού οι άγνωστες ερμηνεύτριές του είναι απρόσμενα ικανές –ενίοτε και απολαυστικές σαν τη φοβερή ηλικιωμένη που παρά τις συμβουλές των κοινωνικών λειτουργών αρνείται να αποκρύψει το γεγονός πως ήταν στη φυλακή επειδή σκότωσε τον άντρα της– στο να αποδώσουν την αλήθεια του χαρακτήρα τους χωρίς υπερβολή ή ψεύτικες αποχρώσεις. Το καυστικό κοινωνικό σχόλιο ίσως να μη συνδυάζεται πάντα αρμονικά με το κωμικό στοιχείο (προφανής ο στόχος του σκηνοθέτη να μη γίνει μελό η ταινία του) καθώς κάποιες σεκάνς εγκλωβίζονται σε μια εξωραϊστική κατάσταση που φλερτάρει ελαφρώς με την αφέλεια. Ακόμη κι έτσι πάντως το φιλμ είναι απέραντα συμπαθητικό κι έντιμο και καταφέρνει να βγάλει μια νότα αισιοδοξίας παρά το ζόρικο θέμα του.

Το ένστικτο της ζωής (ANIMAL) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Αρμάντο Μπο ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Γκιγιέρμο Φραντσέλα, Κάρλα Πίτερσον, Γκλόρια Καρά, Μαρτσέλο Σουμπιότο.

Ο Αντόνιο έχει την τέλεια ζωή: μια αγαπημένη οικογένεια, μια καλή δουλειά κι ένα όμορφο σπίτι. Η φούσκα στην οποία ζει, όμως, θα σκάσει, όταν ανακαλύψει ότι χρειάζεται επειγόντως μεταμόσχευση νεφρού. Ο Αντόνιο ζούσε πάντα με το γράμμα του νόμου αλλά το «σύστημα» δεν φαίνεται να τον επιβραβεύει για αυτό.

Ο βραβευμένος με άσκαρ Σεναρίου για το «Birdman», Αρμάντο Μπο, σκηνοθετεί ένα κοινωνικό θρίλερ με επώδυνες υπαρξιακές καταστάσεις που έκανε ρεκόρ εισιτηρίων στην Αργεντινή. Το ενδιαφέρον με τον ήρωα είναι πως είναι ένα υπόδειγμα πολίτη και όταν όλοι οι νόμιμοι οδοί γύρω του οδηγούν σε αδιέξοδο τότε αναγκαστικά το ήθος και η υπομονή του δοκιμάζονται επικίνδυνα. Δεν είναι από τα φιλμ που ξεπετάς εύκολα, αφού σε αναγκάζει να προβληματιστείς αρκετά ως προς το τι θα έκανες σε ανάλογη περίπτωση (η περίφημη ταύτιση). Όμως ο Αρμάντο Μπο δεν έχει τη σκηνοθετική εμπειρία για να χτίσει την ιστορία του σε ένα ελκυστικό φιλμικό κατασκεύασμα που θα κρατήσει σε συνεχή εγρήγορση κι ένταση το θεατή. Μια μόνιμη αίσθηση δυσφορίας και απέχθειας πλακώνει όλο το εγχείρημα ενώ ακόμη και τα ανατρεπτικά κολπάκια (το τάιμινγκ που η σύζυγος επιστρέφει σπίτι για να βρει τη νεαρή «ερωμένη» του Αντόνιο, η σκηνή με τις τραβεστί κ.ά.) δηλώνουν την αδυναμία του δημιουργού για να δώσει στο φιλμ του το κάτι παραπάνω. Εξαίρετη πάντως η ερμηνεία του πρωταγωνιστή, που δίνει όλο το χάσιμο και την αφασία του ήρωά του.

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ!

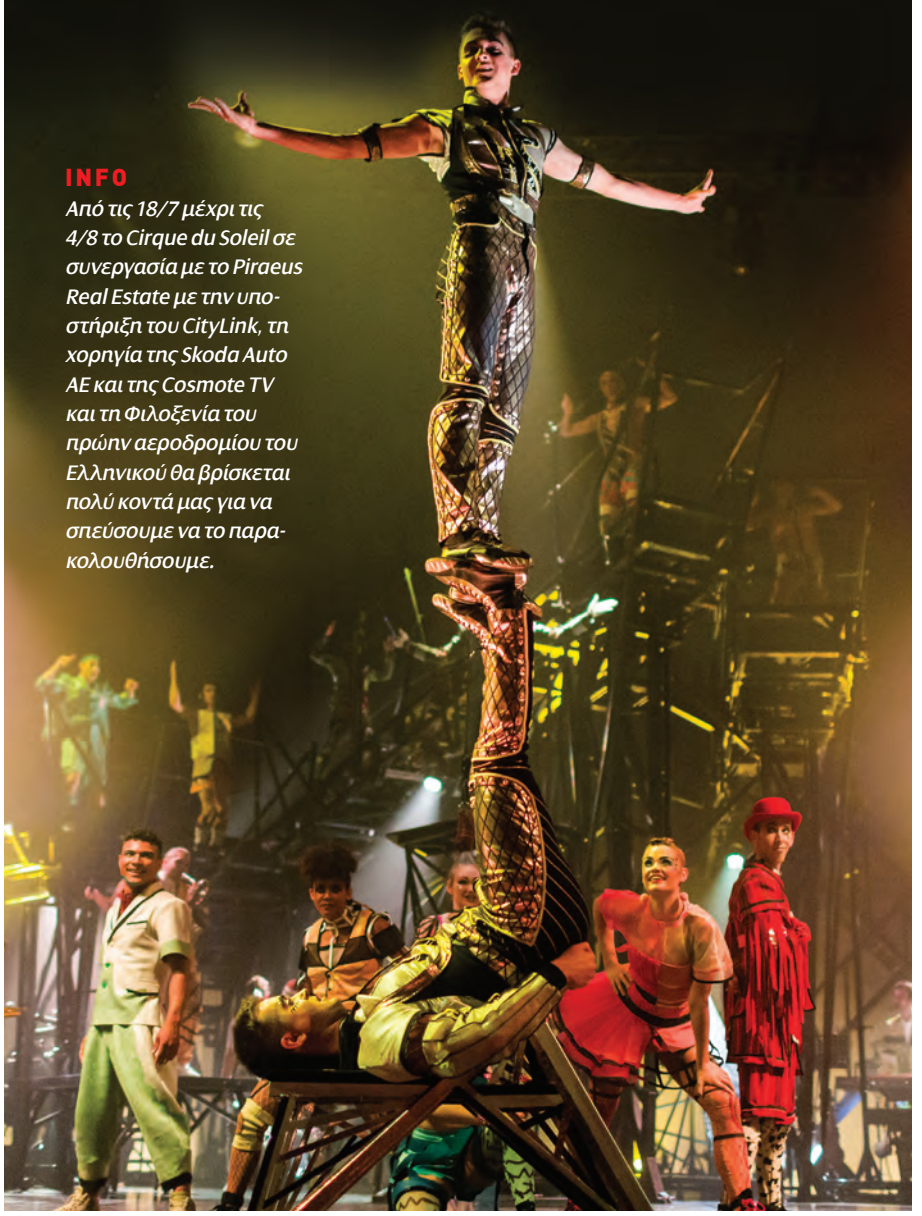
ΣΤΟ «BAZZAR» ΤΟΥ CIRQUE DU SOLEIL ΤΟ ΥΠΕΡΘΕΑΜΑ ΑΛΛΑΖΕΙ ΔΙΑΣΤΑΣΗ

Η διάσημη καλλιτεχνική κολεκτίβα έρχεται στην Ελλάδα για πρώτη φορά σε μία μεγάλη σκηνή

Τη φαντασμαγορία και τη δύναμη του να στέκεσαι ακίνητος σε ένα σκοινί που απέχει αρκετά μέτρα από τη γη, μας την έμαθαν εκείνοι. Το ίδιο συνέβη και με τον συνδυασμό της μουσικής, του χορού και της διασκέδασης. Ωστόσο, ο βασικότερος λόγος που περιμένουμε εναγωνίως την έλευση του διάσημου Τσίρκου του Ήλιου στη χώρα μας, δεν είναι αυτός. Η ευρωπαϊκή πρεμιέρα της παραγωγής «Bazzar» που παρουσιάζεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα σε μία μεγάλη σκηνή, είναι που μας κάνει να μετράμε αντίστροφα μέχρι τη 18η Ιουλίου, που είναι και προγραμματισμένη η πρώτη παράστασή τους στο πρώην αεροδρόμιο του Ελληνικού.

Η εμβληματική σκηνή του Alchemy Project –μία από τις μεγαλύτερες και ηγετικές εταιρείες στον κόσμο του θεάματος με επιχειρήσεις σχεδόν σε κάθε σημείο στον κόσμο όπως στην Τουρκία, τη Βραζιλία, τις ΗΠΑ, τη Μ. Βρετανία, το Κατάρ, τη Σιγκαπούρη και πρόσφατα στο Ομάν, την Αίγυπτο, το Λίβανο και την Ελλάδα σε συνεργασία με το Piraeus Real Estate, δίνουν στο «Bazzar» τον χώρο και την πίστη για μία performance που θα μας μείνει αξέχαστη.

35 χρόνια πριν, οι 20 μουσικοί του δρόμου αποφάσισαν να ακολουθήσουν κοινή πορεία με το όνομα Cirque du Soleil για να μετρούν σήμερα περισσότερους από 190 εκατομμύρια θεατές και εμείς έχουμε τη δυνατότητα να τους παρακολουθήσουμε σε μία παράσταση σταθμό στην καριέρα τους και να αυξήσουμε τον αριθμό των 190 εκατομμύρια θεατών που έχουν ήδη κερδίσει με τα ακροβατικά, την allegria και την κίνησή τους.

INFO
Από τις 18/7 μέχρι τις 4/8 το Cirque du Soleil σε συνεργασία με το Piraeus Real Estate με την υποστήριξη του CityLink, τη χορηγία της Skoda Auto AE και της Cosmote TV και τη Φιλοξενία του πρώην αεροδρομίου του Ελληνικού θα βρίσκεται πολύ κοντά μας για να σπεύσουμε να το παρακολουθήσουμε.

ΒΙΒΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Είναι η Εντομολογία κλάδος της Πεζογραφίας;

Η **Δήμητρα Κολλιάκου** μιλάει για το εξαίρετο «Αλφαβητάρι εντόμων» της (Πατάκης)

Του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ**

Με έξι βιβλία πεζογραφίας (μυθιστορήματα και νουβέλες) σε είκοσι χρόνια, η Δήμητρα Κολλιάκου έχει καθιερωθεί σαν συγγραφέας με πρωτότυπη θεματολογία, με λογοτεχνία που εμπεριέχει ποικιλία στοιχείων εκτέλεσης, με εξωστρέφεια (με την έννοια ότι είναι από τις λίγες λογοτεχνικές φωνές που δεν εστιάζουν στην ελλαδική μιζέρια), με ακριβή και αυστηρό σχεδιασμό στη δόμηση των έργων της. Καθόλου τυχαία, επομένως, τα τέσσερα σημαντικά βραβεία που έχει κερδίσει μέχρι τώρα (ΕΚΕΒΙ, περιοδικό «(Δέ)κατά», Ακαδημία Αθηνών και το φετινό βραβείο διηγήματος του «Αναγνώστη»). Στον ένα χρόνο από την κυκλοφορία του πρόσφατου «Αλφαβητάρι εντόμων» (εκδόσεις «Πατάκη») και λίγες μέρες μετά τη βράβευσή του, η συγγραφέας μίλησε στην Α.Ν.

Το βιβλίο τυπώθηκε δίχως χαρακτηρισμό πεζογραφικού είδους, ενώ πολλές από τις κριτικές που διάβασα αντανακλούν τη σχετική αμηχανία. Είναι το «Αλφαβητάρι εντόμων» συλλογή διηγημάτων με συνεκτικό ιστό μια μεγάλη ή μικρή σχέση με κάποια εντομολογική πλευρά; Προτίμησα να μην μπει ειδολογικός χαρακτηρισμός στο εξώφυλλο και συμφώνησε σε αυτό και η εκδότριά μου Άννα Πατάκη. Η κριτική επιτροπή του «Αναγνώστη» το συγκατέλεξε στα διηγήματα, αλλά υπήρξαν άνθρωποι στην απονομή των βραβείων που μου είπαν ότι το διάβασαν σαν μυθιστόρημα. Το βιβλίο έχει τους κεντρικούς θεματικούς άξονες ενός μυθιστορήματος και τα αφηγήματα που το απαρτίζουν είναι στενότερα δεμένα μεταξύ τους απ' ό,τι συνήθως τα διηγήματα μιας συλλογής. Ένα πρώτο συνδετικό σχήμα είναι η παρουσία των εντόμων, που διασταυρώνονται με τους ήρωες, κι ένα δεύτερο η θεματολογία, που είναι εμπνευσμένη από τα καίρια ζητήματα της σύγχρονης Ευρώπης.

Ποιο ρόλο παίζει το αλφάβητο –και ποιο ακριβώς αλφάβητο– στη δόμηση του βιβλίου; Το αλφάβητο είναι ένας ακόμη συνεκτικός ιστός, το σύστημα που τα περιλαμβάνει όλα, από το Α ως το Ω. Αλφαβητάρι όμως λέμε μεταφορικά και το βιβλίο που περιέχει τα βασικά για ένα αντικείμενο μελέτης. Μου άρεσε αυτή η αντιδιαστολή ανάμεσα στο «πλήρες» και το «στοιχειώδες». Χρησιμοποίησα το ελληνικό αλφάβητο, που είναι από τα αρχαιότερα και πολύ όμορφο. Έχω «κλέψει» και λίγο, όμως, για να μπουν τόσο τα έντομα όσα και τα θέματα που ήθελα. Τη μέλισσα, για παράδειγμα, την έβαλα στο (λατινικό) Β, γιατί παίζω με τη φράση «to bee or not to bee» (sic). Το Μ το κράτησα για το μυρμήγκι, σε ένα αφήγημα με θέμα το σχολείο και τις αναζητήσεις μιας μαθήτριας που την απασχολούν ζητήματα φύλου και gender. Η μύγα μπήκε στο Ζ, από την εβραϊκή λέξη «ζβουβ», που είναι και το δεύτερο συνθετικό του Βεελζεβούλ (ο Σατανάς, και κατά λέξη, ο Άρχοντας των μυγών). Ο θεματικός πυρήνας εδώ είναι ο φόνος μιας νεαρής Αμερικανίδας που φιλοξενεί έναν παράνομο μετανάστη. Στο Π έβαλα την πασχαλίτσα, την πυγολαμπίδα στο Φ (κωλο-φωτιά), ενώ το ελληνικό Ρ αντιπροσωπεύεται από το λατινικό P (Praying mantis), το δικό μας Αλογατάκι της Παναγίας. Με ενδιέφερε ως έντομο (την ώρα της σεξουαλικής πράξης το θηλυκό επιτίθεται στο αρσενικό), αλλά μπόρεσα και να το εντάξω στην ιστορία ενός σπουδαίου νευρολόγου. Το όνομα του τελευταίου έχει συνδεθεί τόσο με κάποιες νευροεκφυλιστικές νόσους του εγκεφάλου και τις (παθογόνες) πρωτεΐνες «Prion», όσο και με την παιδεραστία.

Η αφιέρωση γίνεται σαν προσφώνηση σε γράμμα ή μέιλ: «Αγαπημένη μου Ευρώπη», με κόμμα, σαν το βιβλίο που ακολουθεί να απευθύνεται στην ήπειρό μας. Ποιες ευρωπαϊκές αξίες ή απαξίες υποβόσκουν στο βιβλίο; Η Ευρώπη ενσαρκώνει τις ανθρωπιστικές αξίες που απειλούνται ή χάνονται, τις αξίες του δυτικού πολιτισμού που βασίστηκε και σε αρχαίους πολιτισμούς, όπως ο ελληνικός. Μια τέτοια αξία είναι η ανοχή, η προστασία της πολυπολιτισμικότητας, η αναγνώριση του Άλλου (του διαφορετικού) ως ισότιμου. Προφανώς έχει πολλές και διάφορες μορφές η ετερότητα, όσες και τα πρόσωπα και τα έντομα σε αυτό το αλφαβητάρι. Γι' αυτό τα «γράμματα» θα μπορούσαν να διαβαστούν και σαν ανοιχτά γράμματα (επιστολές) σε μια Ευρώπη που είναι ευάλωτη, που της λείπει η ανοιχτωσιά, και που με τη σύγχρονη και λίγο παλαιότερη Ιστορία της μου έδωσε έμπνευση και υλικό για το βιβλίο.

Υπάρχει πλήθος αναφορών σε άλλα κείμενα, σε Μυθολογία, σε ιστορικά γεγονότα από το μακρινό παρελθόν (π.χ. Περσικοί Πόλεμοι) μέχρι το εντελώς σύγχρονο παρόν (π.χ. «Ζούγκλα του Καλέ»), σε άλλες Τέχνες και προφανώς σε επιστημονικά ή διεπιστημονικά στοιχεία (Εντομολογία, Ανθρωπολογία, Γλωσσολογία - κορυφαίο το Η). Με ποιο κριτήριο επέλεξες δέκα απ' όλα αυτά, για να τα «κάνεις λιανά» στο Επίμετρό σου; Τα περισσότερα στοιχεία στο «Αλφαβητάρι Εντόμων» είναι αληθινά, όχι επινοημένα. Η επινόηση και η μυθοπλασία ξεκίνησαν όταν, γράφοντας, άρχισα να ξεδιαλέγω, να συνδυάζω και να χρησιμοποιώ τις πληροφορίες που είχα συγκεντρώσει. Όταν ολοκληρώθηκε το βιβλίο, θέλησα να δώσω στο Επίμετρο κάποιες διευκρινίσεις για τις αληθινές «πηγές», όπου αυτό ήταν σκόπιμο, για τον περίεργο και πολυπράγμονα αναγνώστη.

Θαύμασα το πλήθος των αφηγηματικών τρόπων, από τις μίνι ψηφίδες μέχρι τη σεναριακή γραφή κι από την πρωτοπρόσωπη αφήγηση μέχρι το ενσωματωμένο δοκίμιο ή ξένο κείμενο (σχεδόν πάντα ωστόσο με «ξερό» τρόπο, αλά Σταντάλ). Θαύμασα και την ποικιλία του αφηγηματικού «ψαχνού», τις επιμέρους πλοκές των κομματιών, όπου υπάρχουν. Το είδος της εκάστοτε πλοκής υπαγορεύει τον αντίστοιχο αφηγηματικό τρόπο, πρόκειται για ποίκιλμα για χάρη του αναγνωστικού κοινού ή και τα δύο; Δεν είναι τόσο ξεκάθαρα στο μυαλό μου αυτά από την αρχή, ποιος αφηγηματικός τρόπος θα ήταν καλύτερος για τι είδους πλοκή. Δοκιμάζω διάφορα κι αυτό παίρνει χρόνο. Άλλωστε και η πλοκή συνήθως προκύπτει γράφοντας. Σε αυτό το βιβλίο, συγκεντρώνοντας υλικό, προσπαθούσα να βρω την άκρη ενός «νήματος» που θα μπορούσε να με οδηγήσει σε μια ιστορία. Κάποιες φορές μου έδωσε έμπνευση ακόμη και το γράμμα ή το έντομο που θα μπορούσε να του αντιστοιχεί. Αυτή ήταν η περίπτωση του Ω, που φιλοξενεί το «Ωρολόγιο του θανάτου», κοινώς σαράκι. Επιδίωξα όμως συνειδητά απ' την αρχή την ποικιλία όχι μόνο στους αφηγηματικούς τρόπους, αλλά και στη μέθοδο, στον τρόπο με τον οποίο θα χειριζόμουν το υλικό μου: οι «συναντήσεις» που έχουν οι ήρωες με τα έντομα είναι όλες πολύ διαφορετικές μεταξύ τους, ενώ το έντομο είναι οργανικά ενταγμένο κάθε φορά κι όχι ένα στοιχείο επιφανειακό. Αυτά, για την τέρψη όχι μόνο του αναγνώστη, αλλά και για τη δική μου.

Ακόμα, θαύμασα τον κοσμοπολιτισμό σου, τη σχεδόν πλήρη απουσία ελληνοπρέπειας, ελληνικότητας και όλης της συναφούς θεματολογίας ή και μιζέριας. Υπήρξαν αρνητικές αντιδράσεις εξαιτίας αυτών των επιλογών σου είτε από την κριτική είτε και/ή από αναγνώστες/ώστριες; Δεν έχω εισπράξει κάτι αρνητικό. Οι κριτικές ήταν ιδιαίτερα θερμές αυτή τη φορά, κι όσοι θέλησαν να μου γράψουν προσωπικά ήταν επειδή τους άρεσε το βιβλίο. Ο κοσμοπολιτισμός έρχεται από τη ζωή που έκανα τόσα χρόνια – άλλαξα κάμποσες πόλεις στην Ευρώπη. Η μιζέρια πάλι δεν έχει εθνικότητα, αν μιλάμε για ψυχική μιζέρια και μικροπρέπεια, για διανοητική φτώχεια που περνάει και στη γραφή. Θέλει δουλειά για να την πολεμήσει κανείς – το είδος της δουλειάς που κάνει κανείς με τον εαυτό του, και που μπορεί να κρατήσει χρόνια. Όσο για την ελληνικότητα, εξαρτάται πώς ορίζεται. Δεν υπάρχει μία και μόνη ελληνικότητα. Έχω δει να κακοποιείται η φράση του Διονύσιου Σολωμού, που την παραλλάζω ελάχιστα εδώ: Πρέπει να μάθουμε να θεωρούμε ελληνικό ό,τι είναι αληθινό. Το να υπάρχει αλήθεια στη μυθοπλασία είναι για μένα το πρώτο ζητούμενο.

Γράφοντας απαιτητική και μη εύπεπτη λογοτεχνία, απαιτείς φυσικά και αυξημένη συμμετοχή του/της αναγνώστη/ώστριάς σου, έτσι δεν είναι; Απαιτεί μια κάποια προσπάθεια το να μπει κανείς στο σύμπαν ενός λογοτεχνικού βιβλίου. Αν δεν υπάρξει επένδυση και συμμετοχή από μέρους του αναγνώστη, δεν θα μπορέσει και να γευτεί αυτή τη βαθιά οικειότητα που νιώθουμε κάποιες φορές με ορισμένους χαρακτήρες, τον αφηγητή/την αφηγήτρια, και εμμέσως με τον/τη συγγραφέα – μια οικειότητα που οφείλεται στην αναγνώριση κάποιου στοιχείου του εαυτού μας ή της πραγματικότητας, έτσι όπως την αντιλαμβανόμαστε, μέσα στον (επινοημένο) άλλον ή τον κόσμο του βιβλίου. Για μένα, το να μπορεί να δώσει αυτή τη χαρά ένα βιβλίο είναι πιο ουσιαστικό από το πόσο «καλή» ή «υψηλού επιπέδου» είναι η τεχνική. A

www.athens voice.gr

Διαβάστε όλο το κείμενο στο site

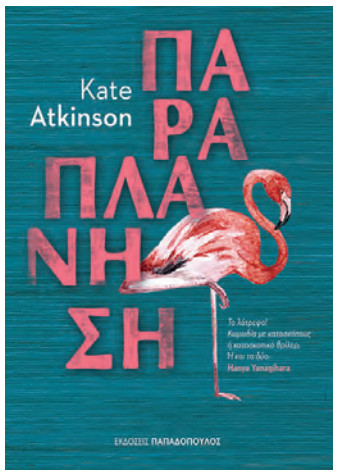
Το παιχνίδι της εξαπάτησης

Της **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΣΧΙΝΑ**

Κορίτσια του Μπλέτσλεϊ Παρκ, σκυμμένα πάνω από τις μηχανές τους, αφοσιωμένα στη μεγαλύτερη υπηρεσία αποκρυπτογράφησης της Μεγάλης Βρετανίας στη διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου πολέμου· γυναίκες μέλη των Επιχειρήσεων Ειδικών Αποστολών που πέφτουν με αλεξίπτωτα στην κατεχόμενη Ευρώπη· μανάβισσες στις λαϊκές αγορές, γαλήνιες πλέκτριες στα πάρκα, απλές νοικοκυρές στην κουζίνα τους που υποκλέπτουν πληροφορίες πολύτιμες για την έκβαση του πολέμου.

Τι απέγιναν όλες αυτές οι γυναίκες που δούλεψαν μυστικά πίσω από τις γραμμές του εχθρού, όταν δεν κατέληξαν στα μπουντρούμια της Γκεστάπο, σε στρατόπεδα συγκέντρωσης ή «βορά των κορακιών» σε κάποιο χωράφι στην καρδιά της Ευρώπης; Μεταμόρφωσαν μια καθαρά ανδρική υπόθεση σε πεδίο έξοχων γυναικείων επιδόσεων χάρη στη «μυστικοπαθή, συνηθισμένη στη μοναξιά, ψυχρή γενναιότητά τους», σύμφωνα με τον αξιωματούχο των ΕΕΑ Σέλγουιν Τζέπσον, όμως μετά τον πόλεμο οι αποκρυπτογράφοι, οι πληροφοριοδότριες, οι κατάσκοποι, οι αγωνίστριες του μεγάλου αντιφασιστικού πολέμου παρέμειναν στη σκιά, αγνοημένες. Συνέχισαν, όσες επέζησαν, τις ανώνυμες ζωές τους, αλλά οι περισσότερες αυτοκαταδικάστηκαν στη μοναξιά – ίσως γιατί η εμπλοκή με την κατασκοπεία δεν υπαγορεύεται απλώς από τις συνθήκες, αλλά είναι ένα περίπλοκο και διεγερτικό παιχνίδι που δύσκολα εγκαταλείπεται, γιατί τα συνδυάζει όλα: ιδιότυπη συνειδησιακή αναζήτηση, ηθική περιπλάνηση, δύσκολη άσκηση στη χειραγώγηση των συναισθημάτων και μαζί υπαρξιακό στοίχημα.

Ποια ήταν τα κορίτσια της «D-Day» λοιπόν; Ποια ήταν η νεαρή Μαντάμ Φουρσάντ που ηγήθηκε του μεγαλύτερου κατασκοπικού δικτύου της Γαλλίας εναντίον του Χίτλερ; Ποια η χωλή Αμερικανίδα Βιρτζίνια Χολ, που έστησε το πιο επιτυχημένο αντιστασιακό δίκτυο στη Λυών, αψηφώντας τον «χασάπη» Κλάους Μπάρμπι; Τρεις μελέτες, πρόσφατα γραμμένες από γυναίκες, φωτίζουν τη μυστική τους δράση. Όμως η λογοτεχνία ίσως συλλαμβάνει καλύτερα αυτό τον κόσμο των σκιών και του κινδύνου. Στο υπέροχο μυθιστόρημά του *«Warlight»* («Φώτα πολέμου») που θα κυκλοφορήσει το φθινόπωρο από τις εκδόσεις Πατάκη, ο Μάικλ Οντάατζε εξιστορεί την προσπάθεια ενός νεαρού άντρα να αποκρυπτογραφήσει τον βίο της απούσας μητέρας του στα χρόνια του πολέμου, να συνθέσει τα ράκη της μνήμης, να ανασυστήσει έναν κόσμο γεμάτο ανεπούλωτα τραύματα, να ανακαλύψει τον ρόλο των προσώπων που εμφανίζονταν σαν μετέωρα στον ορίζοντα της μοναχικής, μπερδεμένης του εφηβείας κι έσβηναν αιφνίδια όπως ήρθαν – πολλές, αινιγματικές γυναίκες και η σιωπηλή του μητέρα ανάμεσά τους, όλες συνεργάτιδες των μυστικών υπηρεσιών. Και η Κέιτ Άτκινσον, στο μυθιστόρημά της *«Παραπλάνηση»* παρακολουθεί την ιστορία της Τζούλιετ Άρμστρονγκ (μιας έξυπνης, χαριτωμένης, θαρραλέας νέας γυναίκας που εντάσσεται, χωρίς καλά καλά να το καταλάβει, σε μια ομάδα κατασκόπων της MI5 με σκοπό την εξάρθρωση ενός δικτύου Βρετανών φιλοναζιστών), για να δημιουργήσει από τα θραύσματα εξαρθρωμένων εαυτών μια καλειδοσκοπική φαντασμαγορία.

***«Παραπλάνηση»**, Kate Atkinson, μτφ. Ιωάννα Ηλιάδη, εκδ. Παπαδόπουλος*

Συναντάμε την Τζούλιετ Άρμστρονγκ στις αρχές της δεκαετίας του '50 να εργάζεται στο BBC – πράγμα διόλου τυχαίο, αφού στον ραδιοσταθμό βρήκαν μεταπολεμικά στέγη πολλοί συνεργάτες των βρετανικών μυστικών υπηρεσιών, ανάμεσά τους ο διαβόητος Μάξγουελ Νάιτ, ο οποίος πιθανόν αποτέλεσε και το πρότυπο πάνω στο οποίο βάσισε ο μεν Οντάατζε τον ήρωά του «φυσιοδίφη» Μαρς Φέλον, η δε Άτκινσον τον μυστηριώδη, ελκυστικό, κομψό πράκτορα Πέρεγκριν Γκίμπονς. Μια δεκαετία νωρίτερα, η Τζούλιετ έχει στρατολογηθεί στην MI5 και έχει αναλάβει την ολότελα πεζή αποστολή να απομαγνητοφωνεί τις συνομιλίες μιας ομάδας οπαδών του Μόσλεϊ που συναντιούνται τακτικά στο διπλανό διαμέρισμα. Η Τζούλιετ πλήττει·κι όταν ο γοητευτικός προϊστάμενός της την πείθει να παγιδεύσει, χρησιμοποιώντας ψεύτικο όνομα και επινοημένη προσωπική ζωή, μια αντισημίτισσα χήρα της καλής κοινωνίας, δέχεται ασμένως. Από εκεί θα αρχίσει η περιπέτειά της, που δεν πρόκειται να τελειώσει με τη λήξη του πολέμου. Ρώσοι και Τσέχοι κατάσκοποι, δυτικό και ανατολικό μπλοκ, περιπέτειες στην εμπόλεμη ζώνη, διπλοί πράκτορες και «προδότες» στις τάξεις της MI5 παρασύρουν την Τζούλιετ σε μια, συχνά ακατανόητη δίνη, ώσπου στο τέλος θα διαπιστώσει ότι από κυνηγός πληροφοριών έχει γίνει η ίδια θήραμα των κατασκοπικών δικτύων.

Όμως το απολαυστικό μυθιστόρημα της Άτκινσον δεν είναι απλώς ένα κατασκοπικό θρίλερ, την καταιγιστική πλοκή του οποίου ελαφραίνει το σαρδόνιο χιούμορ και ο παιγνιώδης σουρεαλισμός της συγγραφέως. Είναι ταυτόχρονα ένας στοχασμός πάνω στην εναλλαξιμότητα της γυναικείας ταυτότητας, τη ρευστότητα της έμφυλης επιθυμίας, τις ιδεολογικές αυταπάτες, το ψεύδος, την προσποίηση. Γιατί δεν υπάρχει μόνο στον αβέβαιο, ασταθή, πολύμορφο κόσμο των κατασκόπων, *«ένας άλλος, εναλλακτικός εαυτός σου, που στέκεται παράμερα αόρατος και παρατηρεί»* όπως έχει γράψει χαρακτηριστικά ο Τζον Μπάνβιλ. **A**

ΑΠΟ ΤΟ GREXIT ΕΩΣ ΤΟ **BREXIT** ΕΞΑΚΟΣΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΔΡΟΜΟΣ

Ο **Τζόναθαν Κόου** στη «Μέση Αγγλία» (εκδόσεις Πόλις) γράφει μεγαλειωδώς γι' αυτό που ζήσαμε και ζούμε

Του **ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ**

Βιομηχανία σε καθίζηση, θέσεις εργασίας σε μόνιμο αλέρτ απώλειας, φτώχεια, εξαθλίωση, τυχοδιώκτες που χτενίζουν τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης μοιράζοντας μίσος ή υποδεικνύοντας τους «ενόχους».

Η Βρετανία, σε ένα ανατριχιαστικό κρεσέντο κατάφωρου ρατσισμού και άρνησης κοινοβουλευτισμού, αναρωτιέται τι τους θέλαμε τους ξένους, νιώθει αδικημένη, ξεπουλημένη από τους «αλήτες, προδότες πολιτικούς». Μία από τις πιο ανατριχιαστικές πλευρές της «Μέσης Αγγλίας» είναι πως το κοινωνικοπολιτικό φόντο μέσα στο οποίο ζουν οι ήρωες του τελευταίου του μυθιστορήματος του Τζόναθαν Κόου, έχει απίστευτες ομοιότητες με όσα ζήσαμε κι εμείς εδώ στην Ελλάδα τις «ηρωικές μέρες» του ΟΧΙ.

Ναι. Η Αγγλία νιώθει αδικημένη, οι μετανάστες τής κλέβουν τις δουλειές, οι λαϊκιστές βρίσκουν την ευκαιρία να επιδείξουν την «ηθική τους ανωτερότητα», μια «ανωτερότητα» ευρείας γκάμας. Την «κατέχουν» όλοι ανεξαιρέτως, από τους οπαδούς της παλαβής Δεξιάς έως τους πολίτικαλ κορέκτ αριστεριστές, «εξαρτημένους από το να θυμώνουν για λογαριασμό των άλλων».

Το Λονδίνο φλέγεται, όπως παλιά η Αθήνα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση των «μονοπωλιακών και σκοτεινών συμφερόντων» έχει απαγορεύσει ακόμα και το κυνήγι της αλεπούς. Οι παραδόσεις χάνονται, η βρετανικότητα καταπνίγεται προκειμένου να γίνει πράξη το φιλελέ μοντέλο του άπατρι και παγκοσμιοποιημένα ανερμάτιστου ανθρώπου. Σκοτώνουν τα όνειρά μας, αν σας θυμίζει κάτι!

Μόνο που τελικά στη «Μέση Αγγλία» του Μπέρμινχαμ αλλά και του Λονδίνου το Brexit έγινε πράξη. Στην Ελλάδα –πάλι καλά να λέμε– «ισορροπήσαμε» κάπως, κι εκείνες τις μέρες ευτυχώς(;) θα τις «ξαναζήσουμε» μόνο σαν ταινία από τον Κώστα Γαβρά. Σε αυτό το μυθιστόρημα παρακολουθείς την ιστορία της σύγχρονης Αγγλίας, ιστορία νοσταλγίας και αυταπάτης, σύγχυσης και ασυγκράτητης οργής, γραμμένη από τον σπουδαιότερο χρονικογράφο της σύγχρονης βρετανικής νοοτροπίας.

Μέσα στο οικονομικό και κοινωνικό τοπίο που έχει αλλάξει ραγδαία μετά τους γκλάμορους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2012, η χώρα παραληρεί μεταξύ «επανάστασης» και «γυρίζω τις πλάτες μου στο μέλλον». Είναι η ιδανική ευκαιρία για τον Κόου να φέρει πίσω μερικούς από τους πιο αγαπημένους μας αλλά και αγαπημένους του ήρωες από τη *«Λέσχη των Τιποτένιων»*. Παθιασμένος παρατηρητής, συναισθηματικός, σατιρικός, κυνικός, στη «Μέση Αγγλία» γράφει το μεγάλο μυθιστόρημα του δημοψηφίσματος, που έφερε στο προσκήνιο όλον τον πολιτικό αμοραλισμό που έπαιξε στα ζάρια την τύχη μιας χώρας. Ο Νταγκ, ο Μπέντζαμιν, ο Κόλιν, η Λόις, έχουν περάσει τα -ήντα. Έχουν κάνει παιδιά και εγγόνια, βλέπουν τους τόπους της παιδικής τους ηλικίας να γίνονται τεράστια πολυεθνικά σούπερ μάρκετ, τα άλλοτε ακμάζοντα εργοστάσια αυτοκινήτων να παραχωρούν τη θέση τους σε μαζικούς σόπινγκ μολ ναούς. Το μέλλον της χώρας αλλά και το μέλλον των αναμεταξύ τους σχέσεων, επαγγελματικών, προσωπικών, φιλικών και πολιτικών, εξαρτάται από την πορεία αυτής της «εξεγερσιακής» διάθεσης που προτάσσει επιστροφή στο χθες κι όχι φυγή προς το μέλλον. Όνειρα που διαψεύστηκαν, ρομαντικές εμμονές που ξεθώριασαν, συμβιβασμοί ή κοινότυπες επιλογές, διαλυμένοι γάμοι, γονείς που πεθαίνουν, παιδιά που επαναστατούν ενάντια στους γονείς τους, ο κόσμος της «Μέσης Αγγλίας» πάει κατά διαόλου. Κι ο μετρ Κόου αφηγείται τις παράλληλες ιστορίες τους με αριστοτεχνικό τρόπο. Η μάκρο –και η μίκρο– από κοινού φτιάχνουν την ιστορία της χώρας του, το προσωπικό είναι και βαθιά πολιτικό, μα και ανάποδα: το πολιτικό επηρεάζει και καθορίζει ευθέως το προσωπικό. Γι' αυτό κι εδώ, κι όχι μόνο σε εμάς, το δημοψήφισμα έγινε αιτία να διαλυθούν σχέσεις και το «μεγάλο ερώτημα» περί ΝΑΙ ή ΟΧΙ αποσάθρωσε φιλίες, κονιορτοποίησε έρωτες, έβαλε φωτιές σε κτίρια όπου εργάζονταν άνθρωποι σαν εμάς, δίχασε τεκτονικά και αδιανόητα κάθε μορφή συμβίωσης. Οι ήρωες της *«Λέσχης των Τιποτένιων»* συναντούν τους παλιούς εαυτούς τους αλλά και συναντούνται με καινούργια πρόσωπα. Και μέσα από όλο αυτόν τον πολιτικό αμοραλισμό και τα κηρύγματα του μίσους, ξέρουν πως μόνο ένα, πιθανόν, να τους σώσει: η πίστη του ενός προς τον άλλον, ο έρωτας, η αγάπη και η ψυχραιμία. Θα περάσει κι αυτό, όπως θα έλεγε κι ο Νίκος Πορτοκάλογλου. Που στη δική μας χώρα, ξέρει κι αυτός αλλά και αρκετοί πλέον από εμάς τι «υπέστη» και «υπέστημεν». Γιατί και στη «Μέση Αγγλία» ο «λαός» διαχωρίζεται σε Βρετανολάτρες και Ευρωγερμανοτσολιάδες. Σε «παθιασμένους» και «ξεφτιλισμένους».

Ένα υπέροχο, παρηγορητικό, άριστο μυθιστόρημα από έναν Κόου που δείχνει πως ο χρόνος τον κάνει σοφότερο και μεστότερο. Η λογοτεχνική του δύναμη είναι απολύτως κατακτημένη από τον περασμένο αιώνα. Αλλά η πιστοποίηση της κλάσης του και το μεγαλείο της συνέχειάς του, εδώ σε αυτό το βιβλίο, είναι που αποδεικνύεται περίτρανα παράφορα. Λάτρεψα. ●

ΒΙΒΛΙΟ

Η «ΣΕΡΑΤΟΝΙΝΗ» ΤΟΥ **ΜΙΣΕΛ ΟΥΕΛΜΠΕΚ** ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΕΥΦΟΡΙΑ

Το τελευταίο του μυθιστόρημα από σαδομαζοχιστικό γίνεται βαθιά ρομαντικό (Εστία)

Του **ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ**

Ως και τα μισά της η «Σερατονίνη» σε καταβυθίζει στο γνωστό ουελμπεκικό σύμπαν-λίμπο, συνοψίζοντας και ξετυλίγοντας σπαρταριστά και επικά όλα αυτά για τα οποία λατρεύεται αναγνωστικά ο «Μεγάλος Μισάνθρωπος». Γάλλος μεσήλικας σε βαριά κατάθλιψη κι έναν τόνο υπαρξιακής απελπισίας, βαράει αβέρτα Carpotix με τη συνταγή του ψυχίατρου του.

Ένα μικρό οβάλ χάπι με μια εγκοπή στη μέση και συχνότερες παρενέργειες τη ναυτία, την εξαφάνιση της λίμπιντο και την πλήρη σεξουαλική ανικανότητα. Ο κλασικός ουελμπεκικός ήρωας, με την εγνωσμένη σωματική και ψυχική κατατονία. Λευκός, ευρωπαίος με μόνιμη κρισάρα άγχους προσωπικότητας: δεν γίνεται τίποτα και τίποτα δεν τον γιατρεύει, τσάμπα καταπίνει τα Carpotix σαν τα παλιά καλά καραμελάκια-ραντεβουδάκια.

Πάντα αυτό δεν συμβαίνει στα βιβλία του; Η μοναξιά και η μελαγχολία των ηρώων του Ουελμπέκ δείχνουν ανίατα αήττητες, καταπίνουν, καταπίνουν ψυχοτρόπα αναλγητικά. Ματαίως. Ξοδεύονται σε κρεβάτια και σεξ με την οκά, ειδικά της κατηγορίας πληρωμένο, άρα εντελώς υποτακτικό. Όμως δυνατότητα επαναφοράς αισιοδοξίας ή έστω μιας κάποιας ευφρόσυνης έστω και τεχνικά διάθεσης, καμία. Τι να την κάνει; Ίσως κατά βάθος, κατά πλάτος, κατά μήκος, κατά διαόλου, να τη γουστάρει την απελπισία του, τόσο πολύ να τη γλεντάει την παρακμή του, που ακόμα και να αυτοκτονήσει δεν τα καταφέρνει.

Ο δικός μας Ουελμπέκ! Που εδώ μας μιλά σαν Φλοράν-Κλοντ: το μέσα του θρύψαλα, το έξω του επίσης. Η Γαλλία τελειώνει, όπως κι αυτός, οι πόλεις τυποποιούνται με προβλέψιμες λεωφόρους, γειτονιές ή προάστια που αραδιάζονται το ένα μετά το άλλο με πολεοδομικό όραμα και εύτακτη δόμηση παρόμοιας με τα σούπερ μάρκετ. Τι να κάνει ο έρημος Φλοράν-Κλοντ; Να πάει στην εξοχή για να γλιτώσει; Σκατά! (Ουελμπέκ χωρίς βωμολοχία, καλοκαίρι χωρίς καρπούζι!) Οι εξοχές καταστρέφονται από τα μπουτίκ χοτέλ αγροκτήματα και τους ξενοδοχειακούς ερμπιενμπί πύργους, ο ήρωας Φλοράν-Κλοντ, επάγγελμα γεωργικός μηχανικός, βολοδέρνει στο όριο. Η νιότη του έχει τελειώσει με τον τρόπο που η παγκοσμιοποίηση τελείωσε και τη γαλλική γεωργία και την κτηνοτροφία. Λεμόνια από την Κίνα, κρασιά από την Καλιφόρνια, κρέατα αργεντίνικα, αποχαιρέτα το φουά γκρα, το καμαμπέρ ή τη Νορμανδία που χάνεται. Και στην καλύτερη, αν είσαι παραγωγός, βγες στους δρόμους φορώντας κίτρινο γιλέκο. Δεν θα πιάσει τόπο η οργή, αλλά εσύ κάνε το, εκτονώσου και πού ξέρεις; Γιατί, κατά τα άλλα, τίποτα δεν ξέρεις, αν και δεν είναι δύσκολο να το δεις: όσο και να τα σπάσεις, πίσω στις μέρες της πρότερης ευμάρειας δεν γυρνάς. Άλλοι αποφασίζουν.

Καθόλου τυχαίο που κι αυτό το μυθιστόρημα θεωρήθηκε «προφητικό» – συμβαίνει συχνά με τα βιβλία του δικού μας. Γιατί εδώ, σε κομμάτι των σελίδων περιγράφει συγκλονιστικά την οργή των γάλλων αγροτοκτηνοτρόφων που οδηγούνται στην αυτοκτονία αδυνατώντας να αντιμετωπίσουν τις ευρωπαϊκές προδιαγραφές και την παγκοσμιοποιημένη αγορά. Η ερήμωση του κόσμου, ενός κόσμου χωρίς καλοσύνη, χωρίς αλληλεγγύη, με τις μεταλλάξεις του πλέον ανεξέλεγκτες. Η αποτυχία των ιδανικών της νιότης, η απουσία έστω ακόμα και μιας παράλογης ελπίδας να ξαναβρεί κάποιους παλαιόθεν βηματισμούς του.

Εδώ όμως, κάπου δηλαδή στα μισά του βιβλίου, πάνω που λες, δεν μπορεί, αυτά όλα τα έχω διαβάσει και ξαναδιαβάσει, εδώ λοιπόν είναι που σκάει το αληθινό βιβλίο. Όλα αυτά τα «καυτά» προκύπτουν όχι ως «δράση» στο τώρα, αλλά ως ανάμνηση της παλιάς ζωής του, καθώς ο Φλόριαν-Κλοντ λόγω του χαπιού «αναπολεί» το παρελθόν, έως και τις τελευταίες μέρες, πριν αρχίσει το Carpotix να τον «πρεμεί». Κι έτσι, μέσα σε αυτό το χημικό καθαρτήριο που περνά τις μέρες του βουλιάζοντας σε φτηνό σεξ, έχει να διαλέξει δύο δρόμους: ή θα αυτοκτονήσει ή θα προσπαθήσει να κάνει μια νέα αρχή. Κι εδώ είναι επιτέλους σαν ο Ουελμπέκ να αποφασίζει να γράψει ένα καινούργιο βιβλίο, απαλλαγμένο από τις μανίες, τις μανιέρες κι όλα αυτά που θέλει η «αγορά» του. Γιατί ξαφνικά, καταρράκτες από χαμένες αγάπες, λάθη, διαψευσμένες καλοσύνες, τσαλαπατημένα όνειρα, έρωτες, φιλίες, ενοχές και μεταμέλειες δίνουν στον Φλοράν-Κλοντ όχι ακριβώς συγχωροχάρτι – αυτά είναι για τους εύκολους συγγραφείς που μπορούν κι έτσι εύκολα να γδύνουν την τσέπη και την ψυχή των ήδη εύκολα γδυμένων αναγνωστών τους. Όχι, καθόλου έτσι δεν το κάνει ο Ουελμπέκ.

Με έναν υπέροχο και μαγικό τεχνικά τρόπο, το μυθιστόρημα από σαδομαζοχιστικό γίνεται βαθιά ρομαντικό. Η πορνογραφία-μανιέρα του το στρίβει απότομα τραβώντας τον δρόμο των μεγάλων κλασικών. Που δεν χρειάζεται να έχεις ντοκτορά στη λογοτεχνία, ο Ουελμπέκ τους παραθέτει στεγνά: Γκογκόλ, Τόμας Μαν, Προυστ, Τζίμι Χέντριξ, Έλβις, Pink Floyd, ναι, βάζει και μουσική! Ένας άλλος Ουελμπέκ, ένα άλλο βιβλίο. Με ένα τέλος που μόνο αυτός μπορεί να δώσει, κι ως εδώ γιατί δεν κάνω σπόιλερ. *«Βρισκόμουν λοιπόν στο στάδιο που το γηράσκον ζώο, ταλαιπωρημένο και με την αίσθηση πως έχει πληγωθεί θανάσιμα, αναζητά καταφύγιο για να...»*. Μάντεψε τη συνέχεια: α) να τελειώσει τη ζωή του, β) να αρχίσει μια νέα ζωή μηδενίζοντας την προηγούμενη. Όλα παίζουν σαν ανεστραμμένα είδωλα στη «Σερατονίνη» και όπως όλα δείχνουν, ή τουλάχιστον όπως εγώ ο μανιακός του θεωρώ, ο Ουελμπέκ φτιάχνει μια λογοτεχνική πρόζα, που εδώ, από τη θέση «10ο βιβλίο» αποστομώνει τους φανατικούς αρνητές του: μεγάλη λογοτεχνία. **Α**

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ / ΕΚΔΟΣΕΙΣ / ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ / ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ

Τσοτσώνης, Γασπαράτος, Καραπιπέρης: They do the right thing

Σε λίγες μέρες έχουμε εκλογές. Είχαμε πάλι πριν από λίγο καιρό. Προγράμματα, συντάξεις, φόροι, μνημόνια, σκάνδαλα, εργολάβοι, φάρμακα, δικαιοσύνη που τσίμπησε και ήπιε από το δηλητήριο του μίσους, ποιος είναι λιγότερο χειρότερος από τον άλλον. Από όλα έχει ο μπαξές, για το μόνο που δεν ειπώθηκε κουβέντα είναι ο πολιτισμός. Σαν να μην υπάρχει... Και προφανώς δεν υπάρχει στην πραγματικότητα πολλών από τους πολιτικούς. Απαίδευτοι άνθρωποι μιλάνε μόνο για τα λεφτά. Η ελληνική πραγματικότητα... Σε αυτό το ζοφερό περιβάλλον οι έλληνες δημιουργοί συνεχίζουν να δουλεύουν «στο χώρο του αοράτου» κάνοντας το σωστό πράγμα. Απαντάνε στην αμορφωσιά με δημιουργία.

Σεραφείμ Τσοτσώνης
- Believers

Γνωρίζουμε ήδη από την προηγούμενη δισκογραφία του πως ο Σεραφείμ Τσοτσώνης αγαπάει και σέβεται τη μουσική, την πλησιάζει με ηθική και καλές προθέσεις. Με τη συμμετοχή της αδελφής του (με την οποία τρέχει και το μουσικό/εικαστικό πρότζεκτ «Ocean Hope») και του Peter Broderick (που κάποτε πέρασε και από τους Efterklang) δημιουργεί εικόνες, αντλεί από αναμνήσεις, αναζητά

ATHENS VOICE RADIO 102.5
Τους δίσκους αυτούς μπορείτε να τους ακούτε κάθε Σάββατο & Κυριακή από τις 18.00 ως τις 20.00 στο **Athens Voice Radio 102,5** στην εκπομπή του Μάκη Μηλάτου.

➜ *makismilatos@gmail.com*

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΔΙΣΚΟΙ

λυρισμό με μίνιμαλ αισθητική, κινητοποιείται από συναισθηματικές φορτίσεις, επεξεργάζεται ήχους περιβάλλοντος (αγαπημένο παιχνίδι και του Brian Eno), χρησιμοποιεί αναλογικά synths και drummachines αλλά και φυσικά όργανα για ένα ατμοσφαιρικό και πολυδιάστατο άλμπουμ.
Ένα σάουντρακ μιας προσωπικής ταινίας που για να μπορέσεις να τη δεις πρέπει να είσαι πρόθυμος να την ανακαλύψεις.

Σταύρος Γασπαράτος
- Rage Park

Όχι ένα σάουντρακ για την απελευθέρωση της συσσωρευμένης οργής σαν μέσο λύτρωσης, αλλά η ίδια η διαδικασία σε ήχο. Είναι δυνατόν να «ηχοποιήσεις» έντονα συναισθήματα; Ο συνθέτης (κυρίως θεατρικής και κινηματογραφικής μουσικής) Σταύρος Γασπαράτος αναζήτησε την απάντηση και την παρουσίασε πέρυσι στο Φεστιβάλ, όπου και ηχογραφήθηκε ζωντανά για να κυκλοφορήσει τώρα σε δίσκο. Από την ηρεμία στην οργή και στο ξέσπασμα, μια μουσική διαδρομή που περιλαμβάνει ηχητικά τοπία, αίσθηση του μέτρου, μελαγχολικό λυρισμό, τσέλο, βιολί, πιάνο και electronics. Οι μελωδίες θρυμματίζονται και υπονομεύονται και όσο το θερμόμετρο της οργής ανεβαίνει ο ήχος «βρωμίζει» για να φτάσει να γίνει βίαιος, επιθετικός, σκληρός και ενοχλητικός (όπως είναι και ο άνθρωπος όταν απελευθερώσει συσσωρευμένη κατάπίεση). Προφανώς και είναι ένας δίσκος (όπως και η ίδια η περφόρμανς) που απευθύνεται σε ένα ειδικό κοινό και δεν είναι ένα άλμπουμ που θα βάλεις να ακούσεις σπίτι σου. Το ότι όμως τέτοια έργα βρίσκουν –ακόμη– διέξοδο στη δισκογραφία, είναι ένα ενθαρρυντικό γεγονός.

Παύλος Καραπιπέρης
- Acoustic & Electric Growls

Τις διαρκείς βουτιές του στα μπλουζ τις παρακολουθούμε εδώ και χρόνια και με το συγκρότημα των Small Blues Trap, αλλά και όσες κάνει μόνος του. Και βγαίνει πάντα στην επιφάνεια έχοντας ανακαλύψει κάτι ενδιαφέρον που το μοιράζεται μαζί μας. Εδώ όμως πρόκειται για ένα προσωπικό μακροβούτι στον ωκεανό του μπλουζ σύμπαντος. Με μια καλή παρέα μουσικών κάνει ένα (ας το πούμε) διπλό άλμπουμ (αφού κυκλοφορεί μόνο ψηφιακά), το οποίο έχει γεύσεις και εκδοχές από blues rock, από απλό ανόθευτο μπλουζ της απαρχής του είδους, από ηλεκτρικό αστικό μπλουζ, από Tom Waitskai Howlin' Wolf μέχρι Hound Dog Taylor και John Lee Hooker.
Ένας ολόκληρος κόσμος, ένα καλοδουλεμένο άλμπουμ με ξεχαρβαλωμένες κιθάρες, με μπαρ που τρίζουν τα ξύλινα πατώματα και τα ποτά είναι σκοτώστρες, με πνευστά που κάνουν συναισθηματικές λιτανείες, με μοναχικούς τύπους που δεν τους πάει τίποτα καλά, με ακατέργαστα μπλουζ που σπάνε σε χίλια κομμάτια σας τις καρδιές των ανθρώπων.
Το μόνο που έχω να επισημάνω είναι η –μερικές φορές υπερβολικά– εμφατική ερμηνεία που δεν ταιριάζει. Όμως συνολικά πρόκειται για μία από τις καλύτερες και πληρέστερες δουλειές που έχει παρουσιάσει ο Καραπιπέρης.

Το σεξ μαζί του είναι ταξίδι στο διάστημα.

Με ακουμπάει και πλημμυρίζω κάβλα και ευτυχία. Κάθε σμίξιμό μας μοιάζει με γλυκιά μάχη. Τον θέλω, ονειρεύομαι να είμαστε μαζί για πολύ καιρό αλλά δεν του λέω τίποτα. Ξέρω ότι βαριέται εύκολα, δεν κάνει μονογαμικές σχέσεις, προτιμάει, λέει, να νιώθει ελεύθερος, να αποφασίζει μόνος του για το πώς θα είναι η ζωή του. Έμπλεξα, το ξέρω, όμως εύχομαι να μην ξεμπλέξω ποτέ.
Madaboutyou

Υ.Γ. Βλεπόμαστε μόνο όταν θέλει εκείνος και μόνο στο δικό μου σπίτι γιατί μένει με τους δικούς του. Πώς το χειριζόμαστε το περιστατικό;

Αγοράζουμε από το πλησιέστερο σούπερ μάρκετ μια κούτα κορν φλέικς με νιφάδες αληθινής σοκολάτας. Θα αιχμαλωτιστεί στο σπίτι σας για καιρό κι έτσι θα έχετε τη χαρά να τον βλέπετε να μεγαλώνει και να προοδεύει.
Υ.Γ.1 *Αν ο τύπος είναι πολύ σκληρός καριόλης, περάστε κατευθείαν στη Μερέντα.*
Υ.Γ.2 *Δεν το 'ξερα πως όποιος θέλει να είναι ελεύθερος και να αποφασίζει για τη ζωή του μένει με τη μαμά του. Μήπως κάνει ομοιοπαθητική;*
Υ.Γ.3 *Εγώ πάλι εύχομαι να ξεμπλέξετε το συντομότερο.*

Μυρτώ μου γλυκιά, **μόλις τσέκαρα ότι συνεχίζεις τη στήλη σου στην A.V. και χάρηκα γιατί είχα καιρό να σε διαβάσω και νόμιζα ότι είχες σταματήσει. Είμαι πολύ παλιά φανατική αναγνώστριά σου, να φανταστείς ότι έχω τεύχη από το 2006 και τα φυλάω. Go on, keep walking και καλό καλοκαίρι.**

Μήπως ξέρετε κάτι που δεν ξέρω; Να πάρω τηλ. στο λογιστήριο;
Υ.Γ. *Οι φανατικοί αναγνώστες είναι σταθεροί, όχι από δω κι από κει κι ό,τι θυμάμαι χαίρομαι. Άντε. Σουρλουλού. Παλιοψευταρού.*

Αγαπημένη μου Μυρτώ, **τον είδα, μου άρεσε αλλά δεν έκανα κίνηση. Κοινή γνωστή πήγε, του μίλησε για εμένα με δική της πρωτοβουλία, του τα είπε όλα χαρτί και καλαμάρι, μέχρι και για τις προτιμήσεις μου στο κρεβάτι. Μου έστειλε μήνυμα στα επόμενα δέκα λεπτά, βγήκαμε, την επόμενη μέρα μου ανοίχτηκε πολύ, μου μίλησε για τη ζωή του και καταλήξαμε σπίτι του, καταλαβαίνεις. Μου ζήτησε να κοιμηθώ εκεί, όλο το βράδυ με είχε αγκαλιά. Από εκεί και πέρα χάος, μιλάμε τρεις εβδομάδες όλη μέρα κάθε μέρα σαν τις κουμπάρες, περί ανέμων και υδάτων, αλλά βρισκόμαστε μια στις τόσες μετά τα μεσάνυχτα και μόνο στο σπίτι του. Πέφτουμε στο κρεβάτι, κοιμόμαστε μαζί στη συνέχεια και το επόμενο πρωί φεύγουμε από ξεχωριστούς δρόμους. Όταν με βλέπει έξω με χαιρετάει τυπικά – άντε και κανένα διακριτικό χάδι. Μια φορά μόνο στο ίδιο μαγαζί, λίγο τα ποτά λίγο το κλίμα, με φίλησε μπροστά σε κόσμο. Με έχει κάψει, δεν ξέρω τι θέλει, νιώθω ότι σκέφτεται άλλη, είμαι σε απόγνωση, Μυρτώ, βοήηηθα τι να κάνω;**

Ξέρεις τάδε μου, παίζει κάτι και θέλω να το μοιραστώ μαζί σου.
Τι; Για πες;
Μιλάμε κάθε μέρα, έχουμε ανοιχτεί αρκετά ο ένας στον άλλο, υπάρχει μια έλξη, μια καλή ενέργεια μεταξύ μας και απ' την άλλη βρισκόμαστε μία στις τόσες μετά τα μεσάνυχτα και μόνο σπίτι σου. Έξω, όλα είναι αλλιώς – κάπως σα να κόβεται η ροή της επαφής μας. Έχω δίκιο; Σε ρωτάω γιατί μ' αρέσει να είμαι μαζί σου και πραγματικά έχω μπερδευτεί.
Αυτό θα έκανα προσωπικώς. Και φυσικά θα ήμουν προετοιμασμένη να ακούσω ότι όντως υπάρχει κάτι άλλο στη ζωή του με το οποίο δεν έχει ξεμπερδέψει και φυσικά θα απαντούσα οκ, κάτι τέτοιο φαντάστηκα, πάρε τον χρόνο σου, εγώ δεν θέλω να ταλαιπωρηθώ και φυσικά θα έπεφτα στα πατώματα μόνη μου, στο σπίτι μου, και φυσικά θα έκοβα το λαιμό μου να πειθαρχήσω και να μην τον ξαναδώ για κάνα δυο μήνες μέχρι να έρθει εκείνος σε μένα. Και, φυσικά, θα ερχόταν. Τι θα γινόταν μετά δεν ξέρω, μπορεί να ήταν εντελώς μαλάκας και πηγαινέλας, οπότε κρίμα το παιδί. Μπορεί όμως να ήταν απλώς και σε φάση ξεκαθαρίσματος οπότε τέλεια.
Υ.Γ.1 *Επίσης, όπως θα δείτε στα παραπάνω δείγματα ξήγας, θα απέφευγα εντελώς να χρησιμοποιήσω τη λέξη «αλλά» και θα την αντικαθιστούσα με το φιλικό προς τον χρήστη «και». Το «αλλά» θέτει τον άλλο σε επιφυλακή. Δεν το θέλουμε αυτό.*
Υ.Γ.2 *Αγία Ψυχοθεραπεία, προσκυνώ τη χάρη σου.*
Υ.Γ.3 *Ασχέτως όλων των άλλων, απορώ πού τις ήξερε τις προτιμήσεις σας στο κρεβάτι η ούτε καν κολλητή-κοινή γνωστή σας. Δεν είμαστε καλά.*

Μυρτούλα μου, **τι κάνουμε όταν ΕΚΕΙΝΟΣ που μας έχει διαλύσει το μυαλό υποστηρίζει πως είναι στρέιτ και πάει μόνο με γυναίκες, ενώ εμείς βλέπουμε ότι ξεκάθαρα είναι γκέι που φοβάται να βγει από την ντουλάπα; Λιώνω για πάρτη του, λιώνω όμως! ΒΟΗΘΕΙΑ.**

Τι να πω; Πάρτε φόρα και αρχίστε να κουτουλάτε το κεφάλι σας πάνω στην ντουλάπα. Μπορεί ΕΚΕΙΝΟΣ να σας ακούσει και να βγει. Αν δε βγει, είναι στρέιτ και τρέξτε επειγόντως να σας ράψουν το κεφάλι.
Υ.Γ. *Υπάρχει, ξέρετε, και η ανάποδη εκδοχή: ΕΚΕΙΝΟΣ να είναι γκέι ο έρημος κι εσύ να χτυπάς κάτω τον κώλο σου ότι είναι στρέιτ. Εκεί να δείτε κουτουλιές στην ντουλάπα και ράμματα σταυροβελονιά.*

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ
Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

ATHENS VOICE RADIO 102.5
Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιάρικο τραγούδι στο **Athens Voice Radio 102.5**

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά ή στο fax της A.V. ή στο **info@athensvoice.gr** για τη στήλη «Μίλα μου βρώμικα».

© JOHN HOLMES

Μικρές αγγελίες

*Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το **210 3617.369** (11.00-18.00)*
Χρεώσεις: *€ 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.*

Σε γνωρίζω... **Αβαντάζ.** 39χρονος από τον χώρο της Ναυτιλίας, εμφανίσιμος, σοβαρός, κατασταλαγμένος, ευγενής, λεπτός, από οικογένεια επιστημόνων, με ακίνητη περιουσία, επιθυμεί γνωριμία γάμου. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, Αριστοτέλους 24, Θεσσαλονίκη, 2310 231051, 698 0290679, www.pappas.gr

COSMIC TELEGRAM

Από την
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΣΑΒΔΑΡΗ
(panastron)

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Πολλά ερεθίσματα που σε κάνουν να πιστεύεις ότι τα κατάφερες

Πολλά λες, πολλά ακούς, πολλά νομίζεις ότι χρειάζεσαι στην αρχή της εβδομάδας. Έτσι και διλήμματα έχεις και γνώμη αλλάζεις απ' τη μία στιγμή στην άλλη και δεν μπορείς να βρεις κάτι συγκεκριμένο να πιαστείς. Το πανηγυράκι αυτό δεν είναι πρόβλημα, αν δεν το παίρνεις και πολύ σοβαρά και δεν παρασύρεσαι σε ιστορίες που τελείωσαν για καλό λόγο, ή σε ανευθυνότητα κι αστάθεια. Αν όμως παρασύρεσαι, δημιουργεί έξτρα κόπο και δυσκολίες στην καριέρα σου και σίγουρα σε κάνει να νιώθεις μόνος κι αδικημένος στο σπίτι και τη σχέση σου. Δεν λύνει κάτι, απλώς επιβραδύνει. Με τον Ερμή στον Λέοντα (27) τα νέα και οι κουβέντες για τη δουλειά και τη ρουτίνα σου αποκτούν πιο ευχάριστους τόνους, ενώ το φλερτ και το ερωτικό παιχνίδι επιταχύνονται. Κράτησε την εγωκεντρικότητά σου υπό έλεγχο όσο μπορείς για να μη βρεις την υπερβολική εμπιστοσύνη στην τύχη ή τον εαυτό σου, μπροστά σου. Ακόμη κι αν σου συμβεί το υπέροχο, μη θεωρήσεις ότι έγινε ο κανόνας.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Εκδρομές, έξοδοι, πολλά κανονίσματα και γενικώς ό,τι πιστεύεις ότι σε ικανοποιεί

Δεν ξέρεις τι θέλεις για να αισθανθείς καλύτερα σωματικά και να βγάλεις άκρη με τη ρουτίνα σου, προσωπική κι επαγγελματική. Ευτυχώς για σένα, δεν ζορίζεσαι ιδιαίτερα να αποφασίσεις. Κάνεις αρκετά πράγματα για να ξεκουραστείς, να περάσεις όμορφα και ταυτόχρονα να βάλεις κάτι στην τσέπη σου και να αισθανθείς πληρέστερος. Αν και υπάρχει ποικιλία δραστηριοτήτων και ατόμων, κινείσαι στο γνωστό σου πλαίσιο. Οι γνωστές παρέες, τα γνωστά θέματα με την οικογένεια και τη δουλειά σου, το γνωστό σκεπτικό σου για το τι μπορεί να ανανεώσει ή να βελτιώσει εσένα κι όλα τα παραπάνω, ακόμη κι αν γνωριμίες και προτάσεις συρρέουν στη ζωή σου. Ο Ερμής στον Λέοντα (27) στρέφει τις κουβέντες και τον νου σου αποφασιστικά στις ιδιωτικές σου υποθέσεις. Από το να δεις τι γίνεται με τον ερωτικό σου σύντροφο, μέχρι τα έξοδα για τα παιδιά σου και το τι θέματα έχει το σπίτι σου. Όσο λιγότερο κολλάς στο απόλυτα πρακτικό και βλέπεις την ουσία, τόσο καλύτερα.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Τα μπλέκεις μόνος σου και θα σου άρεσε, αν δεν σε άγχωνε τόσο πολύ

Η ερωτική σου ζωή μπορεί να σε ανεβάζει, όμως σου δημιουργεί κι αρκετή ασάφεια για το τι χρειάζεσαι, ποιος είσαι, πού βαδίζεις. Ειδικά στον βαθμό που εμπλέκονται παλιές ιστορίες, το μπέρδεμα ανεβαίνει κατακόρυφα. Περνάς δεν περνάς καλά, η αστάθεια φέρνει στην επιφάνεια ανασφάλειες, αμυντικές συμπεριφορές και άλλα δυσάρεστα συναισθήματα. Σε επίπεδο δουλειάς, φαίνεται ότι κάποια παλιότερα δημιουργικά σου εγχειρήματα σού κάνουν ένεση αυτοπεποίθησης, όμως παράλληλα φέρνουν στην επιφάνεια θέματα που έχεις ανοιχτά με δημόσιο, διατροφές, κληρονομιές και τράπεζες. Ο κυβερνήτης σου, Ερμής, στον Λέοντα (27) μπολιάζει τις κουβέντες σου με χιούμορ, δημιουργικότητα και ιδέες. Στο μενού των ημερών μπαίνουν εκδρομές, έξοδοι και αρκετές συζητήσεις με αφορμή οικογενειακά και προσωπικά θέματα ή υποθέσεις που αφορούν το σπίτι σου και ακίνητα γενικότερα. Προσπάθησε να μη μένεις μόνο στο πώς φαίνονται οι άνθρωποι και τα πράγματα και να ψάχνεις πού κολλάνε με σένα γιατί έτσι δεν θα κρατήσεις το μυαλό σου ανοιχτό και θα αποφύγεις την αλαζονεία.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Εσύ είσαι καλά, οι γύρω σου σε προβληματίζουν όμως

Ο οικογενειακός σχεδιασμός ή το τι θα γίνει με υποθέσεις που αφορούν το σπίτι σου σού δημιουργεί προβληματισμό για το τι χρειάζεται να κρατήσεις και τι να αφήσεις ώστε να μετριαστεί το άγχος και η ψυχολογική σου κούραση. Παραπάνω βοήθεια πάντως από αυτή που έχεις συνήθως από τον σύντροφό σου μην περιμένεις. Στη δουλειά, οφείλεις να βάλεις προτεραιότητα στις εκκρεμότητές σου και να προσπαθήσεις να διακρίνεις τι από όσα λέγονται όντως σε αφορά. Μη χάνεις τον χρόνο σου με φήμες, ειδικά αν είναι πολύ καλές για να είναι αληθινές. Μαζί με τον Ερμή στον Λέοντα (27) έρχονται και ειδήσεις για χρήματα που περίμενες ή κάποιες εξελίξεις σε συζητήσεις που αφορούν πολύ «κλειστές» ή παλιές υποθέσεις. Το πρόσημο είναι θετικό. Καλό θα ήταν να μη βιαστείς να αλλάξεις όλο σου το πρόγραμμα βάσει αυτών και να μην αρχίσεις να σκέφτεσαι σαν να έχεις δέσει τον γάιδαρό σου. Θα βοηθήσει ιδιαίτερα να σκέφτεσαι ποιότητα αντί για ποσότητα.

ΛΕΩΝ (22Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Δυσκολεύεσαι να πάρεις τις αποφάσεις που χρειάζονται και για τα πιο απλά θέματα

Σε διαδικασία αποφάσεων και των συνοδών τους διλημμάτων βρίσκεσαι. Το θέμα είναι τι θα αξιοποιήσεις από όσα σκέφτεσαι και συζητάς επαγγελματικά και πού θα οδηγήσουν οι κουβέντες για τον γάμο σου, έστω κι αν αφορούν τον προορισμό των διακοπών. Μη βάζεις πολλά στο πανέρι σου και στις δύο περιπτώσεις, γιατί τα συμβάντα της προσωπικής σου ρουτίνας, της καθημερινής σου δουλειάς και της υγείας σου, δεν σηκώνουν πολλά πολλά. Στο ερωτικό κομμάτι φρόντισε να μην μπερδευτείς με τις σκέψεις σου και βρεθείς να εθελοτυφλείς συναισθηματικά για μία ακόμη φορά. Στο πρακτικό κομμάτι, η αναποφασιστικότητά σου μόνο καθυστερήσεις θα φέρει σε επίπεδο μοιρασμένων οικονομικών, κληρονομικών, διατροφών και γενικώς σε ό,τι αφορά τράπεζες και οργανισμούς. Ο Ερμής στο ζώδιό σου (27) σε βοηθά να σκεφτείς (με το μυαλό σου – τα συναισθήματά σου είναι άλλη ιστορία) τον καλύτερο τρόπο να συνδυάσεις τα χρήματα και τον χρόνο σου με τα σχέδιά σου. Στη διαδικασία, φρόντισε να μη γίνεις ακραία επιφανειακός και εγωκεντρικός.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Διστάζεις να αξιοποιήσεις ευκαιρίες και γκρινιάζεις γιατί αισθάνεσαι θύμα

Αν έχεις μία ωραία ευκαιρία στη δουλειά ή την προσωπική σου ζωή, αξιοποίησέ τη. Είτε έχει μορφή καινούργιας οικονομικής προοπτικής, είτε ερωτικής ανανέωσης και χαλάρωσης, αξιοποίησε τα ανοίγματα της εβδομάδας έστω κι αν δεν είναι ακριβώς όπως τα είχες σχεδιάσει ούτε ακριβώς αυτό που ήθελες και ίσως έχουν μία διαδικασία για να υλοποιηθούν. Το κάτι είναι καλύτερο από το τίποτα. Αν αισθάνεσαι ότι έχεις γυρίσει πίσω στη σχέση σου, η δική σου αστάθεια και ασυνέπεια δεν θα βοηθήσει παρά μόνο στο να ζοριστείς περισσότερο για να περάσεις καλά ή να συνεννοηθείς με τον σύντροφο και τα παιδιά σου. Αν είσαι ελεύθερος, αποφάσισε τι θέλεις και, κατά προτίμηση, αποφάσισε κάτι που δεν έχεις ήδη δοκιμάσει με απογοητευτικά αποτελέσματα. Ο κυβερνήτης σου, Ερμής, στον Λέοντα (27) σε κάνει να σκέφτεσαι τον εαυτό σου σαν θύμα στη δουλειά και τον γάμο σου. Μην το ρίξεις στη μυστικοπάθεια ή το κουτσομπολιό για να πεις τον πόνο σου ή με την ελπίδα ότι θα δικαιωθείς.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Έτοιμος να την κάνεις για οπουδήποτε, όμως οι ενοχές και το καθήκον σε κρατάνε

Οι συναισθηματικές επιλογές και ανακατωσούρες που αντιμετωπίζεις σε κάνουν να θέλεις να το σκάσεις και να κάνεις κάτι τελείως διαφορετικό. Σε περίπτωση που αποφασίσεις να τα κάνεις όλα, να πας μία εκδρομή, να βγεις μέχρι τελικής πτώσεως, να μάθεις κάτι καινούριο ή να βάλεις κάτι καινούριο στα ερωτικά σου, έχει καλώς. Απλώς να ξέρεις ότι η αναστάτωση στο πρόγραμμά σου, καθώς και τα σοβαρά θέματα που υπάρχουν στο σπίτι και το οικογενειακό σου περιβάλλον, θα συνεχίσουν να είναι εκεί. Το καλύτερό σου στοίχημα είναι να βρεις μία καινούρια οπτική γωνία και να σταματήσεις να αμφιταλαντεύεσαι ανάμεσα σε αυτά που θέλεις εσύ και αυτά που υπαγορεύει το συγγενικό σου περιβάλλον. Με τον Ερμή στον Λέοντα (27) εστιάζεις σε σχέδια, σε φιλίες, στο τι μέλλει γενέσθαι αυτό το καλοκαίρι και γενικά. Ανάμεσα σε αυτά που θα ήθελες να κάνεις μελλοντικά και στις ενοχές, τις φοβίες και την πίεση, τείνεις να γίνεις αταίριαστα για σένα ξεροκέφαλος και επιφανειακός. Μαλάκωσε λίγο.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Σε πιάνει το καλοκαίρι και κυνηγάς την ανανέωση κι όχι μόνο τα ερωτικά σου

Τα μεταμεσονύκτια μηνύματα για ερωτικές συνευρέσεις έχουν τη γοητεία τους και τους περιορισμούς τους. Έχει την πλάκα της η ιστορία, όμως σου δημιουργεί μπόλικη συναισθηματική κι ερωτική αστάθεια χωρίς να δίνει πραγματικό έρωτα και επικοινωνία όπως την καταλαβαίνεις εσύ. Να ασχοληθείς, αν θέλεις, με την επιφύλαξη ότι δεν πρόκειται για την απάντηση σε όλα σου τα όνειρα. Επαγγελματικά οι ανοιχτές υποθέσεις που υπάρχουν στις συνεργασίες σου μπορεί να είναι ιδιαίτερα ευεργετικές για την τσέπη σου, αν τελικά συμβούν. Είναι μεγάλο αυτό το αν, όμως. Εσύ καλά κάνεις και κυνηγάς ερωτικά και προσωπικά ό,τι πιστεύεις ότι θα σε πάει παρακάτω, ο τρόπος που το κάνεις είναι το πρόβλημα. Με τον ίδιο τρόπο και σκεπτικό, θα έχεις παρόμοια αποτελέσματα. Ο Ερμής στον Λέοντα (27) φέρνει ειδήσεις που αφορούν τη χρηματική και συναισθηματική υποστήριξη που λείπει στην καριέρα και τον γάμο σου. Μην το δεις σαν τη λύση σε όλα σου τα προβλήματα κι ευκαιρία να βολευτείς, θέλει ουσιαστικότερη αντιμετώπιση.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20Δεκεμβρίου)

Αστάθεια και αναποφασιστικότητα στις σχέσεις σου λόγω πολλών επιλογών

Κάποιες αλλαγές στη δουλειά σου και το πού θα καταλήξουν, σου δημιουργούν αρκετή αναποφασιστικότητα και αρκετή απληστία. Μην προσπαθήσεις να εμπλακείς με τα πάντα όσο κι αν σου αρέσει η ποικιλία, γιατί τα βασικά σου προσόντα και δυνατότητες δεν έχουν αλλάξει και οικονομικά τα πράγματα είναι μάλλον αβέβαια. Προσωπικά, σε επίπεδο σχέσεων, όσο πιο ξεκάθαρος και συνεπής είσαι απέναντι στον άνθρωπο και τις καταστάσεις που σου ταιριάζουν πραγματικά, τόσο το καλύτερο. Τα υπόλοιπα είναι θόρυβος και αυταρέσκεια. Σε οικογενειακό επίπεδο, ξαναβλέπεις τα γνωστά έργα με μία ελπίδα ή φρίκη ότι οι καταστάσεις τελικά δεν είναι αυτό που είχες καταλάβει προσφάτως. Πρόσεξε πολύ τι πιστεύεις και τι εμπιστεύεσαι. Ο Ερμής στον Λέοντα (27) φέρνει κανονίσματα για διασκέδαση, διακοπές, εκδρομές με τον σύντροφό σου ή ακόμη και χαρούμενες προτάσεις και ειδήσεις που σε επιβεβαιώνουν και τονώνουν την εμπιστοσύνη στον εαυτό σου (που δεν χρειάζεται κι άλλη τόνωση). Αξιοποίησέ τη λοιπόν για να ακούσεις και καμιά διαφορετική ιδέα από τις δικές σου.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Εγκλωβίζεσαι στα σχέδια σου σε βάρος αληθινών, αλλά διαφορετικών ευκαιριών

Προσπαθώντας να κάνεις αυτά που υπαγορεύει η ατζέντα σου για τα παιδιά και τα ερωτικά σου, βρίσκεσαι αντιμέτωπος με πολλές επιλογές στη ρουτίνα σου. Μη δεις τα πράγματα επιφανειακά και νομίσεις ότι όλα γίνονται, γιατί δεν θα μπορέσεις να συζητήσεις και να επικοινωνήσεις με σαφήνεια. Και θα φορτωθείς ένα σωρό περιττά και κανένας σας δεν θα είναι ευχαριστημένος. Στη δουλειά παρομοίως βάλε ένα μικρό χαλινάρι στη φιλοδοξία σου, επειδή και να κυνηγήσεις πολλά και καλά δεν γίνεται, εκτός αν έχεις αποφασίσει ότι θα ξεχάσεις τον προσωπικό σου εαυτό και θα είσαι μόνο επαγγελματίας. Τουλάχιστον μέχρι να κλατάρεις. Ο Ερμής στον Λέοντα (27) φέρνει ευχάριστες ειδήσεις για το κοινό ταμείο, υπό τη μορφή διακανονισμών, αποζημιώσεων ή μίας επαγγελματικής διεύρυνσης. Φρόντισε να μην τα χαλαλίσεις όλα αυτά για να αναζωογονήσεις παλιά σου σχέδια που αργοπεθαίνουν, δεν είναι καλή ιδέα. Σε προσωπικό επίπεδο, αν φύγεις από τη θέση της παντοδυναμίας και του ότι πρέπει πάντα να έχεις δίκιο, θα αποβάλεις και πολύ άγχος.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Διασκέδαση, διακοπές και έρωτας που σέρνουν δουλειά κι υποχρεώσεις από πίσω

Και μέσα από το συγγενικό σου περιβάλλον και μέσα από τις παρέες σου, έχεις άφθονες ευκαιρίες για διασκέδαση, για να κάνεις πράγματα με τα παιδιά και τον σύντροφό σου, για να φλερτάρεις. Κάνε κάποιου είδους διαλογή για να μη μείνεις στον άσο, να μην εξαντληθείς σωματικά και να μην αναβάλεις επαγγελματικές εκκρεμότητες με τις οποίες θα έπρεπε να ασχολείσαι. Απόφυγε να βάλεις το οτιδήποτε στον αυτόματο πιλότο και κυρίως σκέψου τι λες και σε τι συμφωνείς στις συνεργασίες και τις σχέσεις σου. Ακόμη και τα πιο διασκεδαστικά πράγματα μπορεί να δημιουργήσουν έξτρα δουλειά σε δεύτερη φάση. Ο Ερμής στον Λεόντα και τον ζωδιακό σου άξονα (27) επιβεβαιώνει ότι συγκεντρώνεις αυλή ή έστω ενδιαφέρουσες ηθικές κι ανήθικες προτάσεις. Πάρε την επιβεβαίωσή σου, αξιοποίησε επαγγελματικά και προσωπικά ό,τι μπορείς, αλλά προς θεού μην καβαλάς το όνειρο και αρχίζεις και τρέχεις. Το μέλλον, τα σχέδιά σου, το πού θα οδηγήσουν όλα αυτά, είναι ακόμη ρευστό.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Ζώντας ένα σύντομο όνειρο ή πασπαλίζοντας χρυσόσκονη στη ζωή σου όπως είναι

Πολλή ανάλυση έχει πέσει στο σπίτι και σε οικογενειακό επίπεδο για τα κοινά οικονομικά και για υποθέσεις που αφορούν το στενό οικογενειακό σου περιβάλλον. Προσπάθησε να ακούσεις τη διαίσθησή σου γιατί το μυαλό σου είναι αναξιόπιστος σύμβουλος και θα σε κάνει να τα δεις όλα μαύρα κι αδιέξοδα. Μπορεί να δυσκολεύεσαι να βρεις τι είναι αυτό που κατά βάθος χρειάζεσαι, από την άλλη όμως το να ρίξεις τον εαυτό σου ή να γυρίσεις στο ποιος ήσουν και τι ήθελες πριν από δέκα χρόνια δεν είναι λύση. Ο Ερμής στον Λέοντα (27) σε στρέφει σε ζητήματα ρουτίνας και υγείας με αφορμή τη σχέση και το οικογενειακό σου περιβάλλον. Στη δουλειά, οι συνεργάτες και η κατάσταση στο γραφείο, σου γεννάνε δουλειά. Πριν την εκλάβεις σαν τεράστια ευκαιρία να προωθήσεις την καριέρα σου και να δρέψεις δάφνες, εξέτασε περί τίνος πρόκειται στην ουσία και μη μένεις μόνο στο αν μπορείς να την κάνεις και πόσο καλά. Αξίζει; A

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάζεις και τον ωροσκόπο σου*

ΕΧΕΙΣ

STARTUP

ΠΟΥ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΕΙΤΑΙ ΣΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟ;
ΕΛΑ ΝΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΑΧΥΝΟΥΜΕ!

Ο πρώτος ελληνικός επιταχυντής για τεχνολογικές νεοφυείς επιχειρήσεις στον τομέα του τουρισμού είναι γεγονός. Ο CapsuleT Travel & Hospitality Accelerator του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου της Ελλάδος επιδιώκει να συνδέσει τον ελληνικό τουρισμό με νεοφυείς τεχνολογικές επιχειρήσεις που θα προσφέρουν ουσιαστικές λύσεις στον τουριστικό τομέα. Ενδεικτικά οι κατηγορίες που μπορούν να ενταχθούν στο πρόγραμμα είναι: Internet & web platforms, Mobile apps, Chatbots, Software, Hardware, Energy solutions, Mobility & Transportation solutions, Blockchain solutions, AI solutions, Big Data, Internet of Things. **Η περίοδος αιτήσεων για την ένταξη startups στον CapsuleT Travel & Hospitality Accelerator έχει ανοίξει!**

Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΙΤΗΣΕΩΝ ΛΗΓΕΙ ΣΤΙΣ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 2019 ΚΑΙ ΟΙ ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΘΑ ΚΑΤΑΤΕΘΟΥΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ.

ΓΙΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΡΟΥΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ **CAPSULETACCELERATOR.GR**

Για να κάνετε αίτηση σκανάρετε το qrcode
ή ακολουθήστε τον παρακάτω σύνδεσμο:
https://www.capsuletaccelerator.gr/el/applications-acceleration-program-first-cycle-2019/

@capsuletaccelerator

CAPSULE T
| TRAVEL & HOSPITALITY ACCELERATOR |

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ
AN INITIATIVE BY THE
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ
HELLENIC CHAMBER OF HOTELS

LIDL
Υπερτυχεροί έφυγαν με
20 αυτοκίνητα
20 υπερτυχεροί έκαναν τις αγορές τους στα Lidl και κέρδισαν 20 αυτοκίνητα Volkswagen Polo. Οι συμμετοχές στον διαγωνισμό ξεπέρασαν τις 4.000.000. Σας ευχαριστούμε!
Νέο Polo
www.lidl-hellas.gr
20 ΧΡΟΝΙΑ
LIDL
Ελλάς